

ศึกษาความวิตกกังวลในการสอบคัดเลือกบุคคลเข้าศึกษาต่อในระดับอุดมศึกษา
ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนมัธยมศึกษาในสังกัด
สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาสมุทรปราการ เขต 1

สารนิพนธ์
ของ
นางสาวคณิดา ตะปันทา

เสนอต่อบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษา
ตามหลักสูตรปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาจิตวิทยาพัฒนาการ
พฤษภาคม 2547
ลิขสิทธิ์เป็นของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

152.46

จุ 191 ๗

7.3

ศึกษาความวิตกกังวลในการสอบคัดเลือกบุคคลเข้าศึกษาต่อในระดับอุดมศึกษา
ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนมัธยมศึกษาในสังกัด
สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาสมุทรปราการ เขต 1

บทคัดย่อ

ของ

นางสาวคณิตา ต๊ะปันตา

เสนอต่อบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษา
ตามหลักสูตรปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาจิตวิทยาพัฒนาการ
พฤษภาคม 2547

h 251309

คณิดา ต๊ะปิ่นดา. (2547). ศึกษาความวิตกกังวลในการสอบคัดเลือกบุคคลเข้าศึกษาต่อในระดับอุดมศึกษาของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนมัธยมศึกษาในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาสมุทรปราการ เขต 1. สารนิพนธ์ กศ.ม. (จิตวิทยาพัฒนาการ). กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. อาจารย์ที่ปรึกษาสารนิพนธ์ : รองศาสตราจารย์ ดร. นวลละออ สุภาผล

การวิจัยครั้งนี้มีจุดมุ่งหมายเพื่อ ศึกษาความวิตกกังวลในการสอบคัดเลือกบุคคลเข้าศึกษาต่อในระดับอุดมศึกษาของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนมัธยมศึกษาในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาสมุทรปราการ เขต 1 จำแนกตาม เพศ แผนการเรียน ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน และแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนมัธยมศึกษาในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาสมุทรปราการ เขต 1 อำเภอเมืองสมุทรปราการ ปีการศึกษา 2546 จำนวน 3 โรงเรียน คือ 1.โรงเรียนสตรีสมุทรปราการ 2.โรงเรียนสมุทรปราการ และ 3.โรงเรียนนวมินทราชินูทิศ สวนกุหลาบวิทยาลัย สมุทรปราการ จากวิธีการสุ่มตัวอย่างแบบแบ่งชั้น และการสุ่มอย่างง่าย จำนวน 298 คน

เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล เป็นแบบสอบถามประมาณค่า 5 ระดับ และแบบสอบถามประมาณค่า 6 ระดับ สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย ค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน ทดสอบความแตกต่างระหว่างกลุ่มตัวอย่าง 2 กลุ่ม ใช้การทดสอบค่าที (t - test) ทดสอบความแตกต่างระหว่างกลุ่มตัวอย่างมากกว่า 2 กลุ่ม ใช้การวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว (One Way Analysis Of Variance) และกรณีที่พบความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติจะทำการเปรียบเทียบรายคู่ คำนวณโดยวิธีของเชฟเฟ่ (Scheffé ' s)

ผลการวิจัยพบว่า

1. นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 มีความวิตกกังวลในการสอบคัดเลือกบุคคลเข้าศึกษาต่อในระดับอุดมศึกษา โดยรวมอยู่ในระดับวิตกกังวลปานกลาง

2. นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 ที่มีเพศ ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน และแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ต่างกัน มีความวิตกกังวลในการสอบคัดเลือกบุคคลเข้าศึกษาต่อในระดับอุดมศึกษาแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ

3. นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 ที่มีแผนการเรียนต่างกัน มีความวิตกกังวลในการสอบคัดเลือกบุคคลเข้าศึกษาต่อในระดับอุดมศึกษาแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และจากการทำการทดสอบรายคู่ด้วยวิธีการของ เซฟเฟ พบว่านักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 ที่กำลังศึกษาในแผนการเรียนวิทย์ – คณิต มีความวิตกกังวลในการสอบคัดเลือกบุคคลเข้าศึกษาต่อในระดับอุดมศึกษามากกว่านักเรียนที่กำลังศึกษาในแผนการเรียน ศิลป์ – ภาษา อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ส่วนคู่อื่นๆ แตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ

A STUDY OF ANXIETY CONCERNING UNIVERSITY ENTRANCE EXAMINATIONS
OF MATTAYOMSUKSA 6 STUDENTS IN SAMUTPRAKARN AREA1

AN ABSTRACT
BY
MISS KANITA TAPINTA

Presented in partial fulfillment of the requirements for the
Master of Education degree in Development Psychology
at Srinakharinwirot University
May 2004

Kanita Tapinta. (2004). *A Study of Anxiety Concerning University Entrance Examinations of Mattayomsuksa 6 Students in Samutprakarn area1*. Master Project, M.Ed. (Development Psychology). Bangkok : Graduate School, Srinakharinwirot University. Advisor : Asso C. Prop. Dr.Nuanla-or Supaphol.

The purpose of this research was to study anxiety concerning university entrance examinations of Mattayomsuksa 6 students. A sample of 298 high school students was drawn by multi – stage random sampling from three school : Satree Samutprakarn school , Samutprakarn school and Navamintra – rachinutit Suankularb college in Samutprakarn education area 1 on the basic of their gender, education plan, educational achievement and achievement motivation.

The instruments for collecting data were (1) a five – point rating scale questionnaire and (2) a six – point rating scale questionnaire. The ststistical method and procedures for analyzing data were percentage, mean and standard deviation, t – test, One – Way Analysis Of Variance and Scheffe's method.

The main findings indicated that most of Matayomsuksa 6 students were found to have a moderate level of anxiety concerning their university entrance examinations. No significant difference was found in their anxiety concerning university entrance examinations with regard to their differences in gender, educational achievement and achievement motivation. A significant difference at the .05 level was found in their anxiety concerning university entrance examinations with regard to their education plans. The findings also indicated that students in the science program of study were found to have a higher level of anxiety than students in the art program of study with a significant difference at the .05 level.

อาจารย์ที่ปรึกษาสารนิพนธ์ ประธานคณะกรรมการบริหารหลักสูตร และคณะกรรมการสอบได้พิจารณาสารนิพนธ์ฉบับนี้แล้ว เห็นสมควรรับเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาจิตวิทยาพัฒนาการ ของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒได้

อาจารย์ที่ปรึกษาสารนิพนธ์

.....
.....

(รองศาสตราจารย์ ดร. นวลละออ สุภาผล)

ประธานคณะกรรมการบริหารหลักสูตร

.....
.....

(อาจารย์ ดร.นิยะดา จิตต์จรัส)

คณะกรรมการสอบ

.....
.....

(รองศาสตราจารย์ ดร. นวลละออ สุภาผล)

.....
.....

(รองศาสตราจารย์ อัจฉรา สุขารมณ์)

.....
.....

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ วัฒนา ศรีสัตย์วาจา)

อนุมัติให้รับสารนิพนธ์ฉบับนี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญาการศึกษามหาบัณฑิตสาขาวิชาจิตวิทยาพัฒนาการ ของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

.....
.....

(รองศาสตราจารย์ สุภา ปานเจริญ)

วันที่ 18 พฤษภาคม พ.ศ.2547

ประกาศคุณูปการ

สารนิพนธ์ฉบับนี้สำเร็จลงได้ด้วยดี เพราะได้รับความกรุณาอย่างสูงจาก รศ.ดร.นวลละออ สุภาผล อาจารย์ที่ปรึกษาสารนิพนธ์ ที่ได้ให้ความเอาใจใส่ให้คำแนะนำแก้ไข ข้อบกพร่องต่าง ๆ เพื่อให้สารนิพนธ์ฉบับนี้สมบูรณ์ ผู้วิจัยขอกราบขอบพระคุณเป็นอย่างสูงไว้ ณ ที่นี้

ขอกราบขอบพระคุณ ดร.นิยะดา จิตต์จรัส ประธานคณะกรรมการพิจารณาโครงการ สารนิพนธ์และประธานคณะกรรมการบริหารหลักสูตร ที่ได้ให้คำแนะนำในการทำสารนิพนธ์ในขั้นตอนต่าง ๆ เป็นอย่างดี

ขอกราบขอบพระคุณ รศ.ดร.นวลละออ สุภาผล ผศ.วัฒนา ศรีสัตย์วาจา และ รศ. อัจฉรา สุขารมณ์ คณะกรรมการสอบสารนิพนธ์ ที่กรุณาตรวจแก้ไขและให้คำแนะนำเพื่อปรับปรุง สารนิพนธ์ให้ถูกต้องสมบูรณ์

ขอกราบขอบพระคุณผู้อำนวยการโรงเรียนสตรีสมุทรปราการ ผู้อำนวยการโรงเรียน และผู้อำนวยการโรงเรียนนวมินทราชินูทิศ สวนกุหลาบวิทยาลัยสมุทรปราการ รวมทั้งคณาจารย์ทุกท่านที่ให้ความอนุเคราะห์ในการเก็บข้อมูลเพื่อวิจัย ในครั้งนี้เป็นอย่างดี

ขอขอบคุณเพื่อนๆ พี่ๆ และน้อง ทุกคนที่ไม่อาจกล่าวได้หมดในที่นี้ ที่คอยช่วยเหลือ ให้คำปรึกษาในการทำสารนิพนธ์ด้วยดีเสมอมา

ขอกราบขอบพระคุณ คุณพ่อ คุณแม่ ที่เป็นผู้ให้การสนับสนุนในการศึกษาเป็นอย่างดี เสมอมา อบรมสั่งสอน ให้ความช่วยเหลือและเป็นกำลังใจที่ดีในการทำสารนิพนธ์ฉบับนี้สำเร็จ ลุล่วงด้วยดี

สุดท้ายนี้ ประโยชน์อันพึงมีจากสารนิพนธ์ฉบับนี้ ผู้วิจัยขอน้อมบูชาแด่พระคุณของ บิดามารดา และคณาจารย์ทุกท่าน

คณิดา ตะปันทา

สารบัญ

บทที่	หน้า
1 บทนำ.....	1
ภูมิหลัง.....	1
ความมุ่งหมายของการศึกษาค้นคว้า.....	3
ความสำคัญของการศึกษาค้นคว้า.....	3
สมมติฐานของการศึกษาค้นคว้า.....	4
ขอบเขตของการศึกษาค้นคว้า.....	4
นิยามศัพท์เฉพาะ.....	5
นิยามปฏิบัติการ.....	6
กรอบความคิดทางการวิจัย.....	7
2 เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง.....	8
x เอกสารที่เกี่ยวข้องกับการศึกษาค้นคว้า.....	9
การศึกษาระดับอุดมศึกษา.....	9
ความหมายของการศึกษาระดับอุดมศึกษา.....	9
x ความเป็นมาและจุดมุ่งหมาย.....	9
ประเภทของการสอบคัดเลือกบุคคลเข้าศึกษาต่อในระดับอุดมศึกษา...	11
x ความวิตกกังวล.....	12
x ความหมายของความวิตกกังวล.....	12
x ประเภทของความวิตก.....	15
x อาการและพฤติกรรมของคนที่มีความวิตกกังวล.....	17
x ระดับของความวิตกกังวล.....	20
x แนวคิดและทฤษฎีที่เกี่ยวข้องกับความวิตกกังวล.....	21
แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์.....	22
ความหมายของแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์.....	22
แนวคิดและทฤษฎีที่เกี่ยวข้องกับแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์.....	23

สารบัญ (ต่อ)

บทที่	หน้า
2 (ต่อ)งานวิจัยที่เกี่ยวข้องระหว่างความวิตกกังวลกับตัวแปรด้านต่างๆของนักเรียน.....	24
งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการสำรวจสภาพปัญหาของนักเรียน.....	24
× งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับ ความวิตกกังวลและตัวแปรด้านเพศ.....	27
งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับ ความวิตกกังวลและตัวแปรด้านแผนการเรียน...	30
× งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับ ความวิตกกังวลและตัวแปรด้านผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน.....	31
งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับ ความวิตกกังวลและตัวแปรด้านแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์.....	36
3 วิธีดำเนินการศึกษาค้นคว้า.....	38
ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง.....	38
เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย.....	39
วิธีสร้างเครื่องมือและหาคุณภาพเครื่องมือ.....	40
การเก็บรวบรวมข้อมูล.....	45
การวิเคราะห์ข้อมูล.....	45
สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล.....	46
4 ผลการวิเคราะห์ข้อมูล.....	49
สัญลักษณ์ที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล.....	49
การนำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล.....	49
ผลการวิเคราะห์ข้อมูล.....	50
5 สรุป อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ.....	60
สังเขปความมุ่งหมาย สมมติฐาน และวิธีดำเนินการศึกษาค้นคว้า.....	60

สารบัญ (ต่อ)

บทที่	หน้า
5 (ต่อ) สรุปผลการศึกษาค้นคว้า.....	63
อภิปรายผล.....	65
ข้อเสนอแนะ.....	68
 บรรณานุกรม.....	 70
 ภาคผนวก.....	 77
ภาคผนวก ก การหาคุณภาพเครื่องมือ.....	78
ภาคผนวก ข ตัวอย่างแบบสอบถาม.....	81
ภาคผนวก ค เอกสารขอความอนุเคราะห์เพื่อทำการวิจัย.....	88
 ประวัติย่อผู้วิจัย.....	 92

บัญชีตาราง

ตาราง	หน้า
1 จำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามเพศ.....	39
2 จำนวนร้อยละของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามแผนการเรียน.....	39
3 จำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามเพศ แผนการเรียน ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน และแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์.....	50
4 ค่าเฉลี่ยและความเบี่ยงเบนมาตรฐานเกี่ยวกับความวิตกกังวลในการสอบ คัดเลือกบุคคลเข้าศึกษาต่อในระดับอุดมศึกษาของนักเรียนชั้นมัธยม ศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนมัธยมศึกษาในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การ ศึกษาสมุทรปราการ เขต 1 เป็นรายข้อและภาพรวม.....	52
5 ค่าเฉลี่ย ค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐานของความวิตกกังวลในการสอบคัด เลือกบุคคลเข้าศึกษาต่อในระดับอุดมศึกษาของนักเรียนชั้นมัธยม ศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนมัธยมศึกษาในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การ ศึกษาสมุทรปราการเขต 1 โดยพิจารณาตามตัวแปร เพศ แผนการ เรียน ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน และแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์.....	54
6 ผลการเปรียบเทียบคะแนนความวิตกกังวลในการสอบคัดเลือกบุคคลเข้า ศึกษาต่อในระดับอุดมศึกษาของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 โรง เรียนมัธยมศึกษาในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา สมุทรปราการ เขต 1 จำแนกตามตัวแปรเพศ.....	56
7 ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวน ความวิตกกังวลในการสอบคัดเลือก บุคคลเข้าศึกษาต่อในระดับอุดมศึกษาของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปี ที่ 6 โรงเรียนมัธยมศึกษาในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา สมุทรปราการ เขต 1 จำแนกตามตัวแปรแผนการเรียน.....	56
8 ผลการทดสอบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยรายคู่ของความวิตกกังวลในการ สอบคัดเลือกบุคคลเข้าศึกษาต่อในระดับอุดมศึกษาของนักเรียนชั้น มัธยมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนมัธยมศึกษาในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่ การศึกษาสมุทรปราการ เขต 1 ที่มีแผนการเรียนต่างกัน.....	57

บัญชีตาราง (ต่อ)

ตาราง		หน้า
9	ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวน ความวิตกกังวลในการสอบคัดเลือกบุคคลเข้าศึกษาต่อในระดับอุดมศึกษาของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนมัธยมศึกษาในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาสมุทรปราการ เขต 1 จำแนกตามตัวแปรผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน.....	58
10	ผลการเปรียบเทียบคะแนนความวิตกกังวลในการสอบคัดเลือกบุคคลเข้าศึกษาต่อในระดับอุดมศึกษาของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนมัธยมศึกษาในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาสมุทรปราการเขต 1 จำแนกตามตัวแปรแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์.....	59
11	ค่าอำนาจจำแนกที่เป็นค่าที่ (t) ของแบบสอบถามความวิตกกังวลในการสอบคัดเลือกบุคคลเข้าศึกษาต่อในระดับอุดมศึกษา.....	79
12	ค่าอำนาจจำแนกที่เป็นค่าที่ (t) ของแบบวัดแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์.....	80

บทที่ 1

บทนำ

ภูมิหลัง

การศึกษาในโรงเรียนมัธยมในปัจจุบัน สิ่งที่นักเรียนส่วนใหญ่จะต้องกระทำในช่วงการเรียนในชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 คือ การสอบคัดเลือกบุคคลเพื่อศึกษาต่อในระดับอุดมศึกษา ในปัจจุบันพบว่าการสอบคัดเลือกเพื่อเข้าศึกษาต่อในระดับอุดมศึกษานี้มีอัตราการแข่งขันกันสูง เพราะจากข้อมูลในแต่ละปีมีผู้สมัครสอบคัดเลือกบุคคลเข้าศึกษาต่อในระดับอุดมศึกษาโดยผ่านทางสำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษาเป็นจำนวนมาก แต่สถาบันอุดมศึกษานั้นสามารถรับนักศึกษาเข้าศึกษาต่อเป็นจำนวนน้อยเมื่อเทียบกับจำนวนผู้สมัครสอบ จากสถิติการรับนักศึกษาในระดับอุดมศึกษาปีการศึกษา 2546 มีผู้เข้าสอบจำนวน 118,472 คน สามารถผ่านการสอบเข้าศึกษาต่อได้เพียง 66,997 คน คิดเป็นร้อยละ 56.55 ของจำนวนผู้เข้าสอบแข่งขันทั้งหมด ซึ่งเหลือผู้สอบไม่ได้ถึงร้อยละ 43.45 ของจำนวนผู้เข้าสอบแข่งขันทั้งหมด (พัศตรีวิภา โพธิ์ศรี, 2543 : บทคัดย่อ) กล่าวว่าการนำผลการเรียนตลอดหลักสูตรระดับมัธยมศึกษาตอนปลายมาเป็นเกณฑ์พิจารณาในการสอบคัดเลือกพบว่าผลกระทบที่พบมากที่สุดคือ ทำให้นักเรียนรู้สึกเครียดมาก เพราะต้องนำผลสอบวัดความรู้ไปสมัครเข้าศึกษาต่อ ทั้งการรับของมหาวิทยาลัยโดยวิธีรับตรง (โควตา) และการรับโดยทบวงมหาวิทยาลัยดำเนินการ (ENTRANCE) และยังทำให้นักเรียนเกิดการแข่งขันกับเพื่อน ๆ ในโรงเรียนเดียวกันเพื่อให้ได้ค่าเปอร์เซ็นต์ไทล์ที่สูงอีกด้วย

นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 นี้ เป็นช่วงอายุที่อยู่ในช่วงวัยรุ่น ซึ่งในวัยรุ่นนี้เป็นวัยที่มีความเปลี่ยนแปลงทางอารมณ์มาก ดังมีผู้ให้คำจำกัดความของวัยรุ่นว่าเป็น " วัยพายุบุแคม " มีการเปลี่ยนแปลงของอารมณ์ง่ายและรวดเร็ว นอกจากนี้วัยรุ่นยังมีความต้องการความสำเร็จในด้านต่าง ๆ มีความมุ่งหวังในสิ่งที่ตนกระทำ และต้องการการยอมรับจากสังคม พ่อแม่ และเพื่อน ซึ่งหากไม่ได้รับการยอมรับจากบุคคลรอบข้างแล้ววัยรุ่นจะพบกับความผิดหวัง คับข้องใจ ความกลัวที่จะผิดหวังนี้เป็นต้นเหตุของความวิตกกังวล ซึ่งนักเรียนที่จะทำการสอบคัดเลือกบุคคลเข้าศึกษาต่อในระดับอุดมศึกษาจะพบกับการแข่งขันที่สูง ก่อให้เกิดความกดดันแก่นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 อย่างมาก ซึ่งเป็นสาเหตุของความวิตกกังวล (สมัญญา เสียงไธ

2521 : 45) ที่พบว่า นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายมีความวิตกกังวลด้านการเรียนกับอาชีพมากที่สุด

แมนดลา และซาราสัน (กุลสิรี โค้วสุวรรณ. 2543 : 19 ; อ้างอิงจาก Mandlar & Sarason. 1979. p. 371) เสนอว่า ความวิตกกังวลในการสอบจะส่งผลกระทบต่อความสามารถในการเรียนรู้ของบุคคลกล่าวคือ บุคคลที่มีความวิตกกังวลในการสอบสูง จะคิดหมกมุ่นอยู่กับตนเองจนไม่สามารถตอบสนองได้อย่างเหมาะสมเมื่อบุคคลต้องเผชิญกับเงื่อนไขการประเมินผล

นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 อยู่ในสถานการณ์ที่ต้องตัดสินใจเกี่ยวกับอนาคตทางการศึกษาและอาชีพ อยู่ระหว่างการตัดสินใจเลือกคณะและสถาบันที่ตนต้องการจะศึกษาและคณะและสถาบันที่มีความเป็นไปได้ที่จะผ่านการสอบคัดเลือก อีกทั้งยังต้องพบกับอัตราการแข่งขันที่สูง ทำให้นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 รู้สึกไม่มั่นใจว่าจะสอบเข้าในสาขาวิชาที่ตนต้องการและสถาบันที่ตนเองเลือกได้หรือไม่จึงทำให้เกิดสภาวะความวิตกกังวลได้

สุมนทา พรหมบุญ (2545,ธันวาคม:ออนไลน์) อธิการบดีมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ (มศว.) กล่าวว่า โดยหลักการควรจะนำผลการเรียนมาใช้ให้มากขึ้น และพิจารณาว่าเด็กคนไหนเหมาะสมกับการเรียนสาขาวิชาใด แต่การสอบก็ควรมีอยู่ มิเช่นนั้นจะทำให้เด็กเฉื่อยชา แต่ที่มองว่าทำให้เครียดเป็นเพราะไปผูกทุกอย่างกับการสอบ

ความวิตกกังวลอย่างรุนแรงทำให้บัณฑิตสมรรถภาพในการทำงานของเรา แต่ในทางกลับกันความกังวลน้อยๆอาจมีประโยชน์โดยทำให้เรารู้สึกตื่นตัวและทำอะไรได้ฉับไวขึ้น ดังนั้นการมีความวิตกกังวลในนักเรียนที่กำลังเตรียมตัวสอบนั้น หากเกิดในระดับที่พอดีจะทำให้สามารถทำการสอบได้ดีขึ้น ซึ่งหากมีน้อยจนเกินไปก็จะทำให้เราผลอเราในการเตรียมตัวสอบ หากมีมากเกินไปก็จะทำให้เราเตรียมตัวในการสอบได้ไม่ดีเท่าที่ควร

ความวิตกกังวลของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 ในการสอบคัดเลือกบุคคลเข้าศึกษาต่อในระดับอุดมศึกษานั้นเกิดจากปัจจัยหลายอย่าง เช่น เพศ แผนการเรียน ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน และแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ ดังนั้นผู้ปกครองและผู้ใกล้ชิดควรรวมทั้งอาจารย์ที่เกี่ยวข้องกับนักเรียนทุกคนควรมีความเข้าใจกับความรู้สึกของนักเรียนและไม่ควรเพิ่มความวิตกกังวล นอกจากนี้ยังควรหาวิธีช่วยคลายความวิตกกังวลให้แก่นักเรียน เพื่อให้นักเรียนสามารถปรับตัวเข้ากับสถานการณ์กดดันของการสอบคัดเลือกบุคคลเข้าศึกษาต่อในระดับอุดมศึกษาและดำเนินชีวิตในช่วงการสอบเข้ามหาวิทยาลัยนี้ได้อย่างราบรื่นยิ่งขึ้น

ความมุ่งหมายของการศึกษาค้นคว้า

1. เพื่อหาระดับความวิตกกังวลในการสอบคัดเลือกบุคคลเข้าศึกษาต่อในระดับอุดมศึกษา ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนมัธยมศึกษาสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาสมุทรปราการ เขต 1
2. เพื่อเปรียบเทียบความวิตกกังวลในการสอบคัดเลือกบุคคลเข้าศึกษาต่อในระดับอุดมศึกษา ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนมัธยมศึกษาในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาสมุทรปราการ เขต 1 ระหว่างเพศชายและเพศหญิง
3. เพื่อเปรียบเทียบความวิตกกังวลในการสอบคัดเลือกบุคคลเข้าศึกษาต่อในระดับอุดมศึกษา ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนมัธยมศึกษาในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาสมุทรปราการ เขต 1 ที่มีแผนการเรียนต่างกัน
4. เพื่อเปรียบเทียบความวิตกกังวลในการสอบคัดเลือกบุคคลเข้าศึกษาต่อในระดับอุดมศึกษา ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนมัธยมศึกษาในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาสมุทรปราการ เขต 1 ที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่างกัน
5. เพื่อเปรียบเทียบความวิตกกังวลในการสอบคัดเลือกบุคคลเข้าศึกษาต่อในระดับอุดมศึกษา ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนมัธยมศึกษาในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาสมุทรปราการ เขต 1 ที่มีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ต่างกัน

ความสำคัญของการศึกษาค้นคว้า

ข้อมูลที่ได้จากการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้ จะสามารถเป็นข้อมูลให้ ครู อาจารย์ ผู้ปกครอง และ ผู้ที่เกี่ยวข้องกับนักเรียนที่กำลังเตรียมตัวสอบคัดเลือกบุคคลเข้าศึกษาต่อในระดับอุดมศึกษานั้น มีข้อมูลเกี่ยวกับความวิตกกังวลของนักเรียน ทำให้เข้าใจถึงลักษณะของเด็กนักเรียนที่เกิดความวิตกกังวลในการสอบซึ่งจะทำให้สามารถปรับตัวเข้าหากันได้ดียิ่งขึ้น เข้าใจและมีข้อมูลในการให้ คำปรึกษาแก่เด็กนักเรียน เพื่อช่วยให้นักเรียนสามารถใช้ชีวิตช่วงการสอบคัดเลือกบุคคลเข้าศึกษาต่อได้อย่างมีความสุข อันจะส่งผลให้นักเรียนมีประสิทธิภาพในการเตรียมตัวสอบมากยิ่งขึ้น

สมมติฐานของการศึกษาค้นคว้า

1. นักเรียนเพศหญิงมีความวิตกกังวลในการสอบคัดเลือกบุคคลเข้าศึกษาต่อในระดับอุดมศึกษามากกว่านักเรียนเพศชาย
2. นักเรียนที่มีแผนการเรียนต่างกันมีความวิตกกังวลในการสอบคัดเลือกบุคคลเข้าศึกษาต่อในระดับอุดมศึกษาแตกต่างกัน
3. นักเรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่างกันมีความวิตกกังวลในการสอบคัดเลือกบุคคลเข้าศึกษาต่อในระดับอุดมศึกษาแตกต่างกัน
4. นักเรียนที่มีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์สูงมีความวิตกกังวลในการสอบคัดเลือกบุคคลเข้าศึกษาต่อในระดับอุดมศึกษามากกว่านักเรียนที่มีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์สูง

ขอบเขตของการศึกษาค้นคว้า

การวิจัยครั้งนี้มีขอบเขตการศึกษาดังนี้

1. ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

1.1 ประชากร

ประชากรที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้เป็นนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนมัธยมศึกษาในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาสมุทรปราการ เขต 1 อำเภอเมืองสมุทรปราการ ปีการศึกษา 2546 จำนวน 6 โรงเรียน ได้แก่ โรงเรียนสตรีสมุทรปราการ โรงเรียนสมุทรปราการ โรงเรียนนวนิมนตราชินุทิศ สวนกุหลาบวิทยาลัยสมุทรปราการ โรงเรียนมัธยมด่านสำโรง โรงเรียนบางเมืองเขื่อนฝองอนุสรณ์ โรงเรียนหาดอมราลักษณวิทยา ซึ่งมีจำนวนนักเรียนทั้งหมด 1,646 คน

1.2 กลุ่มตัวอย่าง

ผู้วิจัยทำการเลือกโรงเรียนที่นักเรียนส่วนมากทำการสอบคัดเลือกบุคคลเข้าศึกษาต่อในระดับมหาวิทยาลัย โดยการคัดเลือกมาจำนวน 3 โรงเรียนจากจำนวนโรงเรียนทั้งหมด 6 โรงเรียน เพราะจากการสัมภาษณ์อาจารย์จากทุกโรงเรียนแล้วพบว่า ในบางโรงเรียนนั้นมีจำนวนนักเรียนที่จะทำการสอบคัดเลือกบุคคลเข้าศึกษาต่อในระดับอุดมศึกษานั้นน้อยมากมีจำนวนไม่ถึง 1 ห้องเรียน และบางโรงเรียนนั้นการแบ่งแผนการเรียนนั้นจะเอื้อต่อการที่นักเรียนจะนำความรู้ที่ได้รับไปประกอบอาชีพ หรือศึกษาต่อในการเรียนทางสายอาชีพมากกว่าที่จะทำการสอบคัดเลือกเข้ามหาวิทยาลัย รวมทั้งบางโรงเรียนมีการแบ่งแผนการเรียนไม่เหมือนกับโรงเรียนอื่นๆ ซึ่งเนื่องจากการแบ่งแผนการเรียนนั้นต้องตรงตามความต้องการของนักเรียนที่เรียนอยู่

ในโรงเรียนให้มากที่สุด และแผนการเรียนนั้นเป็นตัวแปรหนึ่งที่ผู้วิจัยใช้ในการศึกษาครั้งนี้ ดังนั้นทางผู้วิจัยจึงเห็นควรว่าจะทำการคัดเลือกโรงเรียนที่มีจำนวนนักเรียนที่จะทำการสอบคัดเลือกบุคคลเข้าศึกษาต่อในระดับอุดมศึกษาที่มีจำนวนมากพอสมควร และมีการแบ่งแผนการเรียนที่คล้ายการในการจัดห้องให้นักเรียน มาใช้เป็นกลุ่มตัวอย่างในการศึกษาครั้งนี้

ผู้วิจัยจึงเลือกโรงเรียนมาจำนวน 3 โรงเรียนที่มีคุณสมบัติเหมาะสมครบถ้วนตามที่ผู้วิจัยต้องการคือ 1.โรงเรียนสตรีสมุทรปราการ 2.โรงเรียนสมุทรปราการ และ3.โรงเรียนนวมินทราชินูทิศ สวนกุหลาบวิทยาลัยสมุทรปราการ โดยทั้ง 3 โรงเรียนมีจำนวนนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 จำนวน 1,186 คน ทำการเลือกกลุ่มตัวอย่างโดยใช้เกณฑ์ในการกำหนดกลุ่มตัวอย่าง ของ Taro Yamane โดยใช้ค่านัยสำคัญทางสถิติที่ .05 และสุ่มตัวอย่างด้วยวิธีการสุ่มแบบแบ่งชั้น และการสุ่มอย่างง่าย (Multi Stage Random Sampling) ได้กลุ่มตัวอย่างในการวิจัยครั้งนี้เป็น นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 จำนวน 298 คน

2. ตัวแปรที่ศึกษา

- 2.1 ตัวแปรต้น ได้แก่ เพศ แผนการเรียน ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน และแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์
- 2.2 ตัวแปรตาม ได้แก่ ความวิตกกังวลในการสอบคัดเลือกบุคคลเข้าศึกษาต่อในระดับอุดมศึกษา

นิยามศัพท์เฉพาะ

1. ความวิตกกังวลในการสอบ หมายถึง ความวิตกกังวลที่เกิดขึ้นเนื่องมาจากสถานการณ์เฉพาะ ที่เกี่ยวกับการสอบ โดยจะมีการตอบสนองของร่างกายที่ไม่พึงปรารถนา เช่น เคร่งเครียด ห่มั่นหมอง ประหม่า หงุดหงิด โมโหง่าย หวาดกลัว คิดฟุ้งซ่าน จิตใจว้าวุ่น รู้สึกหวาดหวั่น ห่อเหี่ยว อึดอัดใจ กระสับกระส่าย และหมกมุ่นกับเรื่องใดเรื่องหนึ่งมากเกินไป ซึ่งอาการต่าง ๆ เหล่านี้ เกิดขึ้นมาจากสาเหตุเดียวกันคือ การสอบ

2. เพศ หมายถึง นักเรียนหญิงและนักเรียนชายที่ใช้เป็นกลุ่มตัวอย่างในการศึกษาครั้งนี้

3. แผนการเรียน หมายถึง กลุ่มวิชาที่นักเรียนเลือกในการศึกษาในระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย ซึ่งแบ่งเป็น

แผนการเรียน วิทยาศาสตร์ – คณิต

แผนการเรียน ศิลป์ – คำนวณ

แผนการเรียน ศิลป์ – ภาษา

แผนการเรียน ศิลป์ – ทวิ

นิยามปฏิบัติการ

1. ความวิตกกังวล หมายถึง สภาพอารมณ์ที่ไม่มีความสุข ตึงเครียด ขาดความมั่นคงปลอดภัยหรือเกิดความกลัว โดยขึ้นอยู่กับสถานการณ์หรือเป็นความวิตกกังวลเชิงสภาวะ (State Anxiety) ซึ่งเกิดขึ้นกับนักเรียนบางสถานการณ์เท่านั้น และความเข้มของความวิตกกังวลที่เกิดย่อมขึ้นอยู่กับความเข้มของสิ่งเร้าด้วย และคงอยู่ในช่วงเวลาอันสั้น เมื่อเด็กถูกเร้าให้เกิดความรู้สึกหรืออยู่ในสภาพอารมณ์ดังกล่าว เด็กนักเรียนจะแสดงพฤติกรรมต่างๆ ออกมา เช่น เคร่งเครียด ห่มหมอง ประหม่า หงุดหงิด โมโหง่าย หวาดกลัว คิดฟุ้งซ่าน จิตใจว้าวุ่น รู้สึกหวาดหวั่น ห่อเหี่ยว อึดอัดใจ กระสับกระส่าย และหมกมุ่นกับเรื่องใดเรื่องหนึ่งมากเกินไป ซึ่งวัดโดยใช้ แบบสอบถามวัดความวิตกกังวล 15 ข้อ แต่ละข้อมีมาตราส่วนอยู่ 5 ระดับ คือ 5 หมายถึงมากที่สุด , 4 หมายถึงมาก , 3 หมายถึงปานกลาง , 2 หมายถึงน้อย และ 1 หมายถึงน้อยที่สุด

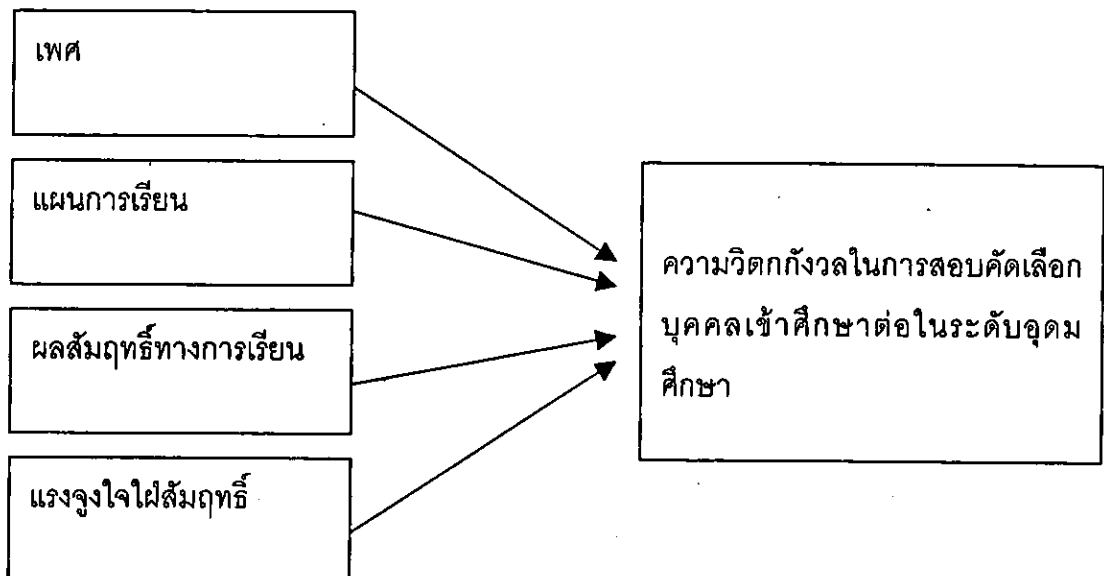
2. แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ หมายถึง ลักษณะแรงจูงใจภายในที่ผลักดันให้บุคคลเกิดความพากเพียรในการทำสิ่งต่าง ๆ ให้สำเร็จลุล่วงอย่างมีประสิทธิภาพบนมาตรฐานที่ดีเยี่ยม การวัดแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ ดัดแปลงมาจากแบบวัดแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ของ วิสุทธิ์ ราตรี จำนวน 20 ข้อ แต่ละข้อแสดงถึงความรู้สึกหรือความคิดเห็น และลักษณะนิสัยที่ผู้ตอบประพฤติดิปฏิบัติ โดยแต่ละข้อมีมาตราส่วนอยู่ 6 ระดับ คือ 6 หมายถึงจริงที่สุด , 5 หมายถึงจริง , 4 หมายถึงค่อนข้างจริง , 3 หมายถึงค่อนข้างไม่จริง , 2 หมายถึงไม่จริง และ 1 หมายถึงไม่จริงที่สุด แบบวัดนี้ผู้ตอบแต่ละคนจะมีพิสัยอยู่ระหว่าง 20 ถึง 120 คะแนน ถ้าได้คะแนนสูงกว่าค่าเฉลี่ยแสดงว่า เป็นผู้ที่มีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์สูง ถ้าได้คะแนนต่ำกว่าค่าเฉลี่ยแสดงว่า เป็นผู้ที่มีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ต่ำ

3. ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน หมายถึง ระดับคะแนนเฉลี่ยสะสม (Grade Point Average) โดยนับจากภาคเรียนที่ 1 ในชั้น ม.4 ถึงภาคเรียนที่ 1 ในชั้น ม.6 (รวม 5 ภาคการเรียน) ซึ่งคำนวณโดยเอาผลคูณของหน่วยการเรียนกับระดับคะแนนของทุกวิชามารวมกันแล้วหารด้วยผลบวกของหน่วยการเรียนทุกวิชา ซึ่งแยกออกเป็น 3 กลุ่มดังนี้

- คะแนนเฉลี่ยสะสม 3.00 – 4.00
- คะแนนเฉลี่ยสะสม 2.00 – 2.99
- คะแนนเฉลี่ยสะสม 1.00 – 1.99

กรอบความคิดทางการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้มุ่งศึกษาถึงปัจจัยที่คาดว่าจะมีผลต่อความวิตกกังวลในการสอบคัดเลือกบุคคลเข้าศึกษาต่อในระดับอุดมศึกษาของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 โดยปัจจัยที่คาดว่าจะมีผลต่อความวิตกกังวลของนักเรียน คือ เพศ แผนการเรียน ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน และแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์

บทที่ 2

เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

จากสารนิพนธ์ของ คณิตา ต๊ะปิ่นตา (2546 : 8) ซึ่งวิจัยเรื่อง ศึกษาความวิตกกังวล ในการสอบคัดเลือกบุคคลเข้าศึกษาต่อในระดับอุดมศึกษาของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนมัธยมศึกษาในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาสมุทรปราการ เขต 1 ได้นำเสนอเอกสาร และงานวิจัยที่เกี่ยวข้องในบทที่ 2 ตามลำดับ ดังนี้

1. เอกสารที่เกี่ยวข้องกับการศึกษาค้นคว้า

1.1 การศึกษาระดับอุดมศึกษา

1.1.1 ความหมายของการศึกษาในระดับอุดมศึกษา

1.1.2 ความเป็นมาและจุดมุ่งหมาย

1.1.3 ประเภทของการสอบคัดเลือกบุคคลเข้าศึกษาต่อในระดับอุดมศึกษา

1.1.4 วิธีการสอบคัดเลือกเข้ามหาวิทยาลัย

1.2 ความวิตกกังวล

1.2.1 ความหมายของความวิตกกังวล

1.2.2 ประเภทของความวิตกกังวล

1.2.3 อาการและพฤติกรรมของคนที่มีความวิตกกังวล

1.2.4 ระดับความวิตกกังวล

1.2.5 แนวคิดและทฤษฎีที่เกี่ยวข้องกับความวิตกกังวล

1.3 แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์

1.3.1 ความหมายของแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์

1.3.2 ทฤษฎีที่เกี่ยวข้องกับแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์

2. งานวิจัยที่เกี่ยวข้องระหว่างความวิตกกังวลกับตัวแปรด้านต่างๆของนักเรียน

2.1 งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการสำรวจสภาพปัญหาของนักเรียน

2.2 งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับความวิตกกังวลและตัวแปรด้านเพศ

2.3 งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับความวิตกกังวลและตัวแปรด้านแผนการเรียน

2.4 งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับความวิตกกังวลและตัวแปรด้านผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

2.5 งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับความวิตกกังวลและตัวแปรด้านแรงจูงใจไม่สัมฤทธิ์

1. เอกสารที่เกี่ยวข้องกับการศึกษาค้นคว้า

1.1 การศึกษาระดับอุดมศึกษา

1.1.1 ความหมายของการศึกษาระดับอุดมศึกษา

การศึกษาระดับอุดมศึกษาเป็นการศึกษาในระดับสูงสุดในระบบการศึกษา เป็นการศึกษาในระดับที่ 3 (Tertiary Education) การศึกษาในระดับอุดมศึกษาเกิดขึ้นหลังจากมัธยมศึกษา ขอบข่ายของการอุดมศึกษาครอบคลุมการศึกษาตั้งแต่ระดับต่ำกว่าปริญญาตรี ได้แก่ ประกาศนียบัตรวิชาชีพหรืออนุปริญญา ใช้เวลาในการศึกษา 2 – 3 ปี หลังจากมัธยมศึกษา ระดับปริญญาตรี ใช้เวลาศึกษา 4 – 5 ปี หลังจากมัธยมศึกษา (วิจิตร ศรีสอาน. 2518)

แผนการศึกษาแห่งชาติฉบับพุทธศักราช 2520 ระบุว่าการศึกษาในระดับอุดมศึกษาเป็นการศึกษาหลังจากระดับมัธยมศึกษาตอนปลายที่มุ่งพัฒนาความเจริญงอกงามทางด้านสติปัญญา และความคิดเพื่อความก้าวหน้าทางวิชาการ มุ่งสร้างกำลังคนในระดับวิชาการและวิชาชีพชั้นสูง เพื่อพัฒนาคนให้เป็นผู้มีคุณธรรม จริยธรรม มีความรู้และความเข้าใจในศิลปวัฒนธรรม เพื่อให้สามารถดำเนินชีวิตอันมีคุณค่าแก่ บุคคล สังคม และประเทศชาติ

สรุป การศึกษาระดับอุดมศึกษา เป็นการศึกษาที่เกิดขึ้นหลังจากการศึกษาในระดับมัธยมศึกษา ตั้งแต่ระดับต่ำกว่าปริญญาตรี จนถึงระดับปริญญาเอก ในสาขาวิชาการและวิชาชีพทางด้านต่างๆ เพื่อพัฒนาคนให้มีความรู้ มีความสามารถดำเนินชีวิตอย่างมีคุณค่าและพัฒนาประเทศ ในการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้ให้ขอบเขตการศึกษาในระดับอุดมศึกษาว่า "เป็นการศึกษาหลังจากระดับมัธยมศึกษา โดยเป็นการศึกษาในระดับปริญญาตรีในมหาวิทยาลัยที่สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา กระทรวงศึกษาธิการ

1.1.2 ความเป็นมาและจุดมุ่งหมาย

ความเป็นมาและจุดมุ่งหมายของการอุดมศึกษาในอดีตนั้น พบว่าการศึกษาในระดับอุดมศึกษาเริ่มตั้งแต่สมัยกรีกและโรมัน มีการจัดตั้งสำนักการศึกษาโดยนักปราชญ์ เช่น เพลโต (Plato) จัดตั้งAcademy และอริสโตเติล(Aristotle) จัดตั้งLyeeum เพื่อสอนวิชาการชั้นสูง จุดมุ่งหมายของการอุดมศึกษาในยุคนี้เพื่อพัฒนาจิตใจและปัญญาของผู้เรียนเป็นสำคัญ ต่อมาในสมัยกลางซึ่งเป็นยุคของการศึกษาในมหาวิทยาลัยจุดมุ่งหมายของการศึกษาในระดับอุดมศึกษานอกจากการพัฒนาจิตใจและปัญญาของผู้เรียน ยังเน้นการศึกษา

อบรมเพื่อวิชาชีพชั้นสูงด้วย การศึกษาในระดับอุดมศึกษาในยุคใหม่นั้นมีการขยายจุดมุ่งหมายให้ครอบคลุมถึงการวิจัยค้นคว้าและใช้ความก้าวหน้าทางวิทยาศาสตร์และวิทยาการแขนงต่างๆ เพื่อประโยชน์ของชีวิตและสังคม

พัฒนาการของการอุดมศึกษาในประเทศไทย ในระยะแรกได้รับอิทธิพลของแนวคิดทางการอุดมศึกษาจากต่างประเทศ และความต้องการกำลังคนของทางราชการ มหาวิทยาลัยเป็นแหล่งผลิตนักวิชาชีพชั้นสูงเพื่อรับราชการ และผลิตบุคลากรในสาขาวิชาที่ตลาดแรงงานต้องการ เพื่อพัฒนาประเทศในยุคนั้นๆ

เอกสารของทบวงมหาวิทยาลัย (มนฤดี เพ็ญสุริยา. 2545 : 36 ; อ้างอิงจาก ทบวงมหาวิทยาลัย . 2540.หน้า 1-2) พบว่า การสอบคัดเลือกบุคคลเข้าศึกษาในสถาบันอุดมศึกษาหรือการสอบคัดเลือกกรวมได้ดำเนินการมาตั้งแต่ปีการศึกษา 2504 โดยมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ และมหาวิทยาลัยแพทยศาสตร์ (มหาวิทยาลัยมหิดลในปัจจุบัน) จัดสอบร่วมกันเป็นครั้งแรก มีสำนักงานสภาการศึกษาแห่งชาติเป็นผู้ประสานงาน

ปีการศึกษา 2505 มหาวิทยาลัยทั้ง 5 แห่งที่มีในขณะนั้น คือ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยแพทยศาสตร์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ และมหาวิทยาลัยศิลปากร เข้าร่วมในการสอบด้วย

ปีการศึกษา 2509 คณะรัฐมนตรีเห็นชอบตามข้อเสนอของจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ให้มหาวิทยาลัยต่าง ๆ กลับไปใช้วิธีสอบแยก แต่การดำเนินการเกิดปัญหามาก

ปีการศึกษา 2510 คณะรัฐมนตรีเห็นชอบตามข้อเสนอของสำนักงานสภาการศึกษาแห่งชาติ ให้มหาวิทยาลัยต่าง ๆ กลับมาใช้วิธีสอบรวมอีก

ปีการศึกษา 2516 ทบวงมหาวิทยาลัยรับโอนงานสอบคัดเลือกมาจากสำนักงานสภาการศึกษาแห่งชาติจนถึงปัจจุบัน

สรุป จุดมุ่งหมายของการอุดมศึกษา ในประเทศไทยนั้นการศึกษาในระดับอุดมศึกษาในระยะแรกนั้นเพื่อผลิตปัญญาชนเพื่อเข้ารับราชการ และต่อมาได้ขยายเป้าหมายเพื่อผลิตบุคลากรในสาขาวิชาที่ตลาดแรงงานต้องการสร้างความก้าวหน้าทางวิชาการพัฒนาความเป็นเลิศทางวิชาการพัฒนามนุษย์และให้บริการทางวิชาการเพื่อประโยชน์ของสังคมและมนุษยชาติ (วิจิตร ศรีสอาน. 2518) และปัจจุบันรับผิดชอบและดำเนินการโดยสำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา กระทรวงศึกษาธิการ

1.1.3 ประเภทของการสอบคัดเลือกบุคคลเข้าศึกษาต่อในระดับอุดมศึกษา

มี 3 ประเภท ดังนี้

1.1.3.1 การสอบคัดเลือกกรวมโดยสำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา

1.1.3.2 การสอบโดยตรง (โควตา)

1.1.3.3 การรับนักศึกษาตามโครงการพิเศษที่มหาวิทยาลัยกำหนดขึ้น

มีรายละเอียดดังต่อไปนี้

1.1.3.1 การสอบคัดเลือกโดยสำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา

หมายถึง การสอบคัดเลือกที่มหาวิทยาลัยและสถาบันอุดมศึกษาต่างๆร่วมกันคัดเลือกนักเรียนที่สำเร็จการศึกษาระดับมัธยมศึกษาตอนปลายหรือเทียบเท่าโดยการสอบทั่วประเทศพร้อมกัน ซึ่งในการสอบวิธีนี้นักเรียนต้องใช้ ผลการเรียนเฉลี่ย (GPA) และ ค่าตำแหน่งของเปอร์เซ็นต์ไทล์ (PR) ในการสอบด้วย มีการสอบ 2 ช่วงคือ ช่วงเดือนตุลาคม และช่วงเดือนมีนาคม โดยนำคะแนนที่มากที่สุดในแต่ละวิชาของนักเรียนมารวมกับค่า ผลการเรียนเฉลี่ย (GPA) และค่าตำแหน่งของเปอร์เซ็นต์ไทล์ (PR) มาใช้ในการสอบคัดเลือก

วิธีการสอบคัดเลือกเข้ามหาวิทยาลัย

- จัดสอบปีละ 2 ครั้ง คือ ครั้งแรกในเดือนตุลาคม ครั้งที่สองในเดือนมีนาคม
- ผู้สมัครสอบกี่ครั้ง ครั้งละกี่วิชาก็ได้และใช้คะแนนครั้งที่ดีที่สุดสมัครเข้าศึกษาในสถาบันอุดมศึกษา
- นำผลการเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนปลายมาใช้ในการคัดเลือก
- การเข้ามหาวิทยาลัยตัดสินจากผลการเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย รวมกับคะแนนจากการสอบวิชาหลัก และวิชาเฉพาะ (ถ้ามี)
- การสอบวิชาหลักมีกำหนดเกณฑ์ขั้นต่ำบ้างในบางคณะ / ประเภทของวิชา
- เวลาที่ใช้ในการสอบแต่ละวิชา 2 ชั่วโมง
- มีวิชาที่ใช้สอบร่วมกันทั้งสายศิลป์และสายวิทย์ คือ ภาษาไทย สังคม ภาษาอังกฤษ ซึ่งเป็นข้อสอบชุดเดียวกัน และสอบวิชาบังคับอื่นๆตามที่คณะ / ประเภทวิชากำหนดไว้
- สามารถเก็บคะแนนสอบไว้ได้ 2 ปี
- รู้คะแนนของตนเองก่อนเลือกคณะ

1.1.3.2 การสอบโดยตรง (โควตา) หมายถึง การสอบคัดเลือกนักเรียน

ในภูมิภาคที่มหาวิทยาลัยและสถาบันนั้นๆกำหนด หรือว่าเป็นโครงการรับนักเรียนในโครงการพิเศษ ในส่วนนี้ผู้ได้รับการสอบคัดเลือกจะไม่มีสิทธิ์ไปสอบคัดเลือกกรวมสำนักงานคณะกรรมการ

อุดมศึกษา กระทรวงศึกษาธิการอีก สถาบันต่างๆมักจะจัดให้สอบเสร็จก่อนการสอบคัดเลือก
รวมโดยสำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษาในแต่ละปี

1.1.3.3 การรับนักศึกษาตามโครงการพิเศษ หมายถึง การรับนักศึกษาโดย
พิจารณาจากความสามารถพิเศษของผู้สมัครสอบ เช่นความสามารถพิเศษทางกีฬา เป็นต้น

สรุป การเข้าศึกษาต่อในระดับอุดมศึกษานั้นมีการสอบคัดเลือกอยู่ 3 วิธี
คือ วิธีการสอบรวมโดยสำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา วิธีการสอบโดยตรงของสถาบัน
(โควตา) วิธีการรับนักศึกษาตามโครงการพิเศษต่าง ๆ

1.2 ความวิตกกังวล

1.2.1 ความหมายของความวิตกกังวล

อิงลิช และอิงลิช (ฉวีวรรณ ใหม่คามิ. 2541 : 11 – 12 ; อ้างอิงจาก
English and English. 1976:p.35) กล่าวถึงความหมายของความวิตกกังวลโดยแบ่งเป็นข้อๆ
ดังนี้

1. ความวิตกกังวลเป็นสภาวะของความไม่สบายใจอันเนื่องมาจากความปรารถนาอันแรงกล้าที่
ไม่สามารถบรรลุเป้าหมายที่ต้องการได้
2. ความวิตกกังวล หมายถึง ความกลัวอันว่าวุ่นสับสนว่าอาจมีสิ่งเลวร้ายเกิดขึ้นในอนาคต
3. ความวิตกกังวล หมายถึง ความรู้สึกที่ตนเองถูกขู่เข็ญ แต่ไม่ทราบว่าเป็นสิ่งที่มาขู่เข็ญคืออะไร

ซอร์ทริดจ์ และลี (ทศพร มณีศรีขำ และนิรันดร์ จุลทรัพย์. 2542 : 13 ; อ้าง
อิงจาก Shortridge and Lee. 1980:p.401) ได้ให้ความหมายของความวิตกกังวลว่า ความวิตก
กังวลเป็นปฏิกิริยาที่แสดงออกทางจิตใจและทางร่างกายเนื่องมาจากมีสิ่งคุกคามภายในโดยสิ่งที่
คุกคามนี้อาจเกิดจากเหตุการณ์ หรือสิ่งเร้าจากภายนอกหรือภายใน ทำให้เกิดความรู้สึกยุ่งยาก
ใจ ไม่สบายใจหรือเกิดการเปลี่ยนแปลงทางด้านจิตใจ และร่างกาย ความวิตกกังวลจึงเป็น
เหมือนสัญญาณเตือนภัยถึงอันตรายที่กำลังจะมาถึง

ซุง (ทศพร มณีศรีขำ และนิรันดร์ จุลทรัพย์. 2542 : 13 ; อ้างอิงจาก
Zung.1980:p.348-357) ได้ให้ความหมายของความวิตกกังวลว่า เป็นความรู้สึกตึงเครียด
หวาดหวั่น ตื่นตระหนก ไม่สบายใจต่อสภาพการณ์ที่เผชิญอยู่ และมีผลให้เกิดการเปลี่ยนแปลง
ทางด้านอารมณ์ที่เกิดขึ้น ได้แก่ ความรู้สึกหงุดหงิด กระวนกระวาย หวาดกลัวโดยไม่มีเหตุผล
 เป็นต้น ส่วนการเปลี่ยนแปลงทางสรีรวิทยาที่เกิดขึ้น ได้แก่ ตัวสั่น ใจสั่น ปวดศีรษะ

บัสสาวะบ่อย เป็นต้น และถ้ามีความรู้สึกวิตกกังวลจะทำให้มีอาการตื่นตระหนก และหวาดกลัวสุดขีด

ก่อน สวัสดิ์พาณิชย์ และนาฏเจลิยว สุมาวงศ์ (ฉวีวรรณ ใหม่คามิ.2541:12 ; อ้างอิงจากก่อน สวัสดิ์พาณิชย์ และนาฏเจลิยว สุมาวงศ์. 2514 : 252 – 253) กล่าวว่า ความวิตกกังวลมีลักษณะคล้ายกับความกลัว กล่าวคือ คนส่วนใหญ่มักวิตกกังวลโดยไม่มีเหตุผลเพียงพอ ความวิตกกังวลมีอิทธิพลร้ายแรง เพราะเป็นอารมณ์ที่เกิดติดต่อกันเป็นระยะเวลานานๆ สามารถทำลายสุขภาพจิตของคนลงได้มาก ความวิตกกังวลเป็นอารมณ์ที่คนปกติมีเหมือนกัน คนที่สุขภาพจิตดีมักจะวิตกกังวลโดยมีเหตุผล คือ วิตกกังวลในเรื่องที่ควรวิตกกังวลและพยายามหาทางแก้ไขเรื่องที่วิตกกังวลนั้นให้หมดไป ส่วนคนที่สุขภาพจิตไม่ดีมักวิตกกังวลโดยไม่มีเหตุผล ซึ่งบุคคลที่มีลักษณะเช่นนี้ควรได้รับการเอาใจใส่เป็นพิเศษเพราะถ้าปล่อยไว้นานอาจเกิดผลร้ายได้

ประสาธ อิศรปริดา (2523 : 70) ให้ความหมายความวิตกกังวลว่า ความวิตกกังวลเป็นลักษณะหนึ่งของความกลัวที่ไม่รุนแรง แต่ความวิตกกังวลแตกต่างจากความกังวลใจและความกลัวในแง่ที่ว่า ความวิตกกังวลเป็นสภาพความกลัวที่หาสาเหตุไม่ได้เป็นลักษณะของความกลัวอย่างกว้างๆที่ไม่เกี่ยวกับสิ่งหนึ่งโดยเฉพาะ ความวิตกกังวลมักจะพัฒนามาจากความกังวลใจในหลายเรื่องที่เกิดขึ้นแล้วซ้ำอีก ความกังวลใจต่างๆเหล่านั้น หากมีขึ้นบ่อยๆและขยายกว้างมากขึ้นมันจะกลายเป็นความวิตกกังวล

ผกา สัตยธรรม (2530 : 31) กล่าวว่าความวิตกกังวลเป็นลักษณะที่จิตใจไม่สงบ ขาดสมาธิ เป็นความรู้สึกนึกคิดของแต่ละบุคคล ขาดความมั่นใจ คิดไปว่าไม่สามารถจะทำได้สิ่งใดสิ่งหนึ่ง ได้ตามต้องการ หรือไม่สามารรถแก้ปัญหาบางอย่างได้ทำให้จิตใจไม่ปกติ ความวิตกกังวลมีมากในเด็กวัยรุ่น ผู้ใหญ่ เมื่อเขารู้สึกว่าไม่รู้จะแก้ปัญหาที่เกิดขึ้นอย่างไรจิตใจก็ครุ่นคิดกับสิ่งต่าง ๆ บางครั้งก็หาสิ่งที่กระตุ้นและเร้าให้เกิดความวิตกกังวลที่แน่นอนไม่ได้ ถ้าเป็นแบบนี้จะทำให้สุขภาพจิตเสียเพราะหาทางแก้ไขได้ยากเพราะไม่ทราบสาเหตุ

อรสา รัตนวงษ์ (2535 : 100 – 101) ให้ความหมายความวิตกกังวล (Anxiety) ว่าเป็นสภาวะซึ่งมีความสัมพันธ์ใกล้ชิดกับความกลัว นักจิตวิทยาได้ให้ความหมายของความวิตกกังวลว่า เป็นสภาวะของความกลัวความรู้สึกอัดอัดไม่สบาย ความวิตกกังวลนี้ถือว่าเป็นชนิดหนึ่งของความกลัวซึ่งตามปกติความกลัวจะต้องมีสิ่งที่เป็นตัวทำให้เกิดความกลัว ส่วนความวิตกกังวลนี้ไม่มีสิ่งที่เป็นตัวทำให้เกิดความกลัว หรือเราสามารถจะกล่าวได้ว่า ความวิตกกังวลนั้นก็คือ ความกลัวในสิ่งที่ไม่มีความชัดเจน ความวิตกกังวลชนิดนี้เราจะไม่พบในเด็ก ทั้งนี้

เป็นเพราะเด็กเล็กๆยังไม่สามารถวาดภาพสิ่งที่จะเกิดในอนาคตได้ บุคคลจะเกิดความวิตกกังวลประมาณอายุ 7 ปีขึ้นไป ทั้งนี้เพราะตามแนวคิดทฤษฎีพัฒนาการทางสติปัญญาของ Piaget กล่าวว่า บุคคลจะสามารถสร้างภาพในใจได้ตั้งแต่อายุ ตั้งแต่ 7 ปี สภาวะของความวิตกกังวลนี้เป็นสภาวะเช่นเดียวกับสภาวะความกลัว คืออยู่ในประเภทที่มนุษย์ไม่ปรารถนาและพยายามที่จะหลีกเลี่ยงไปให้พ้น อย่างไรก็ตาม จากการศึกษาค้นคว้าผลของความวิตกกังวลที่มีต่อการทำงานและการเรียน จะพบว่า ความวิตกกังวลที่มีอยู่ในปริมาณหนึ่งที่ไม่มากหรือน้อยเกินไป จะทำให้เกิดความกระตือรือร้นในการทำงานและการเรียนได้มาก

จำลอง ดิษยวณิช (ผกา บุญเรือง และวิณี ชิดเชิดวงศ์. 2535 : 34 – 35 ; อ้างอิงจาก จำลอง ดิษยวณิช) ความวิตกกังวล (Anxiety) คือความไม่สบายใจ ความกระวนกระวายใจ ความหวาดหวั่นพรั่นพริ้ง ความวิตกกังวลมีลักษณะคล้ายกับความกลัว (fear) ข้อแตกต่างมีอยู่ว่าความวิตกกังวลมีลักษณะต้นตอมาจากภายในจิตใจ (intrapsychic) เป็นเรื่องสำคัญอาจหมายถึงความกลัวที่ซ่อนอยู่ไม่รู้หาย ซึ่งเกิดขึ้นพร้อมกับการคาดหมายที่จะได้รับผลไม่ดีในอนาคตโดยที่ไม่มีสาเหตุจากภายนอก บางครั้งอาจมีอันตราย แต่ความกลัวที่เกิดขึ้นไม่สมส่วน (disproportionate) กับเหตุการณ์ที่เกี่ยวข้อง ส่วนความกลัวที่แท้จริงนั้นจะต้องมีอันตรายภายนอก (external danger) และเกิดขึ้นสมส่วนกับอันตรายนั้น

ฉลอง ภิรมย์รัตน์ (ผกา บุญเรือง และวิณี ชิดเชิดวงศ์. 2535 : 35 ; อ้างอิงจาก ฉลอง ภิรมย์รัตน์) กล่าวว่าความวิตกกังวลเป็นสถานะทางจิตใจที่ตกอยู่ในความหวาดหวั่นพรั่นพริ้ง กระวนกระวายใจ ทั้ง ๆ ที่ยังไม่เกิดเหตุการณ์ภายนอกที่จะต้องทำให้วิตกเป็นการคาดการณ์ล่วงหน้า “แบบตีตนไปก่อนไข้” หรือเป็นการกลัวในเรื่องเลวร้าย อันมีผลต่อบุคคลในด้านไม่ดี ซึ่งยังมิได้เกิดขึ้นหรือเกิดขึ้น เป็นความกลัวที่ไม่สมส่วนเกินจากที่เกิดขึ้นจริง

กันยา สุวรรณแสง (2538 : 209) กล่าวว่าความวิตกกังวลมีอิทธิพลร้ายแรง เพราะเป็นอารมณ์ที่เกิดติดต่อกันได้เป็นระยะนาน ๆ ทำลายประสิทธิภาพและสุขภาพทางจิตของคนลงได้มาก ซึ่งความวิตกกังวลมักเป็นห่วงอะไรต่ออะไร บางคนกังวลในเรื่องรูปร่างหน้าตาฐานะทางเศรษฐกิจ เสื้อผ้า เครื่องแต่งตัว วุฒิ ทำให้เกิดความทุกข์ ทำให้ตนขาดความมั่นคงไป ถ้าใครวิตกกังวลมาก ๆ โดยปราศจากเหตุผล คนนั้นมักขาดประสิทธิภาพและเสียสุขภาพจิตไปโดยไม่จำเป็น

อัญชลี ทรัพย์ภากรณ์ และคณะ (2544:ออนไลน์) ให้ความหมายว่า กังวล (Worry) ในวัยรุ่นมักพบว่า ความกังวลที่พบได้บ่อยคือ เรื่องการเรียน การขาดสอบ การสอบ โดยเฉพาะวัยรุ่นหญิงจะกังวลเกี่ยวกับรูปร่างหน้าตาของตนเอง การขาดความเข้าใจระหว่างพวกเขา

กับพ่อแม่ กังวลเกี่ยวกับการมีสัมพันธภาพระหว่างเพื่อนชายและหญิง การยากลำบากในการคบเพื่อน สถานที่ที่เหมาะสมกับวัยรุ่นที่จะหาความบันเทิง การเลือก อาชีพ ศาสนา ปัญหาสุขภาพ อนามัย เสื้อผ้า เงิน และแม้แต่ปัญหาเกี่ยวกับบุคลิกภาพที่อ่อนแอ และ ขาดการควบคุมอารมณ์

นันทา อ่วมกุล และต้องจิตต์ กาญจนโน (2546:ออนไลน์) กล่าวว่า ความวิตกกังวล หมายถึง ภาวะไม่สบายใจ กระวนกระวายใจ กลัว และหวั่นวิตกว่าจะมีอันตรายเกิดขึ้น โดยมีทั้งสาเหตุได้และไม่ได้ มีการแสดงออกทางกาย และอารมณ์

สรุป ความวิตกกังวล เป็นความรู้สึกกลัวในสิ่งที่ไม่มีตัวตน ทำให้เกิดความไม่สบายใจ ไม่มั่นคงปลอดภัย ทำให้มีปฏิกิริยาทั้งทางร่างกายและจิตใจ ดังจะมีอาการต่างๆดังนี้ เคร่งเครียด หม่นหมอง ประหม่า หงุดหงิด โมโหง่าย หวาดกลัว คิดฟุ้งซ่าน จิตใจว้าวุ่น ซึ่งความวิตกกังวลจะเกิดขึ้นกับบุคคลที่สามารถสร้างภาพในใจ เมื่ออายุประมาณ 7 ปี ซึ่งในเด็กเล็กนั้นไม่สามารถวิตกกังวลได้ ความวิตกกังวลนั้นจะมีผลดีถ้ามีอยู่ในปริมาณที่พอเหมาะ เพราะจะทำให้เกิดความกระตือรือร้นในการทำงานและการเรียนได้มาก แต่ถ้าความวิตกกังวลเกิดขึ้นในระยะเวลายาวนาน จะทำให้ผู้ที่ประสบกับความวิตกกังวลนั้นคอยหลีกเลี่ยงสถานการณ์ที่คล้าย ๆ กันกับสิ่งที่เคยทำให้นึกถึงวิตกกังวล

1.2.2 ประเภทของความวิตกกังวล

ทฤษฎีจิตวิเคราะห์ ฟรอยด์ (Levitt . 1967 : 18-19 ; อ้างอิงจาก Freud : 1923) แบ่งประเภทของความวิตกกังวลได้เป็น 3 ประเภท คือ

1. Reality anxiety เป็นความวิตกกังวลจริง หมายถึงชีวิตของคนเราถูกคุกคาม โดยสิ่งใดสิ่งหนึ่งในสิ่งแวดล้อม ซึ่งสามารถวิเคราะห์หรือมองเห็นเป็นตัวตน เป็นอันตรายจริง ๆ ซึ่งบางทีก็เรียกว่าเป็น " ความกลัว " เช่น เด็กซึ่งอยู่ต่อหน้าพยาบาลที่กำลังจะฉีดยาให้แก่เด็ก เด็กเกิดความวิตกกังวลต่อสถานการณ์นี้ เหตุการณ์นี้เกิดขึ้นจริง ๆ และจะเป็นภาวะคุกคามต่อความสุขของเด็ก ผู้ร้ายที่วิ่งหนีตำรวจแทบไม่คิดชีวิต ชาวบ้านซึ่งกำลังเผชิญอัคคีภัย นักทัศนาศรที่กำลังถูกลิงไล่กัด เหล่านี้กำลังเผชิญกับ Reality anxiety ทั้งสิ้น
2. Moral anxiety เป็นความกลัวที่เกี่ยวกับสำนึกต่อบาปบุญคุณโทษ เรารู้สึกผิดเมื่อได้ทำหรือคิด หรือเมื่อได้ล่วงเกินหรือผิดผีไปแล้ว อันนี้ถ้ามีการแก้ไขได้เช่นมีการสำนึกผิด สารภาพผิด สารภาพบาป หรือเสียผีไปแล้ว ความรู้สึกผิดอาจจะลบหายไป ความวิตกกังวลประเภทนี้จะควบคุมมิให้ประพฤติดี ประพฤติออกนอกกลุ่มนอกทาง

3. Neurotic anxiety จัดว่าเป็นความกลัวที่ยังลึกในจิตใจคน อธิบายว่าเป็นความกลัวที่ฝังลึกอยู่ในสัญชาตญาณและอยู่ในลักษณะที่เราไม่สามารถควบคุมได้อีกต่อไป ความกลัวชนิดนี้มักจะเกิดขึ้นมาจากการถูกลงโทษ เด็กที่ถูกคนเลี้ยงลงโทษ ดุ หรือแสดงอารมณ์ไม่แน่นอน เดียวดีเดี๋ยวร้ายจะพัฒนา Neurotic anxiety ต่อผู้ใหญ่หรือคนแปลกหน้า นักเรียนที่ถูกครูดุ ลงโทษด้วยการตี ต่อไปจะพัฒนา Neurotic anxiety ต่อครู เช่นเมื่อเข้าใกล้ครูหรือเมื่อพูดกับครูจะตัวสั่น เสียงสั่นโดยควบคุมตัวเองไม่ได้ เด็กที่เคยถูกพ่อแม่ลงโทษรุนแรง เมื่อพบว่าเด็กเล่นอวัยวะเพศของตนเอง เด็กจะพัฒนา Neurotic anxiety เกี่ยวกับพฤติกรรมทางเพศในภายหลังและเป็นสาเหตุที่ทำให้แสดงพฤติกรรมผิดปกติทางเพศในหลาย ๆ รูปแบบเมื่อเป็นผู้ใหญ่

ซาราซัน และคนอื่นๆ (ทศพร มณีศรีขำ และนิรันดร์ จุลทรัพย์.2542 : 14 ; อ้างอิงจาก Sarason and others. 1960:p.7-10) ได้ทำการแบ่งความวิตกกังวล ออกเป็น 2 ประเภทคือ

1. ความวิตกกังวลในสถานการณ์ทั่วไป (General Anxiety)
2. ความวิตกกังวลในเฉพาะบางสถานการณ์ (specific Anxiety) เช่น ความวิตกกังวลในการสอบ ความวิตกกังวลในการเรียน

สวูนิย์ ดันตีพัฒนานันท์ (จิวิวรรณ ใหม่คามิ.2541 : 12 ; อ้างอิงจาก สวูนิย์ ดันตีพัฒนานันท์. 2521 : 15 – 19) ได้แบ่งความวิตกกังวลออกเป็น 3 ประเภท ดังนี้

1. ความวิตกกังวลแบบคนปกติ (Normal Anxiety) เป็นภาวะของความวิตกกังวลที่เกิดขึ้นในชีวิตประจำวันเป็นแหล่งของพลังงานที่กระตุ้นให้บุคคลมีพลังในการต่อสู้เพื่อการดำรงชีวิตและเอาชนะอุปสรรคต่างๆ พบได้ในบุคคลที่ถูกคุกคามสวัสดิภาพ เช่น การเจ็บป่วย การสอบ หรือเหตุการณ์ที่คุกคามเสถียรภาพความมั่นคงของบุคคล เช่น การตกงาน เป็นต้น ความวิตกกังวลที่เกิดขึ้นจะได้สัดส่วนกับสิ่งที่กระตุ้นและจะเกิดอยู่ไม่นานเมื่อสิ่งกระตุ้นลดน้อยลง ความวิตกกังวลก็ลดลง
2. ความวิตกกังวลในโรคประสาท เป็นภาวะความวิตกกังวลที่เกิดขึ้นไม่ได้สัดส่วนกับสิ่งกระตุ้น แม้ว่าจะมีสาเหตุของความวิตกกังวลเพียงเล็กน้อยก็ตาม บุคคลนั้นก็ตื่นกลัวและตอบสนองสภาวะความวิตกกังวลเกินขอบเขต
3. ความวิตกกังวลที่เป็นพยาธิสภาพ หรือความวิตกกังวลเรื้อรัง ทำให้บุคคลนั้นอยู่ในสภาวะตึงเครียดตลอดเวลา สาเหตุของความวิตกกังวลชนิดนี้โดยมากเกิดจากสิ่งที่เก็บกดไว้ (Repressed Material) หรือความขัดแย้งที่ตนเองยอมรับไม่ได้ มีผลทำให้เกิดพฤติกรรมแปลกๆที่บุคคลอื่นไม่สามารถจะเข้าใจได้

เจริญ สมวงษ์ศิริ (ฉวีวรรณ ใหม่คามิ.2541 : 14 ; อ้างอิงจากเจริญ สมวงษ์ศิริ. 2523 : 4) แบ่งความวิตกกังวลออกเป็น 3 ประเภทดังนี้

1. ความวิตกกังวลเฉพาะสถานการณ์ (Situation Anxiety) เป็นความวิตกกังวลในสถานการณ์ใดสถานการณ์หนึ่งที่บุคคลนั้นประสบโดยกะทันหัน
2. ความวิตกกังวลที่หาสาเหตุไม่ได้ (Free – Floating Anxiety) เป็นความวิตกกังวลที่เกิดขึ้นโดยไม่รู้สาเหตุ
3. ความวิตกกังวลที่พบร่วมหรือเป็นผลมาจากโรคอื่น เช่น โรคซึมเศร้า โรคจิตเภท หรือโรคทางกายอื่นๆ

มานิช หล่อตระกูล (2546:ออนไลน์) แบ่งกลุ่มโรควิตกกังวลเป็น 5 ประเภท ดังนี้

1. โรควิตกกังวลทั่วไป คือวิตกกังวลในหลาย ๆ เรื่องคล้ายกับการวิตกกังวล แต่เป็นโรค เพราะฉะนั้นจะต้องมีอาการอื่น ๆ ร่วมด้วย เช่น สะดุ้งตกใจง่าย นอนไม่หลับ ร่วมด้วย
2. โรคตื่นตระหนก มีอาการเหมือนสะดุ้ง ใจสั่น เป็นคล้ายโรคหัวใจ ใจสั่น เหงื่อออก ตกใจ โดยไม่รู้สาเหตุที่ตกใจ หากไปตรวจคลื่นหัวใจจะพบว่าปกติ อาการจะมีการเป็น ๆ หาย ๆ อยู่เป็นพัก ๆ ทางทางการแพทย์คาดว่า เป็นจากระบบประสาทอัตโนมัติทำงานไม่คงที่ ทำให้เกิดอาการเหล่านี้ขึ้น
3. โรคกลัว เป็นความกลัวที่ผู้เป็นโรคนี้นึกว่าไม่น่ากลัว แต่ไม่สามารถบังคับได้ อาจเป็นเพราะความฝังใจในอดีต โรคกลัวนี้รวมทั้งการกลัวในสถานการณ์ต่าง ๆ ด้วย
4. โรควิตกกังวลชนิดย้ำคิดย้ำทำ คิดซ้ำ ๆ ในเรื่องเดิม ทั้ง ๆ ที่รู้ว่าไม่น่าคิดแต่บังคับตัวเองไม่ได้ เช่น ตรวจกลอนประตูซ้ำ ๆ ซึ่งคนปกติก็ทำได้แต่อาจทำแค่ครั้งหรือสองครั้ง แต่ถ้าเป็นโรควิตกกังวลชนิดย้ำคิดย้ำทำแล้วจะตรวจซ้ำแล้วซ้ำอีก
5. โรควิตกกังวลจากการประสบกับภาวะกดดันทางจิตใจที่รุนแรง เช่น สงคราม ไฟไหม้ น้ำท่วม ประสบอุบัติเหตุร้ายแรงที่มีผู้เสียชีวิตจำนวนมาก จะมีความรู้สึกที่ไม่ดีเกิดขึ้น จะฝันถึงเหตุการณ์นั้นซ้ำ ๆ และมีภาวะตื่นตระหนกอยู่เรื่อย ๆ

1.2.3 อาการและพฤติกรรมของคนที่มีความวิตกกังวล

อาการและพฤติกรรมของบุคคลที่มีความวิตกกังวลนั้นอาจมีอาการต่างๆ แสดงออกมาทั้งทางร่างกายและจิตใจดังนี้

เจอร์ซิลด์ (ประสาธ อิศรปริดา. 2523 : 70 – 71 ; อ้างอิงจาก Jersild , A.T.. 1963) กล่าวว่าวัยรุ่นที่เต็มไปด้วยความวิตกกังวลนั้น มักมีลักษณะดังต่อไปนี้ คืออารมณ์ ซึมเศร้า จิตใจปั่นป่วนแม้จะมีสิ่งกระตุ้นเพียงเล็กน้อย ชอบเก็บกดความรู้สึก แสดงความไม่ยินดี ยินร้ายต่อสิ่งต่างๆรอบตัว มีพฤติกรรมเบี่ยงเบนไปจากปกติ มีกิริยาแข็งกระด้างไม่โอนอ่อนผ่อนตามผู้อื่น หรือต่อต้านยืนกรานในสิ่งที่เขาคิด

เดฟเฟินบาคเซอร์ และซุน (ทศพร มณีศรีขำ และนิรันดร์ จุลทรัพย์.2542 : 14-15; อ้างอิงจากDeffenbacher and Suinn. 1982 : 39 – 42) กล่าวว่า ความวิตกกังวลทำให้ระบบประสาทอัตโนมัติถูกกระตุ้น และเกิดการเปลี่ยนแปลงทางชีวเคมีทางร่างกาย มีผลทำให้เกิดความตึงเครียดของกล้ามเนื้อ มีอาการใจสั่น มือสั่น เหงื่อออก ชีพจรเต้นเร็ว ปัสสาวะบ่อยครั้ง ความวิตกกังวลทำให้การแสดงออกของพฤติกรรมเปลี่ยนไป เช่น ทำให้พฤติกรรมบางอย่างซ้ำ มีพฤติกรรมหลีกเลี่ยง หรือหลีกเลี่ยงจากสิ่งเร้าที่ทำให้เกิดความไม่พึงพอใจ หรือจะทำอันตราย

นอกจากนี้ เดฟเฟินบาคเซอร์ และซุน (ทศพร มณีศรีขำ และนิรันดร์ จุลทรัพย์.2542 : 14-15; อ้างอิงจากDeffenbacher and Suinn. 1982 : 391-442) สรุปผลของความวิตกกังวลออกเป็น 3 ลักษณะคือ

1. ความวิตกกังวลมีผลต่อการแสดงออกทางสรีระ และความรู้สึกของบุคคล เกิดความหวาดหวั่น ตึงเครียด กลัว ร่วมกับความตื่นตัวของกลไกต่างๆทางร่างกาย
2. ความวิตกกังวลมีผลต่อการแสดงออกทางความคิด ได้แก่ ประสิทธิภาพในการจำลอง ระดับความคิดชะงักงันคือ คิดแคบ และไม่ยืดหยุ่นในการแก้ปัญหา ขาดสมาธิ เกิดความหมกมุ่นหรือย่ำคิด เป็นต้น
3. ความวิตกกังวลมีผลต่อพฤติกรรม ความเจ็บป่วยทางกาย เช่น กล้ามเนื้อตึงเครียด ปวดคอ ปวดไหล่ มือสั่น ทำให้ความสามารถในการทำงานต่างๆด้อยลง และเกิดพฤติกรรมหลีกเลี่ยงแบบต่างๆตามมา เพื่อนำตนเองออกจากสถานการณ์ที่ไม่พอใจ

ประสิทธิ์ บัวคลี (ฉวีวรรณ ใหม่คามิ. 2541 : 17 – 18 ; อ้างอิงจากประสิทธิ์ บัวคลี. 2514. หน้า 25) ได้ดังนี้

1. ขลาดกลัวหรือประหม่า (Apprehensive) คือลักษณะของบุคคลที่แสดงถึงความหวาดกลัวไม่กล้าแสดงออก หลีกเลี่ยงการแสดงความคิดเห็น หรือการกระทำที่ปรากฏแก่คนหมู่มาก ถ้าจำเป็นต้องมีการแสดงออกมักจะงอแงหรือเคอะเขิน

2. ซื่ออาย (Shy) เป็นลักษณะที่ไม่กล้าแสดงออก ชอบหลบหน้าคนหมู่มาก ไม่กล้าเสี่ยงในสิ่งที่ไม่เคยทำมาก่อน
3. ตื่นเต้น (Excitable) คือ ลักษณะของบุคคลที่แสดงถึงความไม่อดทนต่อสิ่งเร้าต่างๆที่มากระทบจิตใจ เมื่อมีเรื่องต่างๆมากระทบจิตใจ บุคคลจะไม่สามารถเก็บความรู้สึกไว้ได้ มักแสดงออกมาทันที เช่น โกรธ ร้องไห้ เป็นต้น
4. อารมณ์อ่อนไหว (Affected by Feeling) คือลักษณะของบุคคลที่เสียใจ ดีใจ หรือน้อยใจ หวั่นไหวไปกับการกระทำหรือคำพูดของบุคคลอื่นได้ง่าย ไม่สามารถควบคุมอารมณ์ได้
5. เคร่งเครียด (Tense) คือ ลักษณะของบุคคลที่อารมณ์มักจะเคร่งเครียดอยู่ตลอดเวลาหรือบ่อยๆ จิตใจหมกมุ่น ไม่ชอบยิ้มแย้มแจ่มใส ไม่ชอบพูดเล่น กังวลต่อสิ่งต่างๆรอบตัว หรือเห็นสิ่งต่างๆวุ่นวาย

ผกา สัตยธรรม (2530 : 31) ความวิตกกังวลในการสอบของเด็กบางคน มีความผิดปกติในด้านร่างกายและจิตใจแสดงออกมา เช่น จวนจะสอบจะมีอาการปวดท้อง อาเจียน ไม่มีแรง จะเป็นลม หน้ามืด เพราะกังวลว่าจะสอบไม่ได้ บางรายเป็นมากไม่ยอมไปโรงเรียนขอหยุดเรียน

มานิช หล่อตระกูล และ ปราโมทย์ สุคนิชย์(2546:ออนไลน์) อาการเด่นของภาวะวิตกกังวล ได้แก่ มีความวิตกกังวลเกินกว่าที่ควรจะเป็น, คิดฟุ้งซ่าน, สะดุ้งตกใจง่าย, นอนไม่หลับ ใจลอย และหลงลืมง่าย ร่วมกับมีอาการจาก autonomic nervous system ทำงานมากเกินไปทำให้เกิดอาการใจสั่น, เหงื่อออก, หายใจได้ไม่เต็มที่, มือเท้าชา, แน่นท้อง เป็นต้น ซึ่งการเปลี่ยนแปลงทางร่างกายบางอย่างนี้อาจใช้เครื่องมือวัดได้ เช่น การเปลี่ยนแปลงความต้านทานกระแสไฟฟ้าที่ผิวหนัง

อาการของผู้ที่มีความวิตกกังวล (2546:ออนไลน์) มีดังนี้

1. อาการทางกาย ผู้ป่วยมีอาการ ตัวสั่น มือสั่น ปวดเมื่อยเนื้อตัว ปวดศีรษะ กล้ามเนื้อตึงเครียด หายใจตื้น หายใจแรงและเร็ว ตกใจง่าย อ่อนเพลีย ระบบประสาทอัตโนมัติทำงานมากกว่าปกติ เช่น หน้าซีด ใจสั่น รู้สึกวูบวาบ มือเย็น ปัสสาวะบ่อย
2. อาการทางจิตใจ ผู้ป่วยจะรู้สึกกลัว ขาดสมาธิ ระมัดระวังเกินเหตุ นอนไม่หลับ ปั่นป่วนในท้อง ความต้องการทางเพศลดลง อาจมีอาการดังกล่าวมานานหลายเดือน เป็น ๆ หาย ๆ อาจถูกกระตุ้นโดยเหตุการณ์ที่ทำให้ตึงเครียดต่าง ๆ โดยเฉพาะในผู้ป่วยที่มีแนวโน้มกังวลง่ายอยู่แล้ว

1.2.4 ระดับความวิตกกังวล

ศิริพร จิรวัดณ์กุล (จีวรณ ใหม่คามิ. 2541 : 17 – 18 ; อ้างอิงจาก ศิริพร จิรวัดณ์กุล. 2530. 23 – 24) แบ่งความวิตกกังวลเป็นระดับต่างๆ พอสรุปได้ดังนี้

1. ระดับต่ำ (Mild Anxiety หรือ 1+) เป็นระดับของความวิตกกังวลที่น้อย ทำให้บุคคลมีลักษณะตื่นตัว กระตือรือร้น สามารถสังเกตการณ์สิ่งแวดล้อมและเรียนรู้เป็นอย่างดี ตลอดจนมีความคิดริเริ่ม สามารถมองเห็นความเกี่ยวเนื่องของเหตุการณ์และอธิบายเรื่องราวต่างๆ ให้บุคคลอื่นทราบได้อย่างดี
2. ระดับกลาง (Moderate Anxiety หรือ 2+) เป็นระดับของความวิตกกังวลที่ทำให้บุคคลมีการรับรู้ต่อสิ่งเร้าต่างๆ ในชีวิตประจำวันได้น้อยลง มีความสามารถและขีดจำกัดในการแปลความหมายลดลง
3. ระดับสูง (Severe Anxiety หรือ 3+) เป็นภาวะของความวิตกกังวลในระดับรุนแรง ทำให้บุคคลที่อยู่ในภาวะนี้มีการรับรู้ลดลง กระสับกระส่าย ลุกลี้ลุดลง แก้ปัญหาที่เกิดขึ้นได้น้อย ไม่รับรู้และไม่เข้าใจเหตุการณ์อย่างต่อเนื่อง บางคนมีอาการทางกายเช่น เบื่ออาหาร ความดันโลหิตสูงขึ้น คลื่นไส้ ท้องเดิน เป็นต้น และเริ่มมีพฤติกรรมที่แสดงออกถึงความผิดปกติทางจิตใจ เช่น ซึมเศร้าและแยกตัว
4. ระดับรุนแรง (Panic Anxiety หรือ 4+) เป็นระดับของความวิตกกังวลที่รุนแรงสูงสุด บุคคลในสภาวะนี้จะไม่สามารถควบคุมตัวเองได้ ทำให้ระบบการทำงานของร่างกายทำงานมาก มีความอดทนต่อสิ่งเร้าที่มากกระตุ้นได้น้อย รับรู้เหตุการณ์ที่ผิดพลาดจากความเป็นจริง ความคิดเชิงเหตุผลลดลง จนกระทั่งบุคคลมีอาการซึมเศร้า หดหู่ หรือหมดหวังในชีวิต

สุทธิชัย ป่านปรีชา (2544 : 32 – 32) กล่าวว่า โดยทั่วไปความวิตกกังวลจะมีอยู่ 3 ระดับ ดังนี้

1. วิตกกังวลนิดหน่อยไม่ค่อยสบายใจ ทำให้ตนเองต้องตื่นตัวสนใจที่จะรับรู้และเรียนรู้สิ่งต่างๆ รอบตัวตนเองมากขึ้น เกิดความคิดริเริ่ม คิดแก้ปัญหาไม่ท้อถอย อยากจะเอาชนะปัญหาที่มีอยู่ให้ได้
2. วิตกกังวลปานกลาง ความรู้สึกไม่สบายใจมีมากขึ้น เริ่มหวาดหวั่น หงุดหงิด ไร้ความสนใจ กระสับกระส่าย ไม่ค่อยมีสมาธิ ความคิดฟุ้งซ่าน ควบคุมไม่ค่อยอยู่ กลัวว่าจะแก้ปัญหาหรือเอาชนะปัญหาไม่ได้
3. มีความวิตกกังวลมาก ถือว่าอยู่ในระยะรุนแรง มีอาการพูดมาก สับสน อยู่ไม่สุข ควบคุมอารมณ์ตนเองไม่ได้ โกรธง่าย ไม่ยอมรับฟังใคร ชอบมีเรื่องทะเลาะเบาะแว้งกับผู้อื่นโดยไม่รู้ตัว

มีเหตุผลเพียงพอ คิดว่าตนเองแก้ปัญหาไม่ได้ กลัวจะมีเรื่องไม่ดี หรือมีเหตุการณ์ร้ายแรงเกิดขึ้นในอนาคต

บุคคลปกตินั้นควรมีระดับความวิตกกังวลอยู่ในระดับที่พอเหมาะ สามารถดำเนินชีวิตได้ตามปกติ หรือบางครั้งระดับความวิตกกังวลที่พอเหมาะนี้ก็ทำให้บุคคลนั้นๆ มีความกระตือรือร้นในการแก้ปัญหาต่างๆ มากขึ้น ส่วนระดับความวิตกกังวลที่มากเกินไปจนถึงขั้นรุนแรงนั้นหากเกิดขึ้นกับบุคคลใดจำเป็นต้องได้รับการช่วยเหลือ

1.2.5 แนวคิดและทฤษฎีที่เกี่ยวข้องกับความวิตกกังวล

แคทเทล (1965 : 245) กล่าวว่า นักจิตวิทยาพยายามศึกษาว่า ความวิตกกังวลจะมีผลต่อการเรียนรู้และการทำงานของคนเราอย่างไร ซึ่งนักจิตวิทยายังมีทัศนะเป็น 2 ฝ่าย กล่าวคือ นักจิตวิทยาในกลุ่มจิตวิเคราะห์ ถึงแม้จะไม่ได้ศึกษาความวิตกกังวลกับการเรียนรู้โดยตรง แต่มีความเชื่อว่า ความวิตกกังวลเป็นตัวบั่นทอนประสิทธิภาพในการทำงาน มีผลร้ายต่อคนเราและเป็นเหตุของโรคจิต ส่วนนักจิตวิทยาอีกพวกหนึ่งได้แก่ สเปนซ์ (Spence) และโมว์เรอร์ (Mowrer) มองความวิตกกังวลในแง่ดี ซึ่งจะมีส่วนช่วยส่งเสริมการเรียนรู้และช่วยเพิ่มประสิทธิภาพในการทำงาน

เลวิท (1967 : 112 - 113) ได้กล่าวถึง ทฤษฎีของสเปนซ์ มีชื่อว่า "ทฤษฎีแห่งมหาวิทยาลัยไอโอวา" (The Iowa Theory) สรุปได้ว่าความวิตกกังวลเปรียบเสมือนเป็นแรงขับ (หรือแรงจูงใจ) ซึ่งช่วยกระตุ้นให้อินทรีย์เกิดพลัง หรือเกิดแรงจูงใจที่จะทำพฤติกรรมบางอย่าง ดังนั้นความวิตกกังวลจึงมีส่วนช่วยส่งเสริมการเรียนรู้และเพิ่มความเร็วและประสิทธิภาพในการทำงาน ผลของความวิตกกังวลจะช่วยให้เกิดความเข้มในการตอบสนองสำหรับการเรียนรู้ที่สลับซับซ้อนผลของความวิตกกังวลอาจจะขัดขวางการเรียนรู้ในระยะแรกๆ แต่เมื่อผู้เรียนได้คุ้นเคยกับงานที่ทำ หรือสร้างนิสัยในการเรียนรู้ที่ถูกต้องแล้ว ความวิตกกังวลจะช่วยการเรียนรู้ในที่สุด

สรุป ความวิตกกังวลนั้น มีผลต่อประสิทธิภาพการทำงานของคน โดยมีทั้งผลดีและผลเสียต่อบุคคล คือการที่คนเรามีความวิตกกังวลอยู่ในระดับที่พอเหมาะความวิตกกังวลนี้เปรียบเสมือนแรงขับทำให้คนมีตัวกระตุ้นให้เกิดการเรียนรู้และเพิ่มประสิทธิภาพในการทำงาน

1.3 แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์

1.3.1 ความหมายของแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์

ดวงเดือน พันธุมนาวิน (นวลฉวี ประเสริฐสุข.2542 : 27 ; อ้างอิงจาก ดวงเดือน พันธุมนาวิน.2528, 2531, 2537) ได้รวบรวมผลการวิจัยที่เกี่ยวข้องจำนวนมากกว่า 30 เรื่อง เสนอไว้ใน ทฤษฎีต้นไม้อัจฉริยะ สรุปว่า แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์เป็นจิตลักษณะหนึ่งที่สูงผลต่อพฤติกรรมการทำงานที่มีประสิทธิภาพ มีความหมายว่า การมุ่งมั่นบากบั่นฝ่าฟันอุปสรรค ทำงานหรือแก้ปัญหาจนประสบความสำเร็จตามเป้าหมายที่ตั้งไว้อย่างเหมาะสมกับความรู้ความสามารถของตน

วิสุทธิ ราตรี (2532 : 51 - 52) แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์หมายถึง ความปรารถนาที่จะกระทำให้สิ่งหนึ่งสิ่งใดให้สำเร็จลุล่วงไปด้วยดี พยายามแข่งขันกับมาตรฐานความเป็นเลิศ (Standard of Excellence) หรือพยายามทำดีกว่าบุคคลอื่นที่เกี่ยวข้อง แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์เป็นองค์ประกอบที่ผลักดันให้บุคคลต้องการมีสถานภาพสูงขึ้น มีความรับผิดชอบมากขึ้น มีความต้องการความสำเร็จสูงขึ้น McClelland (วิสุทธิ ราตรี.2532 : 51-52 อ้างอิงจาก McClelland .1953 : p.110-111)หรือเป็นแรงจูงใจ หรือผลักดันที่เกิดขึ้นเมื่อบุคคลรู้ตัวว่าการกระทำของตนจะต้องได้รับการประเมินจากตัวเองหรือบุคคลอื่น โดยเทียบเคียงกับมาตรฐานอันดีเยี่ยม ผลประเมินอาจเป็นที่พอใจเมื่อกระทำจนสำเร็จ หรือไม่น่าพอใจเมื่อกระทำไม่สำเร็จ

สมบัติ กาญจนกิจ และสมหญิง จันทุไทย (2542 : 104) แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์หมายถึง แรงขับหรือสิ่งเร้าใจที่ทำให้บุคคลมีความมุ่งมั่นพยายามที่จะไปถึงเป้าหมายหรือลักษณะนิสัยในการที่เผชิญหน้าหรือถอยหนีในการแข่งขัน รวมทั้งความมุ่งมั่นเพื่อความเป็นเลิศ หรือสู่ความสำเร็จตามเป้าหมายที่กำหนดไว้

นวลฉวี ประเสริฐสุข (2542 : 28) แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์เป็นความมุ่งมั่นเพียรพยายามของบุคคลในการกระทำให้สิ่งใดสิ่งหนึ่ง ให้สำเร็จตามเป้าหมายและได้มาตรฐาน

วิภา อร่ามรุ่งโรจน์ชัย (2544 : 21) แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ เป็นแรงจูงใจที่มีอยู่ในมนุษย์ทุกคน เป็นความต้องการทางจิตใจของมนุษย์ที่จะเอาชนะอุปสรรค ฝ่าฟันกระทำสิ่งที่ยากๆ ให้ประสบผลสำเร็จ เป็นความปรารถนาที่จะกระทำให้สิ่งใดๆ ให้สำเร็จโดยเร็วที่สุด และได้ผลดีที่สุดเท่าที่จะทำได้ ผู้ที่มีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์สูงจะบรรลุผลสำเร็จในการศึกษาและมีความมานะพยายามที่จะศึกษาในระดับสูงขึ้นไป

1.3.2 แนวคิดและทฤษฎีที่เกี่ยวข้องกับแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์

แมคเคลแลนด์ และ แอทคินสัน (สมบัติ กาญจนกิจ และสมหญิง จันทุไทย. 2542 : 104 – 105 ; อ้างอิงจาก McClelland and Atkinson) แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ของคน คือ แรงจูงใจที่ต้องการรู้ถึงความสัมฤทธิ์หรือถอยหนีความล้มเหลว เป็นการใฝ่การคำนวณทางคณิตศาสตร์มาอธิบายความต้องการที่จะประสบความสำเร็จ ใช้ตัวย่อว่า nAch ซึ่ง แมคเคลแลนด์ และแอทคินสัน เสนอปัจจัย 2 ประการที่จะชี้ความต้องการที่จะประสบความสำเร็จ ได้แก่

1. สิ่งจูงใจสู่ความสำเร็จ (Motive to Achieve Success หรือ ตัวย่อ Ms)

ประกอบด้วยแรงจูงใจมุ่งไปสู่ความสำเร็จ ความเข้มของความมุ่งหวังหรือโอกาสที่จะประสบผลสำเร็จและค่าของสิ่งล่อใจที่เป็นเป้าหมายของความสำเร็จในกิจกรรมนั้น

2. สิ่งจูงใจหลบหนีความล้มเหลว (Motive to Avoid failure หรือตัวย่อ Maf)

ประกอบด้วยแรงจูงใจที่จะหลีกเลี่ยงความล้มเหลว และค่าของสิ่งล่อใจที่เป็นเป้าหมายของความล้มเหลว

ทฤษฎีนี้เป็นทฤษฎีที่อธิบายถึงความต้องการที่จะทำงานมุ่งสู่ความสัมฤทธิ์ผลหรือเพื่อความเป็นเลิศในสภาพการณ์ที่มีการแข่งขัน

มนุษย์มีความต้องการความสำเร็จในระดับที่แตกต่างกัน ซึ่งมีปัจจัยบังคับก็คือ ตัวความต้องการสำเร็จ (n Ach) ซึ่งอธิบายลักษณะของผู้ที่ประสบความสำเร็จสูง (High Achieves) ได้แก่

1. มีความกล้าเสี่ยงพอประมาณ (Moderate Risk) คนที่ประสบความสำเร็จสูงต้องมีการกล้าเสี่ยงพอประมาณเพื่อให้ผลตอบแทนความสำเร็จและโอกาสของความสำเร็จด้วย
2. มีข้อมูลข่าวสารทันต่อสภาพการณ์ (Immediate Feed Back) นอกจากมีการกล้าเสี่ยงพอประมาณบุคคลจะต้องเลือก หรือสรรหาข้อมูลย้อนกลับทันต่อเหตุการณ์ทันทีทันใด เพื่อจะประมาณค่าสิ่งที่ตนกระทำและพร้อมที่จะแก้ไขปรับปรุงมุ่งสู่ความสำเร็จ
3. การประสบความสำเร็จในงาน (Accomplishment) การที่บุคคลจะประสบความสำเร็จขั้นสูงสุดจะต้องมีประสบการณ์ความสำเร็จในงานหรือการแสดงออกมีความพึงพอใจ และมีความต้องการสำเร็จในงานมากกว่าสินจ้างรางวัลและค่าตอบแทน
4. มีความหมกมุ่นในงาน (Preoccupation with Task) บุคคลที่ประสบความสำเร็จสูงย่อมมีนิสัยที่หมกมุ่นกับงานกล่าวคือเมื่อเริ่มทำงานแล้วจะสานต่อจนกระทั่งสำเร็จไม่ทำครั้ง ๆ กลาง ๆ

ฮาร์เตอร์ (สมบัติ กาญจนกิจ และสมหญิง จันทุไทย. 2542 : 106 ; อ้างอิงจาก Harter) ทฤษฎีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ของฮาร์เตอร์ กล่าวว่า แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์เป็นแรงจูงใจ

ที่ได้จากความรู้สึกว่าตนมีความสามารถและท้าทายขึ้นได้ ก็ต้องการที่จะทำหรือฝึกละอะไรที่ยากกว่าเมื่อรับรู้ว่าคุณประสบความสำเร็จและในทางตรงข้ามจะไม่อยากทำเมื่อรู้ว่าตนเป็นคนล้มเหลว เป็นแรงจูงใจที่เกี่ยวกับการรับรู้ว่ามีความสามารถ ซึ่ง ไฮเดอร์ (Fritz Heider, 1944 :) และฮาร์เตอร์ได้พัฒนาทฤษฎีนี้ต่อโดยเน้นความสามารถและประสบการณ์แห่งความสำเร็จ ในการสร้างความเชื่อมั่นแห่งตน และมีความมั่นใจในความสำเร็จแห่งตนเองเป็นการสร้างแรงจูงใจและประสบการณ์แห่งความสัมฤทธิ์ผล

2. งานวิจัยที่เกี่ยวข้องระหว่างความวิตกกังวลกับตัวแปรด้านต่างๆ ของนักเรียน

2.1 งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการสำรวจสภาพปัญหาของนักเรียน

สุภา มาลากุล ณ อยุธยา และคณะ (อัญชลี ทรัพย์ภากรณ์ และคณะ. 2544 ; อ้างอิงจาก สุภา มาลากุล ณ อยุธยา และคณะ. 2512:ออนไลน์) ได้ศึกษาเรื่องปัญหาการเรียนของเด็กไทย พบว่า เด็กที่มีผลการเรียนต่ำ ส่วนใหญ่มีปัญหาทางระบบประสาทอารมณ์ (Neurosis) เป็นคนค่อนข้างเก็บตัว (Introvert traits) และมีแรงจูงใจต่อการเรียนต่ำ เด็กมักใช้วิธีถอยหนีปัญหา มีการปรับตัวไม่ดี มาจากครอบครัวยากจน และมีการศึกษาต่ำ ครอบครัวมีบรรยากาศไม่สงบสุข และพ่อแม่ทะเลาะกันบ่อย สัมพันธภาพระหว่างพ่อแม่และเด็ก เป็นปัญหาต่อกัน

สมัญญา เสียงไธ (2521 : 43) ศึกษาความวิตกกังวลและวิธีลดความวิตกกังวลของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย สังกัดกรมสามัญศึกษา เขตกรุงเทพมหานคร โดยศึกษากับ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย ปีการศึกษา 2520 ของโรงเรียนมัธยมศึกษา สังกัดกรมสามัญศึกษา เขตกรุงเทพมหานคร จำนวน 375 คน แบ่งเป็นชาย 199 คน หญิง 176 คน พบว่า นักเรียนมีความวิตกกังวลด้านการเรียนกับด้านอาชีพมากที่สุด (ร้อยละ 46.76) รองลงมาคือความวิตกกังวลด้านสังคม (ร้อยละ 36.22) และมีความวิตกกังวลส่วนตัวเป็นอันดับสุดท้าย (ร้อยละ 21.01)

สาโรช คำรัตน์ (มนฤดี เพ็ญสุริยา. 2545 : 45 ; อ้างอิงจาก สาโรช คำรัตน์. 2522) ทำการศึกษาเรื่อง " สุขภาพจิตของผู้อยู่ในวัยรุ่น " ผลการศึกษาพบว่า วัยรุ่นที่อยู่ในวัยเรียนร้อยละ 35 มีแนวโน้มเป็นคนอารมณ์อ่อนไหวง่าย คิดมากมีความวิตกกังวลสูง เมื่อมีปัญหาสะท้อนอารมณ์มีแนวโน้มที่จะเป็นโรคประสาทได้ง่าย และปัญหาภายในที่ไม่สบายใจมากที่สุดคือ ปัญหาการเงิน รองลงมาคือ บิดามารดาไม่เข้าใจกัน เรื่องที่ทำให้วิตกกังวลมากได้แก่

เรื่องการเรียนรู้ เรื่องฐานะ เมื่อมีปัญหาทำให้รู้สึกไม่สบายใจ จะแก้ปัญหาโดยการเก็บความรู้สึก ไม่สบายใจไว้เพียงผู้เดียว

อัมพร โอตระกูล และเจตสันต์ แดงสุวรรณ (นิยดา พงษ์พานิชานาญเวช. 2535 : 29 ; อ้างอิงจาก อัมพร โอตระกูล และเจตสันต์ แดงสุวรรณ. 2524 : 45 – 53) พบว่า ปัญหาสุขภาพจิตของนักเรียนที่พบมากที่สุด คือ ปัญหาการเรียนรู้ ปัญหาอันดับที่สอง คือ ด้านอนาคต : อาชีพและการศึกษา ซึ่งประกอบด้วยรายการปัญหา เช่น มีปัญหาเกี่ยวกับการเลือกวิชาเรียน ต้องการออกไปประกอบอาชีพแต่ยังทำไม่ได้ ไม่แน่ใจจะเลือกอาชีพได้เหมาะสมหรือไม่ ปัญหาอันดับที่สาม คือ การปรับตัวด้านอารมณ์และส่วนตัว

จารุวรรณ ตั้งศิริมงคล (2529 : 59 – 60) ได้ศึกษาสุขภาพจิตและการปรับตัวของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนรัฐบาล ในกรุงเทพมหานคร กลุ่มตัวอย่างมีจำนวน 610 คน โดยใช้แบบทดสอบสุขภาพจิต เอส – ซี – แอล – 90 (SCL90) และแบบสำรวจปัญหาการปรับตัว ในการเก็บข้อมูลพบว่า นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 ประสบปัญหาการปรับตัวด้านการเรียนมากที่สุด รองลงมาคือ ด้านอนาคต ด้านอารมณ์ และด้านส่วนตัว ตามลำดับ

กุลสิรี ไคว์สุวรรณ (2543 : บทคัดย่อ) ศึกษาความวิตกกังวลในการสอบคัดเลือกเข้าศึกษาต่อในมหาวิทยาลัยของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนบรินส์รอยแอลสวียาลัย จังหวัดเชียงใหม่ โดยศึกษาจากกลุ่มตัวอย่างจำนวน 268 คน พบว่า นักเรียนมีความวิตกกังวลในการสอบคัดเลือกเข้าศึกษาต่อในมหาวิทยาลัยอยู่ในระดับมาก

พัทธวิภา โพธิ์ศรี (2543 : บทคัดย่อ) ศึกษาผลกระทบของการสอบคัดเลือกเข้ามหาวิทยาลัยระบบใหม่ ต่อการเตรียมตัวเพื่อสอบคัดเลือกของนักเรียน และการสอนของครูในระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนสังกัดกรมสามัญศึกษา จังหวัดสกลนคร กลุ่มตัวอย่างเป็นนักเรียนจำนวน 381 คน และครูจำนวน 125 คน ผลการวิจัยพบว่า ด้านการนำผลการเรียนตลอดหลักสูตรระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย มาเป็นเกณฑ์พิจารณาในการสอบคัดเลือก พบว่า ลำดับที่ของผลกระทบมากที่สุดคือทำให้นักเรียนรู้สึกเครียดมาก เพราะต้องนำผลสอบวัดความรู้ไปสมัครเข้าศึกษาต่อ ทั้งการรับของมหาวิทยาลัยโดยวิธีรับตรง (โควตา) และการรับโดยทบวงมหาวิทยาลัยดำเนินการ (เอ็นทรานซ์)

ประเวช ตันติพิวัฒนสกุล (2544:ออนไลน์) ศึกษาภาวะสุขภาพจิตของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 ในบรรยากาศการสอบเข้ามหาวิทยาลัยเพื่อศึกษาภาวะสุขภาพจิตของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 ในบรรยากาศการสอบเข้ามหาวิทยาลัย กลุ่มตัวอย่างเป็นนักเรียนมัธยมของเขตพื้นที่กรุงเทพมหานคร ในโรงเรียนนำร่องระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนซึ่งเป็น

โครงการความร่วมมือระหว่าง กรมสามัญศึกษา กับกรมสุขภาพจิต และโรงเรียนที่ไม่ได้อยู่ในโครงการนำร่อง จำนวน 910 ราย ผลการวิเคราะห์ข้อมูล พบว่ามีนักเรียน ร้อยละ 26 มีภาวะเครียด ร้อยละ 5 มีความคิดฆ่าตัวตาย และร้อยละ 73 มีความรู้สึกหดหู่หรือเศร้าใจเป็นบางครั้ง บางคราว ในช่วง 2 เดือนที่ผ่านมา ความเครียดมีความสัมพันธ์กับเพศและความรู้สึกหดหู่หรือเศร้าใจอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ($P = 0.00$) ความคิดฆ่าตัวตายมีความสัมพันธ์กับเพศ บรรยากาศในบ้าน ความรู้สึกหดหู่หรือเศร้าใจ การมองทางออกของปัญหา และจำนวนปัญหาที่นักเรียนเผชิญอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ($P = 0.00$) จากการเปรียบเทียบผลของการมีระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนในโรงเรียนพบว่า นักเรียนระหว่างโรงเรียนนำร่องฯ และโรงเรียนไม่นำร่องฯ ในโรงเรียนที่มีระบบดูแลช่วยเหลือมีคะแนนความเครียด และอารมณ์เศร้าน้อยกว่านักเรียนในโรงเรียนที่ไม่มีระบบดูแลช่วยเหลืออย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ($P = 0.00$) ทั้งที่นักเรียนในโรงเรียนนำร่องฯ มีพื้นฐานทางบ้านด้อยกว่า กล่าวคือมีบรรยากาศในบ้านที่อบอุ่นในสัดส่วนที่น้อยกว่า มีบรรยากาศที่ต่างคนต่างอยู่ และทะเลาะเบาะแว้งกันบ่อยๆ หรือถึงขั้นตบตีกันมากกว่านักเรียนที่ไม่อยู่ในโรงเรียนนำร่องฯ การวิจัยครั้งนี้ทำให้ทราบถึงข้อมูลเบื้องต้นว่า เพศ บรรยากาศในบ้าน ของนักเรียน การมองทางออกของปัญหา และจำนวนปัญหาที่นักเรียนเผชิญ เกี่ยวข้องกับความเครียด ความรู้สึกหดหู่ หรือเศร้าใจ และความคิดฆ่าตัวตายของนักเรียนมัธยมศึกษาปีที่ 6 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

อัญชลี ทรัพย์ภากรณ์ และคณะ (2544:ออนไลน์) ศึกษาความสัมพันธ์ระหว่าง ปัญหาการเรียนและสุขภาพจิตของนิสิต คณะวิทยาศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ชั้นปีที่ 1-4 จากการสำรวจพบว่า ปัญหาที่พบมากที่สุดของนิสิตในขณะนี้คือปัญหาด้านการเรียนโดยคิดเป็น 32.53 % ของปัญหาทั้งหมดที่ทำการสุ่มสำรวจ รองลงมาคือ ปัญหาด้านการเงินโดยคิดเป็น 25.30 % ของปัญหาทั้งหมดที่ทำการสุ่มสำรวจ

บุษกร หมอนทอง และคณะ (2546:ออนไลน์) ศึกษาเรื่องผลกระทบของการสอบเข้ามหาวิทยาลัยระบบใหม่ ที่มีต่อการเรียนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย ปีการศึกษา 2541 โดยกลุ่มตัวอย่างที่ใช้คือนักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย ปีการศึกษา 2541 ในโรงเรียนสังกัดกรมสามัญศึกษา อำเภอเมืองจังหวัดสุโขทัย จำนวน 769 คน ซึ่งได้มาโดยการสุ่มแบบแบ่งชั้น พบว่าการสอบเข้ามหาวิทยาลัยระบบใหม่มีผลกระทบต่อความเครียดของนักเรียนอยู่ในระดับปานกลาง

นวลฉวี ประเสริฐสุข (2546:ออนไลน์)ได้ทำการสำรวจปัญหาการปรับตัวของนักศึกษามหาวิทยาลัยศิลปากร กลุ่มตัวอย่างเป็นนักศึกษามหาวิทยาลัยศิลปากรที่กำลังศึกษาอยู่ในระดับปริญญาตรีในปีการศึกษา 2525 ของคณะต่าง ๆ ทั้ง 7 คณะ จำนวนทั้งสิ้น 1,006 คน พบว่า นักศึกษามหาวิทยาลัยศิลปากร ประสบปัญหาการปรับตัวเรียงลำดับจากมากไปน้อยคือ ปัญหาการปรับตัวด้านการเรียน ด้านอนาคตเกี่ยวกับอาชีพและการศึกษา ด้านกิจกรรมทางสังคม และนันทนาการ ด้านหลักสูตรและการสอน ด้านการปรับตัวทางอารมณ์และส่วนตัว ด้านความสัมพันธ์ทางสังคม ด้านการเงินและที่อยู่อาศัย ด้านสุขภาพและพัฒนากายทางร่างกาย ด้านศีลธรรมจรรยาและศาสนา ด้านบ้านและครอบครัวและด้านการปรับตัวทางเพศซึ่งระดับของความเป็นปัญหามีตั้งแต่ระดับปานกลางไปจนถึงน้อย

2.2 งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับความวิตกกังวลและตัวแปรด้านเพศ

จอห์นสัน และเทอร์แมน (ผกา บุญเรือง และวิณี ชิดเชิดวงศ์. 2535 : 49 ; อ้างอิงจาก Johnson & Terman. 1940 :p.327 – 336) ศึกษาเกี่ยวกับความมั่นคงทางอารมณ์ของเด็กหญิงและเด็กชาย พบว่า เด็กหญิงมีความกลัว ความกังวลใจ และตื่นตกใจมากกว่าเด็กชาย

คาสทานาดา และแมคแคนเลส (ผกา บุญเรือง และวิณี ชิดเชิดวงศ์. 2535 : 49 ; อ้างอิงจาก Castaneda and Mccanless. 1958 :p.317 – 326) ซึ่งศึกษาเปรียบเทียบความวิตกกังวลของเด็กชายและหญิง เกรด 4 , 5 , 6 จำนวน 386 คน วัดความวิตกกังวล ผลปรากฏว่า เพศหญิงมีความวิตกกังวลสูงกว่าเพศชาย

เพนนี (ผกา บุญเรือง และวิณี ชิดเชิดวงศ์. 2535 : 49 ; อ้างอิงจาก Penny. 1965 :p.696 – 702) ศึกษาเรื่องความอยากรู้อยากเห็นและความวิตกกังวลของเด็ก เกรด 4 – 6 ผลปรากฏว่าเพศหญิงมีความวิตกกังวลสูงกว่าเพศชาย

แมนลีย์ (ผกา บุญเรือง และวิณี ชิดเชิดวงศ์. 2535 : 49 ; อ้างอิงจาก Manley. 1969) ได้ศึกษาแนวโน้มของความวิตกกังวลของเด็กในเกรด 7 ถึง เกรด 12 ทั้งความวิตกกังวลทั่วไปและความวิตกกังวลในการสอบ พบว่ามีความแตกต่างกันระหว่างเพศในความวิตกกังวลทั่วไป และความวิตกกังวลในการสอบตั้งแต่เกรด 7 ถึงเกรด 12 และนักเรียนหญิงมีความวิตกกังวลทั่วไปและความวิตกกังวลในการสอบตั้งแต่เกรด 7 ถึงเกรด 12 และนักเรียนหญิงมีความวิตกกังวลมากกว่านักเรียนชาย

วัลลภ กันทรพย (2513 : 111) ศึกษาเรื่องความสัมพันธ์ระหว่างความตั้งใจเรียนกับระดับความปรารถนาในการสอบ และความวิตกกังวลในการเรียนกับผลสำเร็จในการเรียนของนักศึกษาประกาศนียบัตรวิชาการศึกษาปีที่ 1 ปีการศึกษา 2512 จากสถาบันฝึกหัดครูส่วนกลาง 6 แห่ง จำนวน 500 คน พบว่า นักศึกษาหญิงมีค่าเฉลี่ยระหว่างความตั้งใจเรียนและความวิตกกังวลมากกว่านักศึกษาชาย ส่วนด้านอื่นๆ ไม่พบความแตกต่างระหว่างเพศ

วรรณี รักธรรม (2515 : 54 - 56) ศึกษาเปรียบเทียบความวิตกกังวล ความต้องการผลสัมฤทธิ์กับความรู้สึกรับผิดชอบของเด็กไทยเชื้อชาติไทย และเด็กไทยเชื้อชาติจีน ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ในโรงเรียนรัฐบาลและโรงเรียนราษฎร์ ชาย 240 คน หญิง 120 คน พบว่าเด็กหญิงมีความวิตกกังวลสูงกว่าเด็กชาย

สมัญญา เสี่ยงไธ (2521 : 43) ศึกษาความวิตกกังวลและวิธีลดความวิตกกังวลของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย สังกัดกรมสามัญศึกษา เขตกรุงเทพมหานคร โดยศึกษากับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 -5 จากโรงเรียนมัธยมศึกษา สังกัดกรมสามัญศึกษา เขตกรุงเทพมหานคร ปีการศึกษา 2520 จำนวน 6 โรงเรียน กลุ่มตัวอย่างทั้งสิ้น 375 คน พบว่านักเรียนชาย และนักเรียนหญิงมีคะแนนความวิตกกังวลด้านสังคมแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 คือ นักเรียนหญิงมีความวิตกกังวลด้านสังคมมากกว่านักเรียนชาย ส่วนความวิตกกังวลด้านส่วนตัว และด้านการเรียน กับอาชีพ พบว่านักเรียนทั้งสองกลุ่มมีความวิตกกังวลไม่แตกต่างกัน

คันสนีย์ สมิตะเกษตริน (ผกา บุญเรือง และวิณี ชิดเชิดวงศ์. 2535 : 47 ; อ้างอิงจาก คันสนีย์ สมิตะเกษตริน. 2528) ศึกษาสุขภาพจิตของผู้ป่วยโรคเรื้อน พบว่าผู้ป่วยโรคเรื้อนเพศหญิงมีความวิตกกังวลและความซึมเศร้ามากกว่าผู้ป่วยโรคเรื้อนเพศชายอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

สิริวรรณ ภาษานนท์ (ผกา บุญเรือง และวิณี ชิดเชิดวงศ์. 2535 : 48 ; อ้างอิงจาก สิริวรรณ ภาษานนท์. 2530) ศึกษาปัญหาสุขภาพจิตของเด็กวัยรุ่น ใน 4 จังหวัดชายฝั่งทะเลตะวันออก พบว่าเด็กวัยรุ่นเพศชายมีสุขภาพจิตดีกว่าเด็กวัยรุ่นเพศหญิง คือ ด้านไม่ชอบติดต่อกับผู้อื่น ซึมเศร้า วิตกกังวล กลัวโดยไม่มีเหตุผล และหวาดระแวงอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ส่วนด้านอื่นๆ พบว่าแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ

โสภา ชูพิชัยกุล และคนอื่นๆ (อรพินทร์ ชูชม และอัจฉรา สุขารมณ์. 2532 : 13 ; อ้างอิงจาก โสภา ชูพิชัยกุล และคนอื่นๆ. ม.ป.ป. : 158) อ้างถึงรายงานของ Nation Mental Health พบว่าเพศหญิงมีความทุกข์ทรมานในการปรับตัวทุก ๆ ด้านมากกว่าเพศชาย เป็นเพศที่มี

ความวิตกกังวล ขาดความสุขในชีวิตสมรสและมีแนวโน้มของการหย่าร้างต่าง ๆ และ พัฒนาการของปัญหาทางอารมณ์มากกว่าด้วย

นิยดา พงษ์พานิช (2535 : 94) ศึกษาเรื่องความวิตกกังวลในการศึกษา ต่อและการเผชิญปัญหาของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนมัธยมศึกษา สังกัดกรมสามัญ ศึกษา จังหวัดราชบุรี จำนวน 444 คน แบ่งเป็น นักเรียนหญิง 218 คน นักเรียนชาย 226 คน ตัวแปรด้านเพศ พบว่านักเรียนหญิงกับนักเรียนชายมีความวิตกกังวลในการศึกษาต่อแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 โดยนักเรียนหญิงมีความวิตกกังวลในการศึกษาต่อสูงกว่า นักเรียนชาย

นาคล แจ่มอัน (บุษกร หมอนทอง . 2546 ; อ้างอิงจาก นาคล แจ่มอัน. 2537: ออนไลน์) ศึกษาความวิตกกังวลและวิธีลดความวิตกกังวลในการเตรียมตัวสอบคัดเลือกบุคคล เข้าศึกษาในสถาบันอุดมศึกษา ทบวงมหาวิทยาลัย ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียน สังกัดกรมสามัญศึกษา จังหวัดชลบุรี จำนวน 287 คน ผลการศึกษาพบว่านักเรียนเพศต่างกัมี ความวิตกกังวลในการเตรียมตัวสอบเข้ามหาวิทยาลัยไม่แตกต่างกัน

สุเทพ สันติวรานนท์ (2541 :บทคัดย่อ) ศึกษาความวิตกกังวลของนักเรียนชั้น มัธยมศึกษาปีที่ 3 เขตการศึกษา 2 ได้ศึกษากับ นักเรียนชั้นมัธยม ศึกษาสังกัดกรมสามัญศึกษา เขตการศึกษา 2 ปีการศึกษา 2536 จากโรงเรียนในจังหวัดนราธิวาส ยะลา ปัตตานี และสตูล จำนวน 1,593 คน พบว่า นักเรียนเพศหญิงมีความวิตกกังวลในแต่ละด้านสูงกว่าเพศชาย

กุลสิรี ไคว์สุวรรณ (2543 : บทคัดย่อ) ศึกษาความวิตกกังวลในการสอบคัดเลือก เข้าศึกษาต่อในมหาวิทยาลัยของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนปริญญ์ร้อแยลสวิทยาลัย จังหวัดเชียงใหม่ โดยศึกษาจากกลุ่มตัวอย่างจำนวน 268 คน พบว่า เพศหญิงมีความวิตกกังวล มากกว่าเพศชาย อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

อัญชลี ทรัพย์ภากรณ์ และคณะ (2544:ออนไลน์) ศึกษาความสัมพันธ์ระหว่าง ปัญหาการเรียนกับสุขภาพจิตของนิสิต ระดับชั้นปี 1 –4 คณะวิทยาศาสตร์ จุฬาลงกรณ์ มหาวิทยาลัย จากการสำรวจพบว่า คะแนนความเครียดเฉลี่ยของเพศหญิงต่อคน คิดเป็น 25.12 คะแนน ในขณะที่คะแนนความเครียดเฉลี่ยของเพศชายต่อคน เป็น 20.61 คะแนน ซึ่งคะแนนที่ได้ สรุปได้ว่าเพศหญิงมีความเครียดมากกว่าเพศชาย เนื่องจากผู้หญิงมีอารมณ์และความรู้สึกที่ ละเอียดอ่อนกว่าผู้ชาย หากมีอะไรมากระทบจะวิตกกังวล มากกว่า

นวลฉวี ประเสริฐสุข (2546:ออนไลน์) ได้ทำการสำรวจปัญหาการปรับตัวของ นักศึกษามหาวิทยาลัยศิลปากร กลุ่มตัวอย่างเป็นนักศึกษามหาวิทยาลัยศิลปากรที่กำลังศึกษา

อยู่ในระดับปริญญาตรีในปีการศึกษา 2525 ของคณะต่าง ๆ ทั้ง 7 คณะ จำนวนทั้งสิ้น 1,006 คน พบว่านักศึกษาเพศชายมีปัญหาการปรับตัวสูงกว่านักศึกษาเพศหญิงอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .0005

กานดา พุฒ และคณะ (2546:ออนไลน์)สำรวจเกี่ยวกับสุขภาพจิตของนักศึกษามหาวิทยาลัยศิลปากร วิทยาเขตพระราชวังสนามจันทร์ นครปฐม ผลการวิจัยพบว่านักศึกษาเพศชายและเพศหญิง มีปัญหาสุขภาพจิตไม่แตกต่างกันในทุกด้าน

บุษกร หมอนทอง และคณะ (2546:ออนไลน์) ศึกษาเรื่องผลกระทบของการสอบเข้ามหาวิทยาลัยระบบใหม่ ที่มีต่อการเรียนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย ปีการศึกษา 2541 โดยกลุ่มตัวอย่างที่ใช้คือนักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนปลายปีการศึกษา 2541 ในโรงเรียนสังกัดกรมสามัญศึกษา อำเภอเมืองจังหวัดสุโขทัย จำนวน 769 คน ซึ่งได้มาโดยการสุ่มแบบแบ่งชั้น พบว่านักเรียนที่มีเพศต่างกันได้รับผลกระทบด้านความเครียด ไม่แตกต่างกัน

จากงานวิจัยที่เกี่ยวกับตัวแปรด้านเพศสรุปได้ว่า เพศหญิง มีความวิตกกังวลสูงกว่าชายในบางด้าน แต่ในบางด้าน เพศหญิง และเพศชาย มีความวิตกกังวลไม่แตกต่างกัน ดังนั้นสามารถตั้งข้อสมมติฐานของการวิจัยได้ว่า นักเรียนเพศหญิงมีความวิตกกังวลในการสอบคัดเลือกบุคคลเข้าศึกษาต่อในระดับอุดมศึกษามากกว่านักเรียนเพศชาย

2.3 งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับความวิตกกังวลและตัวแปรด้านแผนการเรียน

พรวมาศ นนทยาธร (นียดา พงษ์พำชำนาญเวช. 2535 : 54 ; อ้างอิงจากพรวมาศ นนทยาธร. 2520. : บทคัดย่อ) ศึกษาความคาดหวังในการศึกษาต่อของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย โรงเรียนมัธยมศึกษาแบบประสมในกรุงเทพมหานคร ปีการศึกษา 2519 จำนวน 681 คน พบว่า นักเรียนแผนกวิทย์ และนักเรียนแผนกทั่วไป มีความคาดหวังไม่แตกต่างกัน แต่นักเรียนแผนกศิลป์มีความคาดหวังแตกต่างจากแผนกอื่น ผู้มีความคาดหวังสูงส่วนใหญ่มาจากนักเรียนแผนกศิลป์ และผู้ที่มีความคาดหวังต่ำส่วนใหญ่มาจากแผนกทั่วไป

นียดา พงษ์พำชำนาญเวช (2535 : 94) ศึกษาเรื่องความวิตกกังวลในการศึกษาต่อ และการเผชิญปัญหาของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนมัธยมศึกษา สังกัดกรมสามัญศึกษา จังหวัดราชบุรี จำนวน 444 คน แบ่งเป็น นักเรียนหญิง 218 คน นักเรียนชาย 226 คน พบว่า นักเรียนโดยส่วนรวมทั้งแผนการเรียนวิทยาศาสตร์ และแผนการเรียนศิลปะ มีคะแนนเฉลี่ยความวิตกกังวลในการศึกษาต่อในระดับปานกลาง และไม่พบความแตกต่างของคะแนนเฉลี่ยตามตัวแปรด้านแผนการเรียน

คณิตา ต๊ะปิ่นตา นพวัน สุขสำราญ และสกันต์ วิแก้วมรกต (2544 : 34 – 35) ศึกษาเรื่องความวิตกกังวลในการสอบคัดเลือกบุคคลเข้าศึกษาต่อในระดับอุดมศึกษาของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนสตรีสมุทรปราการ ปีการศึกษา 2544 โดยมีกลุ่มตัวอย่างจำนวน 128 คน พบว่า นักเรียนที่อยู่ในแผนการเรียนศิลป์ – คำนวณ มีความวิตกกังวลในการสอบคัดเลือกบุคคลเข้าศึกษาต่อในระดับอุดมศึกษาสูงกว่านักเรียนที่อยู่ในแผนการเรียน วิทยาศาสตร์ – คณิต และนักเรียนที่อยู่ในแผนการเรียนศิลป์ – คำนวณ มีความวิตกกังวลในการสอบคัดเลือกบุคคลเข้าศึกษาต่อในระดับอุดมศึกษาสูงกว่านักเรียนที่อยู่ในแผนการเรียน ศิลป์ – ภาษา อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

บุษกร หมอนทอง และคณะ(2546:ออนไลน์) ศึกษาเรื่องผลกระทบของการสอบเข้ามหาวิทยาลัยระบบใหม่ ที่มีต่อการเรียนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย ปีการศึกษา 2541 โดยกลุ่มตัวอย่างที่ใช้คือนักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย ปีการศึกษา 2541 ในโรงเรียนสังกัดกรมสามัญศึกษา อำเภอเมืองจังหวัดสุโขทัย จำนวน 769 คน ซึ่งได้มาโดยการสุ่มแบบแบ่งชั้น พบว่านักเรียนที่เรียนโปรแกรมต่างกันได้รับผลกระทบด้านความเครียดจากการสอบเข้ามหาวิทยาลัยระบบใหม่ แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

จากงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับตัวแปรด้านแผนการเรียน พบทั้งเกิดความแตกต่างและไม่เกิดความแตกต่างในด้านแผนการเรียนกับความวิตกกังวลของนักเรียน และปัจจุบันมีการแบ่งแผนการเรียนเพิ่มขึ้นจากในอดีต ซึ่งโรงเรียนหนึ่ง ๆ จะมีแผนการเรียนประมาณ 4 แผนการเรียน ดังนั้นจึงตั้งข้อสมมติฐานของการวิจัยได้ว่า นักเรียนที่มีแผนการเรียนต่างกันมีความวิตกกังวลในการสอบคัดเลือกบุคคลเข้าศึกษาต่อในระดับอุดมศึกษาแตกต่างกัน

2.4 งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับความวิตกกังวลและตัวแปรด้านผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

ซูเธอร์แลนด์ (ประหยัด ทองมาก. 2519 : 11 ; อ้างอิงจาก Sutherland. 1952) ได้รวบรวมการศึกษาของนักเรียนชายระดับมัธยมเป็นรายบุคคล (Case Study) ที่ประสบความสำเร็จทางการเรียน และแบ่งเป็นกลุ่มนักเรียนที่มีผลสัมฤทธิ์สูงและต่ำกว่าระดับความสามารถ โดยอาศัยระดับสติปัญญาและผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนเป็นเกณฑ์ในการแบ่ง เพื่อศึกษาเปรียบเทียบอัตมโนทัศน์ (Self Concept) และลักษณะบุคลิกภาพบางด้านของเด็กสองกลุ่มนี้ เครื่องมือที่ใช้ศึกษาประกอบด้วยแบบสอบถามอัตมโนทัศน์ประเภทเติมประโยคให้สมบูรณ์ (Sentence Completion Test) และแบบทดสอบวัดบุคลิกภาพ Rorschach และ TAT (Thematic Apperception Test) ผลการศึกษาพบว่า กลุ่มนักเรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ต่ำกว่า

ระดับความสามารถ มีความสัมพันธ์กับพ่อแม่ในทางลบมากกว่ากลุ่มนักเรียนที่มีผลสัมฤทธิ์สูงกว่าระดับความสามารถ มีความรู้สึกก้าวต่อความผิด (Guilt) และมีความวิตกกังวล (Anxiety) สูงกว่ากลุ่มนักเรียนที่มีผลสัมฤทธิ์สูงกว่าระดับความสามารถอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

ซาราซัน และคนอื่น ๆ (สาริย์ นุ่มนวล. 2543 : 23 ; อ้างอิงจาก Sarason and others. 1960 : p.128 – 129) เสนอผลการศึกษาค้นคว้าความสัมพันธ์ระหว่างความวิตกกังวลในการสอบกับผลสัมฤทธิ์ในการเรียนของนักเรียนเกรด 2-5 จำนวน 500 คน ผลปรากฏว่า ค่าสหสัมพันธ์ระหว่างความวิตกกังวลกับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนเป็นลบทุกระดับชั้น และยิ่งระดับชั้นสูงขึ้น ค่าสหสัมพันธ์จะยิ่งสูงขึ้น

เทย์เลอร์ (ประหยัด ทองมาก. 2519 : 11 – 12 ; อ้างอิงจาก Taylor. 1964) ได้ศึกษาสาเหตุของความไม่สอดคล้องระหว่างผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนกับระดับสติปัญญา ของนักเรียนที่มีผลสัมฤทธิ์สูงและต่ำกว่าระดับความสามารถ เพื่อต้องการทราบลักษณะบุคลิกภาพบางด้าน ที่จะสัมพันธ์กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน เพื่อเปรียบเทียบความแตกต่างทางด้านบุคลิกภาพของนักเรียนที่มีผลสัมฤทธิ์สูงและต่ำกว่าระดับความสามารถ ผลการเปรียบเทียบลักษณะบุคลิกภาพพบว่า นักเรียนที่มีผลสัมฤทธิ์สูงและต่ำกว่าระดับความสามารถมีลักษณะบุคลิกภาพแตกต่างกัน โดยนักเรียนที่มีผลสัมฤทธิ์สูงกว่าระดับความสามารถมีความวิตกกังวลน้อยกว่า มีความสามารถในการควบคุมตนเองดีกว่านักเรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ต่ำกว่าระดับความสามารถ

ริจเวย์ (เพ็ญสุดา จันทร. 2541 : 43 ; อ้างอิงจาก Ridgeway. 1981 : 161 – A) ศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างแบบการเรียนรู้ ความวิตกกังวลในวิชาคณิตศาสตร์ เพศ และผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนที่เรียนวิชาเคมีในระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย ใช้กลุ่มตัวอย่างคือ นักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนปลายที่เรียนวิชาเคมี จำนวน 467 คน พบว่า ความวิตกกังวลในวิชาคณิตศาสตร์มีความสัมพันธ์ทางลบกับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

สตรอเดอร์แมน (เพ็ญสุดา จันทร. 2541 : 43 ; อ้างอิงจาก Strawderman . 1986 : 457 – A) ศึกษาความวิตกกังวลในวิชาคณิตศาสตร์ โดยใช้กลุ่มตัวอย่างเป็นนักศึกษามหาวิทยาลัยรัฐจอร์เจีย จำนวน 390 คน ผลการวิจัยพบว่า ความวิตกกังวลมีความสัมพันธ์ทางลบกับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนคณิตศาสตร์ พฤติกรรมของนักเรียนที่มีต่อวิชาคณิตศาสตร์ และความเข้าใจในวิชาคณิตศาสตร์ของนักเรียน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

โคทเตส (เพ็ญสุตา จันทร. 2541 : 44 ; อ้างอิงจาก Coates. 1997 : 4590 – A) ศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างระดับความวิตกกังวลในวิชาคณิตศาสตร์ของนักเรียนและเจตคติต่อวิชาคณิตศาสตร์ของพ่อแม่และครูในสายตาของนักเรียน โดยใช้กลุ่มตัวอย่างเป็นนักศึกษาเข้าใหม่ของปีการศึกษา 1995 จำนวน 133 คน เป็นชาย 52 คน หญิง 81 คน และนักศึกษาเข้าใหม่ของปีการศึกษา 1996 จำนวน 124 คน ชาย 61 คน หญิง 63 คน พบว่ามีความสัมพันธ์ทางลบระหว่างผลสัมฤทธิ์และความวิตกกังวลในวิชาคณิตศาสตร์

จุมพล นิมพานิช (นิตดา พงษ์พาชำนาญเวช. 2535 : 52 ; อ้างอิงจาก จุมพล นิมพานิช. 2517 : บทคัดย่อ) ศึกษาแผนการศึกษาต่อและประกอบอาชีพของนักเรียน ม.ศ.5 ในเขตกรุงเทพมหานคร แผนกวิทย์และแผนกศิลป์ พบว่า นักเรียนแผนกวิทย์ที่มีผลการเรียนดีเป็นส่วนใหญ่จะเลือกเรียนวิชาแพทย์ ขณะที่นักเรียนที่มีผลการเรียนปานกลางและต่ำจะเลือกเรียนวิชาน้อยกว่า แผนกศิลป์ที่มีผลการเรียนดีเป็นส่วนใหญ่จะเลือกเรียนวิชานิติศาสตร์ ส่วนนักเรียนที่มีผลการเรียนปานกลางและต่ำจะเลือกเรียนรัฐศาสตร์และอักษรศาสตร์มาก ในเรื่องโอกาสเข้าศึกษาต่อในวิชาที่เลือก พบว่า นักเรียนที่มีผลการเรียนดีทั้งสองแผนกโดยทั่วไปมีความมั่นใจที่จะเข้าศึกษาต่อ ในวิชาที่เลือกมากกว่านักเรียนที่มีผลการเรียนระดับปานกลางและระดับต่ำ

สมัญญา เสียงไธ (2521 : 43) ศึกษาความวิตกกังวล และวิธีลดความวิตกกังวลของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย สังกัดกรมสามัญศึกษา เขตกรุงเทพมหานคร ศึกษาในกลุ่มตัวอย่างจำนวนทั้งสิ้น 375 คน เป็นชาย 199 คน หญิง 176 คน พบว่านักเรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำมีความวิตกกังวลด้านส่วนตัวมากกว่านักเรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูง อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 และนักเรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำ มีความวิตกกังวลด้านการเรียนกับด้านอาชีพมากกว่านักเรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูง อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ส่วนความวิตกกังวลด้านสังคม นักเรียนทั้งสองกลุ่มมีความวิตกกังวลไม่แตกต่างกัน

จินตนา จันทรศิริ (2528 : 44) ศึกษาผลของวิธีการทดสอบแบบย่อยและแบบรวมในวิชาคณิตศาสตร์ที่มีต่อความวิตกกังวลของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โดยศึกษาแก่นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ของโรงเรียนสันติราษฎร์วิทยาลัย เขตพญาไท กรุงเทพมหานคร ปีการศึกษา 2527 จำนวน 90 คน โดยแบ่งเป็นกลุ่มทดลอง 45 คน และกลุ่มควบคุม 45 คน พบว่า การเปรียบเทียบความวิตกกังวลในการสอบของกลุ่มควบคุมและกลุ่มทดลองที่มีระดับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาคณิตศาสตร์แตกต่างกัน พบว่ากลุ่มนักเรียนที่ใช้วิธีการทดสอบต่างกัน

จะมีคะแนนความวิตกกังวลแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 และกลุ่มนักเรียนที่มีระดับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาคณิตศาสตร์ต่างกันจะมีคะแนนความวิตกกังวลแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ

ยงยุทธ อินทจักร์ (จินดา บุญยสาระนัย. 2539 : 24 – 25 ; อ้างอิงจาก ยงยุทธ อินทจักร์. 2528 : 51 – 52) ศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างความวิตกกังวลกับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ในจังหวัดอุดรดิตถ์ จำนวน 259 คน ผลการวิจัยพบว่า ความวิตกกังวลมีความสัมพันธ์กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษด้านการฟัง และการออกเสียง ด้านศัพท์ และด้านโครงสร้าง และการเขียน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และกับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษด้านการอ่านที่ระดับ .01

ปิติพงษ์ ประเสริฐผล (2535 : 63 – 64) ศึกษาปฏิสัมพันธ์ระหว่างผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนและความคาดหวังในชีวิตกับความเครียด ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนปทุมคงคา กรุงเทพมหานคร ปีการศึกษา 2533 จำนวน 345 คน โดยจำแนกตามแผนการเรียนเป็นนักเรียนแผนวิทยาศาสตร์ จำนวน 248 คน และแผนการเรียนศิลป์ภาษา จำนวน 106 คน พบว่า นักเรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่างกันจะมีความเครียดต่างกัน ทั้งแผนการเรียนวิทยาศาสตร์ และแผนการเรียนศิลป์ - ภาษา ที่ระดับ .001

รัตติกาล จันตาดี (2540 : 42) ศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างความวิตกกังวลกับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาคณิตศาสตร์ของนักเรียนชั้นประถมศึกษา ได้ศึกษากับ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 จำนวน 239 คน สังกัดสำนักงานการประถมศึกษาอำเภอแม่วาง จังหวัดเชียงใหม่ พบว่า ความวิตกกังวลมีความสัมพันธ์ทางลบในระดับต่ำกับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนคณิตศาสตร์ของนักเรียน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

จวีวรรณ ใหม่คามิ (2541 : 53) ศึกษาความวิตกกังวลในการสอบคัดเลือกเข้าสถาบันอุดมศึกษาของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนสังกัดกรมสามัญศึกษา เขตอำเภอเมือง จังหวัดมหาสารคาม ได้ศึกษากับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนสังกัดกรมสามัญศึกษา เขตอำเภอเมือง จังหวัดมหาสารคาม ปีการศึกษา 2540 จำนวน 289 คน พบว่านักเรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่างกันมีความวิตกกังวลในการสอบคัดเลือกเข้าสถาบันอุดมศึกษาแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยนักเรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงมีความวิตกกังวลในการสอบคัดเลือกเข้าสถาบันอุดมศึกษาสูงกว่านักเรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนปานกลางและต่ำ และนักเรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนปานกลางมีความวิตก

กังวลในการสอบคัดเลือกเข้าสถาบันอุดมศึกษาสูงกว่านักเรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

เพ็ญสุตา จันทร (2541 : 77) ศึกษาปฏิสัมพันธ์ระหว่างแบบการเรียนรู้ และ ความวิตกกังวลในวิชาคณิตศาสตร์ที่มีผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนคณิตศาสตร์ ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 พบว่า นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 มีความวิตกกังวลในวิชาคณิตศาสตร์ปานกลางและต่ำมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนคณิตศาสตร์สูงกว่านักเรียนที่มีความวิตกกังวลในวิชาคณิตศาสตร์สูง อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ (มนฤดี เพ็ญสุริยา. 2545 : 46 ; อ้างอิงจาก สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ. 2542 : 21) พบว่าความเครียดของนักเรียนมีความสัมพันธ์กับผลการเรียน การที่นักเรียนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงอาจมีความคาดหวังในการสอบคัดเลือกเข้าศึกษาต่อในคณะที่เป็นที่นิยมผู้สอบจำนวนมาก จึงย่อมมีการแข่งขันสูง และทำให้มีความเครียดสูงในที่สุด

สารีย์ นุ่มนวล (2543 : 64) ศึกษาผลของการวางเงื่อนไขในการสอบที่มีต่อความวิตกกังวล แรงจูงใจ และผลการสอบของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โดยศึกษากับ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ของโรงเรียนราชบุรีพัฒนา จังหวัดสุรินทร์ จำนวน 48 คน พบว่า นักเรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่างกัน มีความวิตกกังวลในการสอบ แรงจูงใจในการสอบ และผลการสอบ แตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ

อัญชลี ทรัพย์ภากรณ์ และคณะ (2544:ออนไลน์) ศึกษาความสัมพันธ์ระหว่าง ปัญหาการเรียนกับสุขภาพจิตของนิสิต ระดับชั้นปี 1 –4 คณะวิทยาศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย จากการสำรวจพบว่า เกรดเฉลี่ยก็มีผลต่อความเครียดเช่นกัน โดยนิสิตที่ได้ เกรดเฉลี่ยไม่ถึง 2.00 จะมีคะแนนความเครียดโดยเฉลี่ยต่อคนเท่ากับ 25.6 คะแนน ส่วนนิสิตที่ได้เกรดเฉลี่ยอยู่ระหว่าง 2.00 - 3.00 จะมีคะแนนความเครียดโดยเฉลี่ยต่อคนเท่ากับ 24.18 คะแนน และนิสิตที่ได้เกรดเฉลี่ยมากกว่า 3.00 จะมีคะแนนความเครียดโดยเฉลี่ยต่อคน เท่ากับ 22.53 คะแนน จึงเห็นได้ว่าเกรดเจลี่ยนั้น มีผลต่อความเครียดของนิสิตเช่นกัน กล่าวคือ นิสิตที่มีเกรดเฉลี่ยต่ำกว่า 2.00 จะเครียด และกังวลว่าจะถูกรีไทร์ หรือไม่ จะต้อง วางแผนการเรียนอย่างไร จึงจะได้เกรดสูงกว่านี้

กานดา พุฒ และคณะ (2546:ออนไลน์) ทำการสำรวจเกี่ยวกับสุขภาพจิตของ นักศึกษามหาวิทยาลัยศิลปากร วิทยาเขตพระราชวังสนามจันทร์นครปฐม ผลการวิจัยพบว่า

นักศึกษาที่มีผลการเรียนต่างกัน คือ ต่ำกว่า 2.00, 2.00 - 3.00 และ มากกว่า 3.00 มีปัญหาสุขภาพจิตไม่แตกต่างกันในทุกด้าน

บุษกร หมอนทอง และคณะ (2546:ออนไลน์)ศึกษาเรื่องผลกระทบของการสอบเข้ามหาวิทยาลัยระบบใหม่ที่มีต่อการเรียนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย ปีการศึกษา 2541 โดยกลุ่มตัวอย่างที่ใช้คือนักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย ปีการศึกษา 2541 ในโรงเรียนสังกัดกรมสามัญศึกษา อำเภอเมืองจังหวัดสุโขทัย จำนวน 769 คน ซึ่งได้มาโดยการสุ่มแบบแบ่งชั้น พบว่า นักเรียนที่มีผลการเรียนต่างกัน ได้รับผลกระทบด้านความเครียดแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยนักเรียนที่มีระดับผลการเรียนสะสมเฉลี่ยสูงกว่า 3.00 ได้รับผลกระทบด้านความเครียดมากกว่านักเรียนที่มีระดับผลการเรียนสะสมเฉลี่ยต่ำกว่า 2.00

จากงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับตัวแปรด้านแผนการเรียนที่ได้ทำการศึกษาพบว่า งานวิจัยส่วนใหญ่สนับสนุนว่านักเรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำ จะมีความวิตกกังวลมากกว่านักเรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูง แต่จากการแบ่งช่วงของระดับคะแนนเฉลี่ยสะสมของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 ในการทำการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยแบ่งเป็น 3 ระดับ คือ ระดับคะแนนเฉลี่ยสะสมสูงที่ 3.00 – 4.00 , ระดับคะแนนเฉลี่ยสะสมปานกลางที่ 2.00 – 2.99 และ ระดับคะแนนเฉลี่ยสะสมต่ำ 1.00 – 1.99 ซึ่งจากการแบ่งเป็น 3 ระดับนี้ผู้วิจัยจึงตั้งสมมติฐานของงานวิจัยว่า นักเรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่างกัน มีความวิตกกังวลในการสอบคัดเลือกบุคคลเข้าศึกษาต่อในระดับอุดมศึกษาแตกต่างกัน

2.5 งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับความวิตกกังวลและตัวแปรด้านแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์

เผื่อนพันธ์ โกณฑ (2515 : 22) ศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างความกังวลใจกับแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษา ศึกษา กับ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ของโรงเรียนรัฐบาล 3 แห่ง ในนครหลวงกรุงธนบุรี จำนวน 367 คน ชาย 188 คน หญิง 179 คน พบว่า ความกังวลใจไม่มีความสัมพันธ์กับแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์

สันตติ บุญญาภินันท์ (2520 : 66) ศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างความตั้งใจเรียนกับความวิตกกังวลในการเรียนของนักศึกษาผู้ใหญ่ชั้นระดับ 4 เปรียบเทียบกับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ได้ศึกษากับ นักศึกษาผู้ใหญ่ตามหลักสูตรการศึกษาผู้ใหญ่สายสามัญ ชั้นระดับ 4 จากโรงเรียนผู้ใหญ่ สังกัดกองการศึกษาผู้ใหญ่ กรมสามัญศึกษา ในเขตกรุงเทพมหานคร ชาย 118 คน หญิง 103 คน รวม 221 คน และนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 จากโรงเรียนรัฐบาลในสวนกลาง สังกัดกองการมัธยมศึกษา กรมสามัญศึกษา ชาย 121 คน หญิง 191 คน รวม 312

คน รวมกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาครั้งนี้ 533 คน พบว่า ความวิตกกังวลในการเรียนมีความสัมพันธ์กับความตั้งใจเรียนในทางลบ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากความหมายของ ความตั้งใจเรียน ของสันทัต บุญญาภินันท์ (2520 : 18) ความตั้งใจเรียนเป็นองค์ประกอบทางจิตวิทยาที่มีส่วนช่วยให้เกิดผลสำเร็จในการเรียน หมายถึง ความว่านักเรียนที่มีความตั้งใจเรียนสูงย่อมมีโอกาสได้รับความสำเร็จในการเรียนมากกว่านักเรียนที่ขาดความตั้งใจเรียนหรือมีความตั้งใจเรียนน้อย ความตั้งใจเรียนในที่นี้จึงมีความหมายใกล้เคียงกับแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ในการเรียน

บุษกร หมอนทอง และคณะ (2546:ออนไลน์) ศึกษาเรื่องผลกระทบของการสอบเข้ามหาวิทยาลัยระบบใหม่ ที่มีต่อการเรียนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย ปีการศึกษา 2541 โดยกลุ่มตัวอย่างที่ใช้คือนักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย ปีการศึกษา 2541 ในโรงเรียนสังกัดกรมสามัญศึกษา อำเภอเมืองจังหวัดสุโขทัย จำนวน 769 คน ซึ่งได้มาโดยการสุ่มแบบแบ่งชั้น พบว่าการสอบเข้ามหาวิทยาลัยระบบใหม่มีผลกระทบต่อการเรียนตามแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์อยู่ในระดับมาก

จากงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ พบว่าแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์นั้นมีความสัมพันธ์กับความวิตกกังวลในลบ ดังนั้นการศึกษาค้นคว้าวิจัยจึงตั้งสมมติฐานที่เกี่ยวข้องกับแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ว่า นักเรียนที่มีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ต่ำจะมีความวิตกกังวลในการสอบคัดเลือกบุคคลเข้าศึกษาต่อในระดับอุดมศึกษามากกว่านักเรียนที่มีระดับแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์สูง

บทที่ 3

วิธีดำเนินการศึกษาค้นคว้า

ในการวิจัยครั้งนี้ได้แบ่งวิธีการวิจัยออกเป็นขั้นตอนตามลำดับ ดังนี้

1. ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง
2. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย
3. วิธีสร้างเครื่องมือและหาคุณภาพเครื่องมือ
4. การเก็บรวบรวมข้อมูล
5. การวิเคราะห์ข้อมูล
6. สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

1. ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

1.1 ประชากร

ประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้เป็นนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนมัธยมศึกษาในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาสมุทรปราการ เขต 1 อำเภอเมืองสมุทรปราการ ปีการศึกษา 2546 จำนวน 1,646 คน

1.2 กลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้เป็นนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 จำนวน 3 โรงเรียน ในอำเภอเมืองสมุทรปราการ จังหวัดสมุทรปราการ 1.โรงเรียนสตรีสมุทรปราการ 2.โรงเรียนสมุทรปราการ และ 3.โรงเรียนนวมินทราชินูทิศ สวนกุหลาบวิทยาลัยสมุทรปราการ โดยทั้ง 3 โรงเรียนมีจำนวนนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 จำนวน 1,186 คน ทำการเลือกกลุ่มตัวอย่างโดยใช้เกณฑ์ในการกำหนดกลุ่มตัวอย่าง ของ Taro Yamane โดยใช้ค่านัยสำคัญทางสถิติที่ .05 และสุ่มตัวอย่างด้วยวิธีการสุ่มแบบแบ่งชั้น และการสุ่มอย่างง่าย (Multi Stage Random Sampling) ได้กลุ่มตัวอย่างในการวิจัยครั้งนี้เป็น นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 จำนวน 298 คน

จากการสำรวจข้อมูลเบื้องต้นของกลุ่มตัวอย่างโดยศึกษาจาก จำนวนนักเรียนในโรงเรียน โดยแบ่งแต่ละห้องตามแผนการเรียน จำนวน 4 แผนการเรียน สามารถนำมาทำการ จำแนกตามเพศและแผนการเรียน ได้ดังแสดงในตาราง 1 และตาราง 2

ตาราง 1 แสดงจำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามเพศ

เพศ	จำนวนนักเรียน	ร้อยละ
ชาย	135	45.30
หญิง	163	54.70
รวม	298	100

จากตารางแสดงว่า กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่เป็นนักเรียนหญิง คือร้อยละ 54.70 ส่วนนักเรียนชายร้อยละ 45.30

ตาราง 2 แสดงจำนวนร้อยละของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามแผนการเรียน

แผนการเรียน	จำนวนนักเรียน	ร้อยละ
วิทย์ – คณิต	120	40.27
ศิลป์ – คำนวณ	59	19.80
ศิลป์ – ภาษา	51	17.11
ศิลป์ – ทวิไป	68	22.82
รวม	298	100

จากตาราง 2 แสดงจำนวนกลุ่มตัวอย่างตามแผนการเรียน ซึ่งเป็นนักเรียนที่อยู่ในแผนการเรียนวิทย์ - คณิตมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 40.27 รองลงมาคือ แผนการเรียนศิลป์ – ทวิไป คิดเป็นร้อยละ 22.82 แผนการเรียนศิลป์ – คำนวณ คิดเป็นร้อยละ 19.80 และแผนการเรียนศิลป์ – ภาษา คิดเป็นร้อยละ 17.11ตามลำดับ

๔.2. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ คือ แบบสอบถามความวิตกกังวลในการสอบคัดเลือกบุคคลเข้าศึกษาต่อในระดับอุดมศึกษา และแบบวัดแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ ลักษณะของแบบสอบถามมี 3 ตอน ดังนี้

ตอนที่1 เป็นข้อมูลทั่วไปที่เกี่ยวกับผู้ตอบแบบสอบถาม

ตอนที่2 เป็นข้อคำถามเกี่ยวกับความวิตกกังวลในการสอบคัดเลือกบุคคลเข้าศึกษาต่อในระดับอุดมศึกษา

ตอนที่3 เป็นข้อคำถามเกี่ยวกับแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ของนักเรียน

3. วิธีสร้างเครื่องมือและหาคุณภาพเครื่องมือ

มีรายละเอียดของวิธีสร้างเครื่องมือและผลการวิเคราะห์หาคุณภาพเครื่องมือวัด ดังต่อไปนี้

3.1 วิธีสร้างเครื่องมือ

ตอนที่ 1 เป็นข้อมูลทั่วไปที่เกี่ยวกับผู้ตอบแบบสอบถาม

ประกอบด้วยข้อคำถามเกี่ยวกับภูมิหลังของผู้ตอบแบบสอบถามในด้านต่าง ๆ คือ

- 1.1 เพศ
- 1.2 แผนการเรียน
- 1.3 ระดับคะแนนเฉลี่ยสะสม

ตัวอย่าง

ตอนที่ 1 เป็นข้อมูลโดยทั่วไป ที่เกี่ยวกับผู้ตอบแบบสอบถาม

คำชี้แจง โปรดทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่อง ☐ หน้าข้อความที่ตรงกับความเป็นจริงเกี่ยวกับ รายละเอียด ส่วนตัวของท่าน

1. เพศ

- ☐ ชาย
- ☐ หญิง

2. แผนการเรียน

- ☐ วิทย – คณิต
- ☐ ศิลป์ – คำนวณ
- ☐ ศิลป์ – ภาษา
- ☐ ศิลป์ – ทั่วไป

3. ระดับคะแนนเฉลี่ย

- ☐ 3.00 ขึ้นไป
- ☐ 2.00 – 2.99
- ☐ ต่ำกว่า 2.00

ตอนที่ 2 เป็นข้อคำถามเกี่ยวกับความวิตกกังวลในการสอบคัดเลือกบุคคลเข้าศึกษาต่อในระดับอุดมศึกษา

ผู้วิจัยสร้างเครื่องมือวัดความวิตกกังวลในการสอบคัดเลือกบุคคลเข้าศึกษาต่อในระดับอุดมศึกษาขึ้น โดยศึกษาค้นคว้าหนังสือ ตำรา ทฤษฎี และงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับเรื่องความวิตกกังวลของนักเรียน จากนั้น สร้างแบบสอบถาม โดยให้สอดคล้องกับนิยามศัพท์เฉพาะ ลักษณะของแบบสอบถามที่สร้างขึ้น จำนวน 15 ข้อ เป็นมาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับ ตั้งแต่มากที่สุดไปจนถึงน้อยที่สุด

เกณฑ์การให้คะแนน

ผู้ตอบจะได้คะแนน 5 ถึง 1 จากคำตอบ "มากที่สุด" ถึง "น้อยที่สุด"

ตัวอย่าง

ตอนที่ 2 แบบสอบถามวัดความวิตกกังวลในการสอบคัดเลือกบุคคลเข้าศึกษาต่อในระดับอุดมศึกษา

คำชี้แจง โปรดทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่อง □ หน้าข้อความที่ตรงกับความวิตกกังวลที่ตรงกับความวิตกกังวลในการสอบคัดเลือกบุคคลเข้าศึกษาต่อในระดับอุดมศึกษา โดยกำหนดค่าระดับความวิตกกังวลดังนี้

- 5 หมายถึง มากที่สุด
- 4 หมายถึง มาก
- 3 หมายถึง ปานกลาง
- 2 หมายถึง น้อย
- 1 หมายถึง น้อยที่สุด

ท่านมีความวิตกกังวลในการสอบคัดเลือก เข้าศึกษาต่อในระดับอุดมศึกษาอยู่ใน ระดับใด		มาก ที่สุด	มาก	ปาน กลาง	น้อย	น้อย ที่สุด
00	เมื่อนึกถึงการสอบคัดเลือกเข้าศึกษาต่อ ในระดับอุดมศึกษา ข้าพเจ้ารู้สึกเครียด กับสิ่งที่จะเกิดขึ้น					
00	เมื่อนึกถึงการสอบคัดเลือกเข้าศึกษาต่อ ในระดับอุดมศึกษา ข้าพเจ้ารู้สึกหวาด หวั่นว่าจะอายเพื่อนเพราะสอบไม่ได้					
00	เมื่อนึกถึงการสอบคัดเลือกเข้าศึกษาต่อ ในระดับอุดมศึกษา ข้าพเจ้ารู้สึกท้อแท้ใจ ว่าจะสอบไม่ได้					

ตอนที่ 3 เป็นข้อคำถามเกี่ยวกับแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์

ในการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยดัดแปลงมาจากแบบวัดแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ของ วิสุทธิ์ ราษฎร์ (วิสุทธิ์ ราษฎร์.2532 : ภาคผนวก) มีลักษณะเป็นแบบสอบถามชนิดเลือกตอบ โดยในแต่ละข้อมี มาตราส่วนประมาณค่า 6 หน่วย ให้ผู้ตอบเลือกตอบคำตอบใดคำตอบหนึ่งใน 6 หน่วยนั้น ตั้ง ตั้งแต่จริงที่สุด จนถึงไม่จริงเลย แบบสอบถามทั้งหมดมีอยู่ 20 ข้อ เนื้อหาครอบคลุมแรงจูงใจใฝ่ สัมฤทธิ์ของนักเรียน การให้คะแนนให้คะแนนเรียงตามลำดับจาก 1 – 6 พิสัยของคะแนนจะอยู่ ระหว่าง 20 – 120 คะแนน คิดคะแนนรวมของแต่ละบุคคล

เกณฑ์ในการให้คะแนน

ผู้ตอบจะได้คะแนน 6 ถึง 1 จากคำตอบ "จริงที่สุด" ถึง "ไม่จริงที่สุด" โดยในข้อที่ข้อคำถามมีข้อความเชิงลบ ผู้วิจัยจะกลับการให้คะแนน โดยจะให้ คะแนน 1 ถึง 6 จากคำตอบ "จริงที่ สุด" ถึง "ไม่จริงที่สุด" โดย ข้อที่ต้องกลับการให้คะแนนนั้นมีจำนวน 3 ข้อ คือ ข้อที่ 1 ,ข้อที่ 13 และข้อที่ 15

การแปลความหมายคะแนน

ผู้ตอบที่ได้คะแนนรวมมากกว่าค่าเฉลี่ยแสดงว่ามีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์สูง ส่วนผู้ที่ได้ คะแนนรบน้อยกว่าค่าเฉลี่ยแสดงว่ามีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ต่ำ

ตัวอย่าง

ตอนที่ 3 แบบสอบถามวัดแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6

คำชี้แจง โปรดทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่อง ☐ หน้าข้อความที่ตรงกับความคิดเห็นของนักเรียนโดย

กำหนดค่าระดับแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ ดังนี้

- 6 หมายถึง จริงที่สุด
- 5 หมายถึง จริง
- 4 หมายถึง ค่อนข้างจริง
- 3 หมายถึง ค่อนข้างไม่จริง
- 2 หมายถึง ไม่จริง
- 1 หมายถึง ไม่จริงที่สุด

คำถาม		จริงที่สุด	จริง	ค่อนข้างจริง	ค่อนข้างไม่จริง	ไม่จริง	ไม่จริงที่สุด
00	ข้าพเจ้ามักไม่ชอบการทำงาน						
00	เพื่อนๆ คิดว่าข้าพเจ้าเป็นคนขยัน						
00	เพื่อนๆ มักพูดว่าข้าพเจ้าเป็นคนตั้งใจเรียนอย่างมาก						

3.2 การหาคุณภาพเครื่องมือ

3.2.1 นำแบบสอบถามที่ปรับปรุงดัดแปลงให้ผู้เชี่ยวชาญตรวจรายละเอียดของเนื้อหา และภาษา ตลอดจนพิจารณาความเหมาะสมทั่วไปของแบบสอบถาม

3.2.2 วิเคราะห์ข้อคำถามเป็นรายข้อ (Item Analysis) เพื่อหาค่าอำนาจจำแนกของแบบสอบถามที่เป็นมาตราส่วนประมาณค่า โดยใช้ t - test แบบเทคนิค 25% (ทองหล่อ วิชาวิน.2522 : 53) โดยเปรียบเทียบความแตกต่างของค่าเฉลี่ย ระหว่างกลุ่มสูงและกลุ่มต่ำ แบ่งกลุ่มสูงและกลุ่มต่ำ อย่างละ 25%

ทองหล่อ ภาววิน (2522 : 57) ดำเนินการวิเคราะห์ข้อคำถาม เพื่อการหาค่าอำนาจจำแนก ดังนี้

1. ตรวจให้คะแนนผู้ตอบแบบสอบถามทุกคน
2. เรียงคะแนนจากคนที่ได้คะแนนสูงสุดไปต่ำสุด
3. แบ่งกลุ่มตัวอย่างออกเป็นกลุ่มสูง และกลุ่มต่ำ อย่างละ 25% ของกลุ่มตัวอย่างทั้งหมด
4. คำนวณค่ารายเฉลี่ย และความแปรปรวนแต่ละสเกล
5. เปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างกลุ่มสูง และกลุ่มต่ำ โดยใช้ $t - test$
6. เลือกเฉพาะสเกลที่มีค่าความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

3.2.3 การหาค่าความเชื่อมั่น (Reliability) ผู้วิจัยหาค่าความเชื่อมั่นของเครื่องมือวัดแต่ละฉบับ โดยวิธีหาค่าสัมประสิทธิ์อัลฟา (α - Coefficient) ของครอนบาค (ทองหล่อ ภาววิน.2522 : 71)

จากการทดลองใช้เครื่องมือวัดความวิตกกังวลในการสอบคัดเลือกบุคคลเข้าศึกษาต่อในระดับอุดมศึกษา และเครื่องมือวัดแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ กับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 ที่ไม่ได้อยู่ในกลุ่มตัวอย่าง จำนวน 50 คน พบว่า

การวิเคราะห์ข้อคำถามเป็นรายข้อ (Item Analysis) โดยใช้ $t - test$ แบบเทคนิค 25% ผู้วิจัยได้ทำการตัดข้อคำถามที่ไม่พบความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ออกไป

โดยแบบสอบถามความวิตกกังวลในการสอบคัดเลือกบุคคลเข้าศึกษาต่อในระดับอุดมศึกษานั้น มีข้อคำถามที่ทำไว้ในขั้นแรก 20 ข้อ และจากการวิเคราะห์ข้อคำถามเป็นรายข้อได้ตัดข้อคำถามจำนวน 5 ข้อ ดังนั้นแบบสอบถามความวิตกกังวลในการสอบคัดเลือกบุคคลเข้าศึกษาต่อในระดับอุดมศึกษา จึงมีข้อคำถามจำนวน 15 ข้อแล้วจึงนำมาหาค่าสัมประสิทธิ์ความเชื่อมั่นแบบอัลฟา ส่วนแบบวัดแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์นั้นผู้วิจัยทำการดัดแปลงมาจากแบบวัดแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ของวิสุทธิ์ ราษฎร์ (2535:ภาคผนวก) ผู้วิจัยจึงไม่ตัดข้อคำถามข้อใดออกไปเนื่องจากการคงความสมบูรณ์ของแบบวัดเดิมไว้ จึงนำแบบวัดทั้ง 20 ข้อมาหาค่าสัมประสิทธิ์ความเชื่อมั่นแบบอัลฟา

การหาค่าความเชื่อมั่น

เครื่องมือวัดตอนที่2 มีค่าสัมประสิทธิ์ความเชื่อมั่นแบบอัลฟา เท่ากับ .8849

เครื่องมือวัดตอนที่3 มีค่าสัมประสิทธิ์ความเชื่อมั่นแบบอัลฟา เท่ากับ .8206

4. การเก็บรวบรวมข้อมูล

ผู้วิจัยดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูลตามขั้นตอน ดังนี้

4.1 ผู้วิจัยขอความร่วมมือกับโรงเรียนมัธยมศึกษาจำนวน 3 โรงเรียน ซึ่งเป็นโรงเรียนมัธยมศึกษาในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามุทพรปราการ เขต 1 อำเภอเมืองสมุทรปราการ

4.2 นำแบบสอบถามไปเก็บข้อมูลจากนักเรียน ตามวัน เวลา ที่นัดหมายไว้กับทางโรงเรียน โดยผู้วิจัยเดินทางไปเก็บข้อมูลด้วยตัวเอง

4.3 นำแบบสอบถามที่นักเรียนตอบแล้วมาตรวจสอบความสมบูรณ์จากนั้นนำไปตรวจให้คะแนนตามเกณฑ์ที่กำหนดไว้

4.4 นำคะแนนที่ได้ไปวิเคราะห์โดยใช้โปรแกรม SPSS/PC*

5. การวิเคราะห์ข้อมูล

เมื่อเก็บรวบรวมข้อมูลที่ได้จากแบบสอบถามเรียบร้อยแล้ว จะใช้การวิเคราะห์ข้อมูลโดยโปรแกรม SPSS/PC* (Statistical Package of Social Sciences / Personal Computer Plus)

5.1 วิเคราะห์ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม โดยการหาค่าร้อยละ

5.2 วิเคราะห์ข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับความวิตกกังวลในการสอบคัดเลือกบุคคลเข้าศึกษาต่อในระดับอุดมศึกษาของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 โดยหาค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) และความเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) และแปลความหมายของค่าเฉลี่ยดังนี้ บุญชม ศรีสะอาด (2535:100)

คะแนนเฉลี่ย	4.51 – 5.00	หมายถึง	วิตกกังวลมากที่สุด
คะแนนเฉลี่ย	3.51 – 4.50	หมายถึง	วิตกกังวลมาก
คะแนนเฉลี่ย	2.51 – 3.50	หมายถึง	วิตกกังวลปานกลาง
คะแนนเฉลี่ย	1.51 – 2.50	หมายถึง	วิตกกังวลน้อย
คะแนนเฉลี่ย	1.00 – 1.50	หมายถึง	วิตกกังวลน้อยที่สุด

5.3 เปรียบเทียบความวิตกกังวลในการสอบคัดเลือกบุคคลเข้าศึกษาต่อในระดับอุดมศึกษา ระหว่างกลุ่มตัวอย่าง 2 กลุ่มโดยใช้การทดสอบค่าที (t – test) ได้แก่

5.3.1 ตัวแปรด้านเพศที่ส่งผลต่อความวิตกกังวล

5.3.2 ตัวแปรด้านแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ที่ส่งผลต่อความวิตกกังวล

5.4 เปรียบเทียบความวิตกกังวลในการสอบคัดเลือกบุคคลเข้าศึกษาต่อในระดับอุดมศึกษา ระหว่างกลุ่มตัวอย่างที่มีมากกว่า 2 กลุ่มโดยใช้การวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว (One Way Analysis Of Variance) ได้แก่

5.4.1 ตัวแปรด้านแผนการเรียนที่ส่งผลต่อความวิตกกังวล

5.4.2 ตัวแปรด้านผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนที่ส่งผลต่อความวิตกกังวล

6. สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

6.1 ค่าสถิติพื้นฐาน ได้แก่

6.1.1 ค่าร้อยละ

6.1.2 ค่าคะแนนเฉลี่ย ($\bar{X}$) ใช้สูตร ชูศรี วงศ์รัตน์ (2541 : 35)

$$\bar{X} = \sum X / N$$

เมื่อ $\bar{X}$ แทน ค่าเฉลี่ย

$\sum X$ แทน ผลรวมทั้งหมดของคะแนน

N แทน จำนวนคนในกลุ่มตัวอย่าง

6.1.3 ค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐานของคะแนน (S.D.) ใช้สูตร ชูศรี วงศ์รัตน์ (2541 : 65)

$$S.D. = \sqrt{N \sum X^2 - (\sum X)^2 / N(N-1)}$$

เมื่อ S.D. แทน ค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐานของคะแนน

$\sum X^2$ แทน ผลรวมของคะแนนแต่ละตัวยกกำลังสอง

$(\sum X)^2$ แทน ผลรวมของคะแนนทั้งหมดยกกำลังสอง

N แทน จำนวนคนในกลุ่มตัวอย่าง

6.2 สถิติสำหรับวิเคราะห์คุณภาพเครื่องมือ

6.2.1 หาค่าอำนาจจำแนกเป็นรายชื่อของแบบสอบถาม ที่เป็นมาตราส่วนประมาณค่า โดยใช้ t - test แบบเทคนิค 25 % ใช้สูตร ล้วน สายยศ และอังคณา สายยศ (2538 : 216)

$$t = \frac{\bar{X}_H - \bar{X}_L}{\sqrt{S_H^2/N_H + S_L^2/N_L}}$$

เมื่อ t แทน ค่าอำนาจจำแนกของแบบสอบถามเป็นรายชื่อ

$\bar{X}_H$	แทน	คะแนนเฉลี่ยของกลุ่มสูง
$\bar{X}_L$	แทน	คะแนนเฉลี่ยของกลุ่มต่ำ
S_H^2	แทน	คะแนนความแปรปรวนของกลุ่มสูง
S_L^2	แทน	คะแนนความแปรปรวนของกลุ่มต่ำ
N_H	แทน	จำนวนคนในกลุ่มสูง
N_L	แทน	จำนวนคนในกลุ่มต่ำ

6.2.2 ความเชื่อมั่นของแบบสอบถามแบบมาตราส่วนประมาณค่า โดยใช้สูตร
 ล้วน สายยศ และอังคณา สายยศ (2538 : 200)

$$\alpha = n / n-1 [1 - (\sum S_i^2 / S_t^2)]$$

เมื่อ α	แทน	ค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถาม
n	แทน	จำนวนข้อของเครื่องมือวัด
S_i^2	แทน	คะแนนแปรปรวนเป็นรายข้อ
S_t^2	แทน	คะแนนแปรปรวนของเครื่องมือทั้งฉบับ

6:3 สถิติที่ใช้ในการทดสอบสมมติฐาน

6.3.1 ทดสอบนัยสำคัญของความแตกต่างระหว่างค่าเฉลี่ยของกลุ่มตัวอย่าง 2
 กลุ่ม โดยการทดสอบค่าที (t-test) โดยใช้สูตร ชูศรี วงศ์รัตนะ (2541 : 173)

$$t = \frac{\bar{X}_1 - \bar{X}_2}{\sqrt{S_1^2/n_1 + S_2^2/n_2}}$$

เมื่อ t	แทน	ค่าสถิติ t ที่พิจารณาใน t -distribution
$\bar{X}_1$	แทน	ค่าเฉลี่ยของกลุ่มตัวอย่างที่หนึ่ง
$\bar{X}_2$	แทน	ค่าเฉลี่ยของกลุ่มตัวอย่างที่สอง
S_1^2	แทน	ความแปรปรวนของกลุ่มตัวอย่างที่หนึ่ง
S_2^2	แทน	ความแปรปรวนของกลุ่มตัวอย่างที่สอง
n_1	แทน	จำนวนคนในกลุ่มตัวอย่างที่หนึ่ง
n_2	แทน	จำนวนคนในกลุ่มตัวอย่างที่สอง

6.3.2 ทดสอบความแตกต่างระหว่างค่าเฉลี่ยของกลุ่มตัวอย่างมากกว่าสองกลุ่ม
ขึ้นไปโดยใช้สถิติวิเคราะห์ความแปรปรวนแบบทางเดียว (One Way Analysis of Variance)
คำนวณจากสูตร ชูศรี วงศ์รัตนะ (2541:236)

$$F = MS_b / MS_w$$

เมื่อ F แทน ค่าที่ใช้พิจารณา F – distribution

MS_b แทน ความแปรปรวนระหว่างกลุ่ม

MS_w แทน ความแปรปรวนภายในกลุ่ม

6.3.3 ในกรณีที่พบความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติจะทำการเปรียบเทียบ
รายคู่ คำนวณโดยวิธีของเชฟเฟ (Scheffé ' s)

บทที่ 4

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

ในการศึกษาค้นคว้าเรื่อง ศึกษาความวิตกกังวลในการสอบคัดเลือกบุคคลเข้าศึกษาต่อในระดับอุดมศึกษาของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนมัธยมศึกษาในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาสมุทรปราการ เขต 1 ผู้วิจัยได้นำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูลและแปลผลตามลำดับ ดังนี้

สัญลักษณ์ที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

$\bar{X}$	แทน	ค่าคะแนนเฉลี่ย (Mean)
N	แทน	จำนวนคนในกลุ่มตัวอย่าง
S.D.	แทน	ความเบี่ยงเบนมาตรฐานของคะแนน (Standard Deviation)
t	แทน	ค่าสถิติที่ใช้ในการพิจารณา t - distribution
F	แทน	ค่าสถิติที่ใช้ในการพิจารณา F - distribution
df	แทน	ระดับขั้นของความเป็นอิสระ (Degrees of Freedom)
SS	แทน	ผลรวมของค่าความเบี่ยงเบนยกกำลังสอง (Sum of Squares)
MS	แทน	ค่าเฉลี่ยผลรวมของค่าความเบี่ยงเบนยกกำลังสอง (Mean Squares)
*	แทน	มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

๔ การนำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล

ในการนำเสนอการวิเคราะห์ข้อมูลและการแปลผลการวิเคราะห์ข้อมูลของการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้วิเคราะห์และนำเสนอในรูปแบบของตารางประกอบคำอธิบาย โดยเรียงลำดับหัวข้อเป็น 3 ตอน ดังนี้

ตอนที่ 1 การวิเคราะห์ข้อมูลทั่วไปของนักเรียน

ตอนที่ 2 การวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับระดับความวิตกกังวลในการสอบคัดเลือกบุคคลเข้าศึกษาต่อในระดับอุดมศึกษาของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนมัธยมศึกษาในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาสมุทรปราการ เขต 1

ตอนที่ 3 การวิเคราะห์เปรียบเทียบความวิตกกังวลในการสอบคัดเลือกบุคคลเข้าศึกษาต่อในระดับอุดมศึกษาของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนมัธยมศึกษาในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามุทพรปราการ เขต 1 จำแนกตามตัวแปร เพศ แผนการเรียน ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน และแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

ตอนที่ 1 การวิเคราะห์ข้อมูลทั่วไปของนักเรียน

ข้อมูลทั่วไปของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามเพศ แผนการเรียน ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน และแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนมัธยมศึกษาในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามุทพรปราการ เขต 1 ดังแสดงใน ตาราง 3

ตาราง 3 จำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามเพศ แผนการเรียน ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน และแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์

ข้อมูลส่วนตัว	จำนวน (คน)	ร้อยละ
เพศ		
ชาย	133	44.6
หญิง	165	55.4
รวม	298	100.0
แผนการเรียน		
วิทย์ - คณิต	120	40.3
ศิลป์ - คำนวณ	59	19.8
ศิลป์ - ภาษา	51	17.1
ศิลป์ - ทั่วไป	68	22.8
รวม	298	100.0

ตาราง 3 (ต่อ)

ข้อมูลส่วนตัว	จำนวน (คน)	ร้อยละ
ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน		
3.00 ขึ้นไป	89	29.9
2.00 – 2.99	175	58.7
ต่ำกว่า 2.00	34	11.4
รวม	298	100.0
แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์		
แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ต่ำ	167	56.0
แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์สูง	131	44.0
รวม	298	100.0

จากตาราง 3 แสดงว่า ผู้ตอบแบบสอบถามทั้งหมดจำนวน 298 คน ส่วนใหญ่ เป็นนักเรียนเพศหญิง (55.4%) ศึกษาอยู่ในแผนการเรียน วิทยาศาสตร์ – คณิต (40.3%) ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนอยู่ในระดับ 2.00 – 2.99 (58.7%) และมีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ต่ำ (56.0%)

ตอนที่ 2 การวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับความวิตกกังวลในการสอบคัดเลือกบุคคลเข้าศึกษาต่อในระดับอุดมศึกษาของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนมัธยมศึกษาในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาสมุทรปราการ เขต 1 ดังแสดงในตาราง 4 - 5

ตาราง 4 ค่าเฉลี่ยและความเบี่ยงเบนมาตรฐานเกี่ยวกับความวิตกกังวลในการสอบคัดเลือกบุคคลเข้าศึกษาต่อในระดับอุดมศึกษาของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนมัธยมศึกษาในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาสมุทรปราการ เขต 1 เป็นรายข้อและภาพรวม

ความวิตกกังวลในการสอบคัดเลือกบุคคลเข้าศึกษาต่อในระดับอุดมศึกษา		$\bar{x}$	S.D.	ระดับความวิตกกังวล
1.	เมื่อนึกถึงการสอบคัดเลือกเข้าศึกษาต่อในระดับอุดมศึกษา ข้าพเจ้ารู้สึกเครียดกับสิ่งที่จะเกิดขึ้น	3.64	.80	มาก
2.	เมื่อนึกถึงการสอบคัดเลือกเข้าศึกษาต่อในระดับอุดมศึกษา ข้าพเจ้ารู้สึกหวาดหวั่นว่าจะอายเพื่อนเพราะสอบไม่ได้	2.88	.99	ปานกลาง
3.	เมื่อนึกถึงการสอบคัดเลือกเข้าศึกษาต่อในระดับอุดมศึกษา ข้าพเจ้ารู้สึกท้อแท้ใจว่าจะสอบไม่ได้	3.11	.92	ปานกลาง
4.	เมื่อนึกถึงการสอบคัดเลือกเข้าศึกษาต่อในระดับอุดมศึกษา ข้าพเจ้ารู้สึกหวาดหวั่นจะทำให้พ่อแม่เสียใจ	3.27	1.07	ปานกลาง
5.	เมื่อนึกถึงการสอบคัดเลือกเข้าศึกษาต่อในระดับอุดมศึกษา ข้าพเจ้ารู้สึกกลัวว่าจะทำข้อสอบไม่ได้	3.51	1.00	มาก
6.	เมื่อนึกถึงการสอบคัดเลือกเข้าศึกษาต่อในระดับอุดมศึกษา ข้าพเจ้ารู้สึกจิตใจวุ่นวายจนไม่มีสมาธิในการอ่านหนังสือ	2.76	.96	ปานกลาง
7.	เมื่อนึกถึงการสอบคัดเลือกเข้าศึกษาต่อในระดับอุดมศึกษา ข้าพเจ้ารู้สึกว่าวุ่นใจไม่รู้ว่าจะเริ่มต้นในการเตรียมตัวสอบอย่างไร	3.10	1.07	ปานกลาง

ตาราง 4 (ต่อ)

ความวิตกกังวลในการสอบคัดเลือกบุคคลเข้าศึกษาต่อใน ระดับอุดมศึกษา		$\bar{X}$	S.D.	ระดับ ความวิตกกังวล
8.	ข้าพเจ้ารู้สึกว่ตนเองหมกมุ่นกับเรื่องการสอบคัดเลือกบุคคลเข้าศึกษาต่อในระดับอุดมศึกษามาก	2.78	.90	ปานกลาง
9.	เมื่อใกล้วันสอบคัดเลือกบุคคลเข้าศึกษาต่อในระดับอุดมศึกษา ข้าพเจ้ารู้สึกหวาดกลัวกับสิ่งที่จะเกิดขึ้นในอนาคต	3.18	.99	ปานกลาง
10.	เมื่อใกล้วันสอบคัดเลือกบุคคลเข้าศึกษาต่อในระดับอุดมศึกษา ข้าพเจ้ารู้สึกเครียดกับการอ่านหนังสือ	3.16	.98	ปานกลาง
11.	เมื่อใกล้วันสอบคัดเลือกบุคคลเข้าศึกษาต่อในระดับอุดมศึกษา ข้าพเจ้ารู้สึกหม่นหมองใจไม่ยอมทำอะไร	2.52	1.06	ปานกลาง
12.	เมื่อใกล้วันสอบคัดเลือกบุคคลเข้าศึกษาต่อในระดับอุดมศึกษา ข้าพเจ้ารู้สึกหวาดกลัวที่จะต้องแข่งขันกับผู้อื่น	3.21	1.05	ปานกลาง
13.	เมื่อใกล้วันสอบคัดเลือกบุคคลเข้าศึกษาต่อในระดับอุดมศึกษา ข้าพเจ้ารู้สึกกระสับกระส่ายทั้งร่างกายและจิตใจ	2.80	1.02	ปานกลาง
14.	เมื่อใกล้วันสอบคัดเลือกบุคคลเข้าศึกษาต่อในระดับอุดมศึกษา ข้าพเจ้ารู้สึกหม่นหมองและขาดกำลังใจ	2.50	1.01	น้อย
15.	เมื่อใกล้วันสอบคัดเลือกบุคคลเข้าศึกษาต่อในระดับอุดมศึกษา ข้าพเจ้ารู้สึกหงุดหงิดเมื่ออ่านหนังสือไม่ได้ตามเป้าหมายที่ตั้งเอาไว้	3.12	1.07	ปานกลาง
รวม		3.04	0.67	ปานกลาง

จากตาราง 4 แสดงว่า นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนมัธยมศึกษาในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาสมุทรปราการ เขต 1 นี้มีความวิตกกังวลในการสอบคัดเลือกบุคคล

เข้าศึกษาต่อในระดับอุดมศึกษาโดยรวมอยู่ในระดับวิตกกังวลปานกลางและเมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า ข้อที่1 เมื่อนึกถึงการสอบคัดเลือกเข้าศึกษาต่อในระดับอุดมศึกษาข้าพเจ้ารู้สึกเครียดกับสิ่งที่จะเกิดขึ้น อยู่ในระดับวิตกกังวลมาก ข้อที่5 เมื่อนึกถึงการสอบคัดเลือกเข้าศึกษาต่อในระดับอุดมศึกษาข้าพเจ้ารู้สึกกลัวว่าจะทำข้อสอบไม่ได้ อยู่ในระดับวิตกกังวลมาก และข้อที่14 เมื่อใกล้วันสอบคัดเลือกบุคคลเข้าศึกษาต่อในระดับอุดมศึกษาข้าพเจ้ารู้สึกหม่นหมองและขาดกำลังใจ อยู่ในระดับวิตกกังวลน้อย ส่วนข้ออื่นๆ นักเรียนมีความวิตกกังวลในการสอบคัดเลือกบุคคลเข้าศึกษาต่อในระดับอุดมศึกษาอยู่ในระดับวิตกกังวลปานกลาง

ตาราง 5 ค่าเฉลี่ย ค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐานของความวิตกกังวลในการสอบคัดเลือกบุคคลเข้าศึกษาต่อในระดับอุดมศึกษาของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนมัธยมศึกษาในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาสมุทรปราการ เขต 1 โดยพิจารณาตามตัวแปร เพศ แผนการเรียนผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน และแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์

ตัวแปร	N	$\bar{X}$	S.D.	ระดับความวิตกกังวล
เพศ				
- ชาย	133	2.98	.65	ปานกลาง
- หญิง	165	3.08	.68	ปานกลาง
แผนการเรียน				
- วิทยาศาสตร์ - คณิต	120	3.15	.67	ปานกลาง
- ศิลป์ - คำนวณ	59	2.99	.59	ปานกลาง
- ศิลป์ - ภาษา	51	2.81	.75	ปานกลาง
- ศิลป์ - ทั่วไป	68	3.04	.64	ปานกลาง
ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน				
- 3.00 – 4.00	89	3.14	.69	ปานกลาง
- 2.00 – 2.99	175	3.00	.63	ปานกลาง
- 1.00 – 1.99	34	2.93	.82	ปานกลาง

ตาราง 5 (ต่อ)

ตัวแปร	N	$\bar{X}$	S.D.	ระดับความวิตกกังวล
แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์				
- แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ต่ำ	167	3.06	.64	ปานกลาง
- แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์สูง	131	3.01	.71	ปานกลาง

จากตาราง 5 แสดงว่านักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนมัธยมศึกษาในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาสมุทรปราการ เขต 1 พิจารณาจากคะแนนเฉลี่ยตามตัวแปรเพศ แผนการเรียน ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน และแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ นักเรียนมีความวิตกกังวลอยู่ในระดับปานกลางในทุกตัวแปร

ตอนที่ 3 การวิเคราะห์เปรียบเทียบความวิตกกังวลในการสอบคัดเลือกบุคคลเข้าศึกษาต่อในระดับอุดมศึกษาของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนมัธยมศึกษาในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาสมุทรปราการ เขต 1 จำแนกตามตัวแปร เพศ แผนการเรียน ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน และแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ ดังแสดงในตาราง 6 – 10

1. เปรียบเทียบคะแนนความวิตกกังวลในการสอบคัดเลือกบุคคลเข้าศึกษาต่อในระดับอุดมศึกษาของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนมัธยมศึกษาในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาสมุทรปราการ เขต 1 จำแนกตามตัวแปรเพศ ผลการวิเคราะห์ดังแสดงในตาราง 6

ตาราง 6 ผลการเปรียบเทียบคะแนนความวิตกกังวลในการสอบคัดเลือกบุคคลเข้าศึกษาต่อในระดับอุดมศึกษาของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนมัธยมศึกษาในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามุทพรปราการ เขต 1 จำแนกตามตัวแปรเพศ

เพศ	N	$\bar{X}$	S.D.	t	df	Prob.
นักเรียนชาย	133	2.98	.65	- 1.23	296	.22
นักเรียนหญิง	165	3.08	.68			

จากตาราง 6 แสดงว่า ไม่พบความแตกต่างในเรื่องความวิตกกังวลในการสอบคัดเลือกบุคคลเข้าศึกษาต่อในระดับอุดมศึกษาของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 ระหว่างเพศชายและเพศหญิง ($t = -1.23$) ดังนั้นจึงไม่ยอมรับสมมติฐานข้อ 1 ที่กล่าวว่านักเรียนเพศหญิงมีความวิตกกังวลในการสอบคัดเลือกบุคคลเข้าศึกษาต่อในระดับอุดมศึกษามากกว่านักเรียนเพศชาย

2. เปรียบเทียบคะแนนความวิตกกังวลในการสอบคัดเลือกบุคคลเข้าศึกษาต่อในระดับอุดมศึกษาของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนมัธยมศึกษาในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามุทพรปราการ เขต1 จำแนกตามตัวแปรแผนการเรียน ผลการวิเคราะห์ ดังแสดงในตาราง 7

ตาราง 7 ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวน ความวิตกกังวลในการสอบคัดเลือกบุคคลเข้าศึกษาต่อในระดับอุดมศึกษาของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนมัธยมศึกษาในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามุทพรปราการ เขต1 จำแนกตามตัวแปรแผนการเรียน

แหล่งความแปรปรวน	df	SS	MS	F	Prob.
ระหว่างกลุ่ม	3	4.14	1.38	3.14*	.03
ภายในกลุ่ม	294	129.38	.44		
รวม	297	133.52			

ค่านัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตาราง 7 แสดงว่า นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 ที่มีแผนการเรียนต่างกันมีความวิตกกังวลในการสอบคัดเลือกบุคคลเข้าศึกษาต่อในระดับอุดมศึกษาแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ($F = 3.14$) ดังนั้นจึงยอมรับสมมติฐานข้อ 2 ที่กล่าวว่า นักเรียนที่มีแผนการเรียนต่างกันมีความวิตกกังวลในการสอบคัดเลือกบุคคลเข้าศึกษาต่อในระดับอุดมศึกษาแตกต่างกัน

เพื่อให้ทราบว่า ค่าเฉลี่ยคู่ใดบ้างที่มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ จึงทำการทดสอบรายคู่ด้วยวิธีการของ เชฟเฟ (Scheffé ' s) ผลดังแสดงในตาราง 8

ตาราง 8 ผลการทดสอบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยรายคู่ของความวิตกกังวลในการสอบคัดเลือกบุคคลเข้าศึกษาต่อในระดับอุดมศึกษาของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนมัธยมศึกษาในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาสมุทรปราการ เขต 1 ที่มีแผนการเรียนต่างกัน

แผนการเรียน	ค่าเฉลี่ย	วิทย์ – คณิต	ศิลป์ - ทั่วไป	ศิลป์ - คำนวณ	ศิลป์ - ภาษา
	$\bar{X}$	$\bar{X} = 3.15$	$\bar{X} = 3.04$	$\bar{X} = 2.99$	$\bar{X} = 2.81$
วิทย์ – คณิต	3.15	-	.11	.15	.33 *
ศิลป์ - ทั่วไป	3.04	-	-	.05	.23
ศิลป์ - คำนวณ	2.99	-	-	-	.18
ศิลป์ - ภาษา	2.81	-	-	-	-

ค่านัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตาราง 8 แสดงว่า นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 ที่กำลังศึกษาในแผนการเรียนวิทย์ – คณิต มีความวิตกกังวลในการสอบคัดเลือกบุคคลเข้าศึกษาต่อในระดับอุดมศึกษาแตกต่างกับนักเรียนที่กำลังศึกษาในแผนการเรียน ศิลป์ – ภาษา อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 ที่กำลังศึกษาในแผนการเรียนวิทย์ – คณิต มีความวิตกกังวลในการสอบคัดเลือกบุคคลเข้าศึกษาต่อในระดับอุดมศึกษามากกว่านักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 ที่กำลังศึกษาในแผนการเรียนศิลป์ – ภาษา ส่วนคู่อื่นๆ ไม่พบความแตกต่าง

3. เปรียบเทียบคะแนนความวิตกกังวลในการสอบคัดเลือกบุคคลเข้าศึกษาต่อในระดับอุดมศึกษาของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนมัธยมศึกษาในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามุทพรปราการ เขต1 จำแนกตามตัวแปรผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ดังแสดงในตาราง 9

ตาราง 9 ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวน ความวิตกกังวลในการสอบคัดเลือกบุคคลเข้าศึกษาต่อในระดับอุดมศึกษาของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนมัธยมศึกษาในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามุทพรปราการ เขต1 จำแนกตามตัวแปรผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

แหล่งความแปรปรวน	df	SS	MS	F	Prob.
ระหว่างกลุ่ม	2	1.50	.75	1.68	.19
ภายในกลุ่ม	295	132.02	.45		
รวม	297	133.52			

จากตาราง 9 แสดงว่า ไม่พบความแตกต่างในเรื่องของความวิตกกังวลในการสอบคัดเลือกบุคคลเข้าศึกษาต่อในระดับอุดมศึกษาของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 ที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่างกัน ($F = 1.68$) ดังนั้นจึงไม่ยอมรับสมมติฐานข้อ3 ที่กล่าวว่า นักเรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่างกันมีความวิตกกังวลในการสอบคัดเลือกบุคคลเข้าศึกษาต่อในระดับอุดมศึกษาแตกต่างกัน

4. เปรียบเทียบคะแนนความวิตกกังวลในการสอบคัดเลือกบุคคลเข้าศึกษาต่อในระดับอุดมศึกษาของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนมัธยมศึกษาในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามุทพรปราการ เขต1 จำแนกตามตัวแปรแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ ผลการวิเคราะห์ดังแสดงในตาราง 10

ตาราง 10 ผลการเปรียบเทียบคะแนนความวิตกกังวลในการสอบคัดเลือกบุคคลเข้าศึกษาต่อในระดับอุดมศึกษาของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนมัธยมศึกษาในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาสมุทรปราการ เขต 1 จำแนกตามตัวแปรแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์

ระดับ แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์	N	$\bar{X}$	S.D.	t	df	Prob.
ต่ำ	167	3.06	.64	.63	296	.53
สูง	131	3.01	.71			

จากตาราง 10 แสดงว่า ไม่พบความแตกต่างในเรื่องความวิตกกังวลในการสอบคัดเลือกบุคคลเข้าศึกษาต่อในระดับอุดมศึกษาของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 ที่มีระดับแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ต่ำและนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 ที่มีระดับแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์สูง ($t = .63$) ดังนั้นจึงไม่ยอมรับสมมติฐานข้อ 4 ที่กล่าวว่านักเรียนที่มีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ต่ำมีความวิตกกังวลในการสอบคัดเลือกบุคคลเข้าศึกษาต่อในระดับอุดมศึกษามากกว่านักเรียนที่มีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์สูง

เกณฑ์ในการแบ่งระดับแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์นั้นทางผู้วิจัยได้ใช้หลักเกณฑ์ในการแบ่งที่ว่า ถ้าได้คะแนนในการทำแบบวัดแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์สูงกว่าค่าเฉลี่ยแสดงว่าเป็นผู้มีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์สูง ถ้าได้คะแนนในการทำแบบวัดแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ต่ำกว่าค่าเฉลี่ยแสดงว่าเป็นผู้มีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ต่ำ และค่าเฉลี่ยของแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์อยู่ที่ คะแนน 80.38 จากคะแนนเต็ม 120 คะแนน

บทที่ 5

สรุป อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

การศึกษาค้นคว้าครั้งนี้ ต้องการศึกษาวิตกกังวลในการสอบคัดเลือกบุคคลเข้าศึกษาต่อในระดับอุดมศึกษาของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนมัธยมศึกษาในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาสมุทรปราการ เขต 1 จำแนกตามเพศ แผนการเรียน ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน และแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ ซึ่งสรุปสาระสำคัญและผลการวิจัยตามลำดับดังต่อไปนี้

1. สังเกตความมุ่งหมาย สมมติฐาน และวิธีการดำเนินการศึกษาค้นคว้า
2. สรุปผลการศึกษาค้นคว้า
3. อภิปรายผล
4. ข้อเสนอแนะ

สังเกตความมุ่งหมาย สมมติฐาน และวิธีการดำเนินการศึกษาค้นคว้า

ความมุ่งหมายของการศึกษาค้นคว้า

1. เพื่อหาระดับความวิตกกังวลในการสอบคัดเลือกบุคคลเข้าศึกษาต่อในระดับอุดมศึกษา ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนมัธยมศึกษาสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาสมุทรปราการ เขต 1
2. เพื่อเปรียบเทียบความวิตกกังวลในการสอบคัดเลือกบุคคลเข้าศึกษาต่อในระดับอุดมศึกษา ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนมัธยมศึกษาสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาสมุทรปราการ เขต 1 ระหว่างเพศชายและเพศหญิง
3. เพื่อเปรียบเทียบความวิตกกังวลในการสอบคัดเลือกบุคคลเข้าศึกษาต่อในระดับอุดมศึกษา ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนมัธยมศึกษาสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาสมุทรปราการ เขต 1 ที่มีแผนการเรียนต่างกัน
4. เพื่อเปรียบเทียบความวิตกกังวลในการสอบคัดเลือกบุคคลเข้าศึกษาต่อในระดับอุดมศึกษา ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนมัธยมศึกษาสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาสมุทรปราการ เขต 1 ที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่างกัน

5. เพื่อเปรียบเทียบความวิตกกังวลในการสอบคัดเลือกบุคคลเข้าศึกษาต่อในระดับอุดมศึกษาของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนมัธยมศึกษาในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาสมุทรปราการ เขต 1 ที่มีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ต่างกัน

ความสำคัญของการศึกษาค้นคว้า

ข้อมูลที่ได้จากการศึกษาครั้งนี้ จะสามารถเป็นข้อมูลให้ ครู อาจารย์ ผู้ปกครอง และ ผู้ที่เกี่ยวข้องกับนักเรียนที่กำลังเตรียมตัวสอบคัดเลือกบุคคลเข้าศึกษาต่อในระดับอุดมศึกษานั้น มีข้อมูลเกี่ยวกับความวิตกกังวลของนักเรียน ทำให้เข้าใจถึงลักษณะของเด็กนักเรียนที่เกิดความวิตกกังวลในการสอบซึ่งจะทำให้สามารถปรับตัวเข้าหากันได้ดียิ่งขึ้น เข้าใจและมีข้อมูลในการให้ คำปรึกษาแก่เด็กนักเรียน เพื่อช่วยให้นักเรียนสามารถใช้ชีวิตช่วงการสอบคัดเลือกบุคคลเข้าศึกษาต่อได้อย่างมีความสุข อันจะส่งผลให้นักเรียนมีประสิทธิภาพในการเตรียมตัวสอบมากยิ่งขึ้น

ขอบเขตของการศึกษาค้นคว้า

ประชากรที่ใช้ในการศึกษาครั้งนี้เป็นนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนมัธยมศึกษาในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาสมุทรปราการ เขต 1 อำเภอเมืองสมุทรปราการ ปีการศึกษา 2546 จำนวน 6โรงเรียน ได้แก่ โรงเรียนสตรีสมุทรปราการ โรงเรียนสมุทรปราการ โรงเรียนนวมินทราชินูทิศ สวนกุหลาบวิทยาลัยสมุทรปราการ โรงเรียนมัธยมด่านสำโรง โรงเรียนบางเมืองเขื่อนฝ่องอนุสรณ์ โรงเรียนหาดอมราลักษณวิทยา ซึ่งมีจำนวนนักเรียนทั้งหมด 1,646 คน

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาครั้งนี้เป็นนักเรียนที่ศึกษาอยู่ในโรงเรียนที่นักเรียนส่วนมากทำการสอบคัดเลือกบุคคลเข้าศึกษาต่อในระดับมหาวิทยาลัย และมีคุณสมบัติเหมาะสมครบถ้วนตามที่ผู้วิจัยต้องการ โดยการคัดเลือกมาจำนวน 3 โรงเรียน คือ 1.โรงเรียนสตรีสมุทรปราการ 2.โรงเรียนสมุทรปราการ และ 3.โรงเรียนนวมินทราชินูทิศ สวนกุหลาบวิทยาลัยสมุทรปราการ โดยทั้ง 3 โรงเรียนมีจำนวนนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 จำนวน 1,186 คน ทำการเลือกกลุ่มตัวอย่างโดยใช้เกณฑ์ในการกำหนดกลุ่มตัวอย่าง ของ Taro Yamane โดยใช้ค่านัยสำคัญทางสถิติที่ .05 และสุ่มตัวอย่างด้วยวิธีการสุ่มแบบแบ่งชั้น และการสุ่มอย่างง่าย (Multi Stage Random Sampling) ได้กลุ่มตัวอย่างในการวิจัยครั้งนี้เป็น นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 จำนวน 298 คน

สมมติฐานของการศึกษาค้นคว้า

1. นักเรียนเพศหญิงมีความวิตกกังวลในการสอบคัดเลือกบุคคลเข้าศึกษาต่อในระดับอุดมศึกษามากกว่านักเรียนเพศชาย
2. นักเรียนที่มีแผนการเรียนต่างกันมีความวิตกกังวลในการสอบคัดเลือกบุคคลเข้าศึกษาต่อในระดับอุดมศึกษาแตกต่างกัน
3. นักเรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่างกันมีความวิตกกังวลในการสอบคัดเลือกบุคคลเข้าศึกษาต่อในระดับอุดมศึกษาแตกต่างกัน
4. นักเรียนที่มีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ต่ำมีความวิตกกังวลในการสอบคัดเลือกบุคคลเข้าศึกษาต่อในระดับอุดมศึกษามากกว่านักเรียนที่มีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์สูง

วิธีดำเนินการศึกษาค้นคว้า

การศึกษาค้นคว้าครั้งนี้ผู้วิจัย ใช้แบบสอบถามเก็บข้อมูลกับกลุ่มตัวอย่างที่เป็นนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนมัธยมศึกษาในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาสมุทรปราการ เขต 1 อำเภอเมืองสมุทรปราการ ปีการศึกษา 2546 จำนวน 298 ฉบับ ได้รับคืนมาจำนวน 298 ฉบับ คิดเป็น 100% จากนั้นนำมาวิเคราะห์ข้อมูลทางสถิติ

เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้า

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ คือ แบบสอบถามความวิตกกังวลในการสอบคัดเลือกบุคคลเข้าศึกษาต่อในระดับอุดมศึกษา และแบบวัดแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ ลักษณะของแบบสอบถามมี 3 ตอน ดังนี้

ตอนที่ 1 เป็นข้อมูลทั่วไปที่เกี่ยวกับผู้ตอบแบบสอบถาม

ตอนที่ 2 เป็นข้อคำถามเกี่ยวกับความวิตกกังวลในการสอบคัดเลือกบุคคลเข้าศึกษาต่อในระดับอุดมศึกษา ซึ่งเป็นแบบสอบถามแบบมาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับ จำนวน 15 ข้อ

ตอนที่ 3 เป็นข้อคำถามเกี่ยวกับแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ของนักเรียน ซึ่งเป็นแบบสอบถามแบบมาตราส่วนประมาณค่า 6 ระดับ จำนวน 20 ข้อ ผู้ตอบแบบสอบถามที่ได้คะแนนรวมมากกว่าค่าเฉลี่ยแสดงว่ามีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์สูง ส่วนผู้ที่ได้คะแนนร่วมน้อยกว่าค่าเฉลี่ยแสดงว่ามีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ต่ำ

การวิเคราะห์ข้อมูล

การศึกษาค้นคว้าครั้งนี้ผู้วิจัยได้ทำการประมวลข้อมูลทางสถิติด้วยโปรแกรมสำเร็จรูป SPSS/PC* (Statistical Package of Social Sciences / Personal Computer Plus) โดยดำเนินการตามลำดับ ดังนี้

- 1. วิเคราะห์ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม โดยการหาค่าร้อยละ
- 2. วิเคราะห์ความวิตกกังวลในการสอบคัดเลือกบุคคลเข้าศึกษาต่อในระดับอุดมศึกษา ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 ด้วยค่าเฉลี่ย และความเบี่ยงเบนมาตรฐาน โดยใช้เกณฑ์ประเมินค่าดังนี้ บุญชม ศรีสะอาด (2535:100)

คะแนนเฉลี่ย	4.51 – 5.00	หมายถึง	วิตกกังวลมากที่สุด
คะแนนเฉลี่ย	3.51 – 4.50	หมายถึง	วิตกกังวลมาก
คะแนนเฉลี่ย	2.51 – 3.50	หมายถึง	วิตกกังวลปานกลาง
คะแนนเฉลี่ย	1.51 – 2.50	หมายถึง	วิตกกังวลน้อย
คะแนนเฉลี่ย	1.00 – 1.50	หมายถึง	วิตกกังวลน้อยที่สุด

3. เปรียบเทียบความวิตกกังวลในการสอบคัดเลือกบุคคลเข้าศึกษาต่อในระดับอุดมศึกษา ระหว่างกลุ่มตัวอย่าง 2 กลุ่มโดยใช้การทดสอบค่าที (t – test) และเปรียบเทียบความวิตกกังวลในการสอบคัดเลือกบุคคลเข้าศึกษาต่อในระดับอุดมศึกษา ระหว่างกลุ่มตัวอย่างที่มีมากกว่า 2 กลุ่มโดยใช้การวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว(One Way Analysis Of Variance) ในกรณีที่พบความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติจะทำการเปรียบเทียบรายคู่ คำนวณโดยวิธีของเชฟเฟ (Scheffè ' s)

สรุปผลการศึกษาค้นคว้า

การศึกษาคความวิตกกังวลในการสอบคัดเลือกบุคคลเข้าศึกษาต่อในระดับอุดมศึกษา ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนมัธยมศึกษาในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาสมุทรปราการ เขต 1 สรุปได้ดังนี้

- 1. ลักษณะของกลุ่มตัวอย่างสรุปได้ดังนี้
 - 1.1 กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่เป็น เพศหญิง คิดเป็นร้อยละ 55.4 ส่วนเพศชายคิดเป็นร้อยละ 44.6

1.2 กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่กำลังศึกษาอยู่ในแผนการเรียน วิทยาศาสตร์ – คณิต คิดเป็นร้อยละ 40.3 รองลงมาตามลำดับคือ ศิลป์ – ทวิ – คิดเป็นร้อยละ 22.8 ศิลป์ – คำนวณ คิดเป็นร้อยละ 19.8 และศิลป์ – ภาษา คิดเป็นร้อยละ 17.1

1.3 กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนอยู่ในระดับ 2.00 – 2.99 คิดเป็นร้อยละ 58.7 รองลงมาตามลำดับคือ 3.00 ขึ้นไป คิดเป็นร้อยละ 29.9 และต่ำกว่า 2.00 คิดเป็นร้อยละ 11.4

1.4 กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่มีระดับแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ต่ำ คิดเป็นร้อยละ 56.0 รองลงมาคือระดับแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์สูง คิดเป็นร้อยละ 44.0

2. การวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับความวิตกกังวลในการสอบคัดเลือกบุคคลเข้าศึกษาต่อในระดับอุดมศึกษาของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนมัธยมศึกษาในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาสมุทรปราการ เขต 1 โดยการคำนวณค่าเฉลี่ยและความเบี่ยงเบนมาตรฐาน สรุปได้ดังนี้

2.1 นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนมัธยมศึกษาในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาสมุทรปราการ เขต 1 มีความวิตกกังวลในการสอบคัดเลือกบุคคลเข้าศึกษาต่อในระดับอุดมศึกษาโดยรวมอยู่ในระดับวิตกกังวลปานกลาง และเมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า ข้อที่ 1 เมื่อนึกถึงการสอบคัดเลือกเข้าศึกษาต่อในระดับอุดมศึกษาข้าพเจ้ารู้สึกเครียดกับสิ่งที่จะเกิดขึ้น อยู่ในระดับวิตกกังวลมาก ข้อที่ 5 เมื่อนึกถึงการสอบคัดเลือกเข้าศึกษาต่อในระดับอุดมศึกษาข้าพเจ้ารู้สึกกลัวว่าจะทำข้อสอบไม่ได้ อยู่ในระดับวิตกกังวลมาก และข้อที่ 14 เมื่อใกล้วันสอบคัดเลือกบุคคลเข้าศึกษาต่อในระดับอุดมศึกษาข้าพเจ้ารู้สึกหม่นหมองและขาดกำลังใจ อยู่ในระดับวิตกกังวลน้อย ส่วนข้ออื่นๆ นักเรียนมีความวิตกกังวลในการสอบคัดเลือกบุคคลเข้าศึกษาต่อในระดับอุดมศึกษาอยู่ในระดับวิตกกังวลปานกลาง

2.2 นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนมัธยมศึกษาในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาสมุทรปราการ เขต 1 พิจารณาจากคะแนนเฉลี่ยตามตัวแปรเพศ แผนการเรียน ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน และแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ นักเรียนมีความวิตกกังวลอยู่ในระดับปานกลางในทุกตัวแปร

3. การวิเคราะห์เปรียบเทียบความวิตกกังวลในการสอบคัดเลือกบุคคลเข้าศึกษาต่อในระดับอุดมศึกษาของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนมัธยมศึกษาในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาสมุทรปราการ เขต 1 จำแนกตามตัวแปร เพศ แผนการเรียน ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน และแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ สรุปได้ดังนี้

3.1 เปรียบเทียบคะแนนความวิตกกังวลในการสอบคัดเลือกบุคคลเข้าศึกษาต่อในระดับอุดมศึกษาของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนมัธยมศึกษาในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาสมุทรปราการ เขต 1 กับตัวแปรด้านเพศ นั้นไม่พบความแตกต่างในเรื่องความวิตกกังวลในการสอบคัดเลือกบุคคลเข้าศึกษาต่อในระดับอุดมศึกษา ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 ที่มีเพศต่างกัน

3.2 เปรียบเทียบคะแนนความวิตกกังวลในการสอบคัดเลือกบุคคลเข้าศึกษาต่อในระดับอุดมศึกษาของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนมัธยมศึกษาในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาสมุทรปราการ เขต 1 กับตัวแปรด้านแผนการเรียนพบว่าแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และจากการทำการทดสอบรายคู่ด้วยวิธีการของ เชฟเฟ (Scheffé ' s) พบว่านักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 ที่กำลังศึกษาในแผนการเรียนวิทย์ – คณิต มีความวิตกกังวลในการสอบคัดเลือกบุคคลเข้าศึกษาต่อในระดับอุดมศึกษามากกว่านักเรียนที่กำลังศึกษาในแผนการเรียน ศิลป์ – ภาษา อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ส่วนคู่อื่นๆ ไม่พบความแตกต่าง

3.3 เปรียบเทียบคะแนนความวิตกกังวลในการสอบคัดเลือกบุคคลเข้าศึกษาต่อในระดับอุดมศึกษาของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนมัธยมศึกษาในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาสมุทรปราการ เขต1 กับตัวแปรด้านผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน นั้นไม่พบความแตกต่างในเรื่องความวิตกกังวลในการสอบคัดเลือกบุคคลเข้าศึกษาต่อในระดับอุดมศึกษา ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 ที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่างกัน

3.4 เปรียบเทียบคะแนนความวิตกกังวลในการสอบคัดเลือกบุคคลเข้าศึกษาต่อในระดับอุดมศึกษาของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนมัธยมศึกษาในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาสมุทรปราการ เขต1 กับตัวแปรด้านแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ นั้นไม่พบความแตกต่างในเรื่องความวิตกกังวลในการสอบคัดเลือกบุคคลเข้าศึกษาต่อในระดับอุดมศึกษา ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 ที่มีระดับแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ต่างกัน

อภิปรายผล

1. จากการศึกษาความวิตกกังวลในการสอบคัดเลือกบุคคลเข้าศึกษาต่อในระดับอุดมศึกษาของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนมัธยมศึกษาสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาสมุทรปราการ เขต1 พบว่าจากภาพรวมนักเรียนมีระดับความวิตกกังวลปานกลาง สาเหตุที่ทำให้นักเรียนมีความวิตกกังวลในการสอบคัดเลือกบุคคลเข้าศึกษาต่อในระดับอุดมศึกษาในระดับปานกลางนี้อาจเป็นเพราะวิธีการที่จะเข้าศึกษาต่อในระดับอุดมศึกษานั้นมิใช่มีเพียงแต่การสอบคัด

เลือกโดยการสอบกลาง เพียงครั้งเดียว แต่มีหลากหลายวิธีที่จะให้นักเรียนสามารถสอบเข้าได้ เช่นการรับนิสิต นักศึกษาโดยการสอบโดยตรง และการรับนิสิต นักศึกษาตามโครงการพิเศษที่มหาวิทยาลัยกำหนดขึ้น ดังเช่นนายวิโรจน์ อิมพิทักษ์(2547:ออนไลน์) อธิการบดีมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ให้สัมภาษณ์ว่าในขณะนี้การรับนิสิตมีความหลากหลายอยู่พอสมควร โดยมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์รับนิสิตตรงได้ประมาณ 4 – 5 พันคนจากจำนวนรับหมื่นกว่าคน โดยรับตรงประมาณ 40% จากคำกล่าวของอธิการบดีมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ทำให้ทราบว่านักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่6 ไม่ได้มีช่องทางการเข้าศึกษาต่อในระดับอุดมศึกษาโดยการสอบคัดเลือกผ่านการสอบของสำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา เพียงช่องทางเดียว จึงอาจเป็นสาเหตุให้นักเรียนมีความวิตกกังวลในระดับไม่สูงจนเกินไป นอกจากนี้การศึกษาในระดับอุดมศึกษาในปัจจุบันนั้นไม่ได้มีเพียงการศึกษาในระบบมหาวิทยาลัยของรัฐบาลเท่านั้น มหาวิทยาลัยเอกชนก็เป็นอีกทางเลือกหนึ่งของนักเรียนที่เรียนจบชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 ที่ประสงค์จะศึกษาต่อในระดับอุดมศึกษา และมหาวิทยาลัยเอกชนนี้มีกำลังในการรับนักศึกษาจำนวนมาก ดังที่ จันทรจิรา วงษ์ชมทอง (2547:ออนไลน์) นายกสมาคมสถาบันอุดมศึกษาเอกชนแห่งประเทศไทย (สสอท.) กล่าวว่าปีนี้สถาบันอุดมศึกษาเอกชนแห่งประเทศไทยมีแผนการรับนักศึกษาทั่วประเทศ 105,602 คน ซึ่งเป็นจำนวนที่มหาวิทยาลัยเอกชนทั่วประเทศรับได้ และนอกจากนี้นักเรียนที่เรียนจบชั้นมัธยมศึกษาปีที่6ยังสามารถเรียนในมหาวิทยาลัยเปิดของรัฐบาลได้ คือมหาวิทยาลัยรามคำแหง และมหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาราช จากข้อมูลนี้ทำให้เห็นว่านักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่6 ไม่ได้มีช่องทางการเข้าศึกษาต่อในระดับอุดมศึกษาแค่มหาวิทยาลัยเปิดของรัฐบาลซึ่งรับนิสิตนักศึกษาโดยผ่านการสอบคัดเลือกจากส่วนกลางเพียงอย่างเดียวทำให้ระดับความวิตกกังวลในการสอบคัดเลือกบุคคลเข้าศึกษาต่อในระดับอุดมศึกษาของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนมัธยมศึกษาในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาสมุทรปราการ เขต1 อยู่ในระดับปานกลาง

2. จากสมมติฐานข้อที่1 ที่ว่า นักเรียนเพศหญิงมีความวิตกกังวลในการสอบคัดเลือกบุคคลเข้าศึกษาต่อในระดับอุดมศึกษามากกว่านักเรียนเพศชาย ผลจากการศึกษานั้นไม่พบความแตกต่างในเรื่องความวิตกกังวลในการสอบคัดเลือกบุคคลเข้าศึกษาต่อในระดับอุดมศึกษาของนักเรียนเพศชายและเพศหญิง จึงไม่เป็นไปตามสมมติฐานข้อที่1 ซึ่งอาจมีเหตุผลเนื่องมาจากโอกาสทางการศึกษาที่เท่าเทียมกันในปัจจุบันดังที่ สมัญญา เสียงใส (2521:46) กล่าวว่าปัจจุบันนักเรียนชายและนักเรียนหญิงมีโอกาสทางการศึกษาเท่าเทียมกันมากขึ้นจึงทำให้นักเรียนชายและนักเรียนหญิงมีความวิตกกังวลไม่แตกต่างกัน

3. จากสมมติฐานข้อที่2 ที่ว่า นักเรียนที่มีแผนการเรียนต่างกันมีความวิตกกังวลในการสอบคัดเลือกบุคคลเข้าศึกษาต่อในระดับอุดมศึกษาแตกต่างกัน ผลจากการศึกษาพบว่าแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของบุษกร หมอนทองและคณะ (2546:ออนไลน์)ซึ่งศึกษาเรื่องผลกระทบของการสอบเข้ามหาวิทยาลัยระบบใหม่ ที่มีต่อการเรียนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย ปีการศึกษา2541 พบว่านักเรียนที่เรียนโปรแกรมต่างกันได้รับผลกระทบด้านความเครียดจากการสอบเข้ามหาวิทยาลัยระบบใหม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

และจากผลการวิจัยผู้วิจัยทำการทดสอบรายคู่ด้วยวิธีการของ เชฟเฟ (Scheffé ' s) พบว่านักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 ที่กำลังศึกษาในแผนการเรียนวิทย์ – คณิต มีความวิตกกังวลในการสอบคัดเลือกบุคคลเข้าศึกษาต่อในระดับอุดมศึกษามากกว่านักเรียนที่กำลังศึกษาในแผนการเรียน ศิลป์ – ภาษา อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ทั้งนี้อาจเป็นเพราะว่าในการสอบคัดเลือกบุคคลเข้าศึกษาต่อในระดับอุดมศึกษาในปัจจุบันนั้น นักเรียนจะต้องนำผลการเรียนเฉลี่ยสะสมหรือ GPA และค่าคงตำแหน่งลำดับที่ของแต่ละโรงเรียน (เปอร์เซ็นต์ไทล์แรงก์)คือตัวเลขที่แสดงตำแหน่งของผลการเรียนเฉลี่ยของผู้เรียนแต่ละคนว่าอยู่เหนือค่าผลการเรียนของคนอื่นในโรงเรียนเดียวกันคิดเป็นร้อยละเท่าไรหรือ PR มาใช้เป็นคะแนนร่วมกับการสอบโดยข้อสอบจากส่วนกลาง ซึ่งนักเรียนที่เรียนในแผนการเรียนวิทย์ - คณิตนั้นมักจะได้ผลการเรียนเฉลี่ยสะสมน้อยกว่านักเรียนที่เรียนในแผนการเรียนศิลป์ – ภาษา จึงอาจเป็นเหตุผลหนึ่งที่ทำให้นักเรียนที่เรียนในแผนการเรียนวิทย์ – คณิตมีความวิตกกังวลในการสอบคัดเลือกบุคคลเข้าศึกษาต่อในระดับอุดมศึกษามากกว่านักเรียนที่เรียนในแผนการเรียนศิลป์ – ภาษา

4. จากสมมติฐานข้อที่3 ที่ว่า นักเรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่างกันมีความวิตกกังวลในการสอบคัดเลือกบุคคลเข้าศึกษาต่อในระดับอุดมศึกษาแตกต่างกัน ผลจากการศึกษานั้นไม่พบความแตกต่างในเรื่องความวิตกกังวลในการสอบคัดเลือกบุคคลเข้าศึกษาต่อในระดับอุดมศึกษาของนักเรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่างกัน จึงไม่เป็นไปตามสมมติฐานข้อที่3 ซึ่งเป็นเพราะการสอบนั้นมี2ช่วงคือ ช่วงเดือนตุลาคม และช่วงเดือนมีนาคม โดยนักเรียนสามารถนำคะแนนที่มากที่สุดในแต่ละวิชามารวมกับค่า ผลการเรียนเฉลี่ย (GPA) และค่าตำแหน่งของเปอร์เซ็นต์ไทล์ (PR) มาใช้ในการสอบคัดเลือก และนักเรียนจะทราบคะแนนของตนเองก่อนเลือกคณะ ทำให้นักเรียนที่มีคะแนนในการสอบคัดเลือกบุคคลเข้าศึกษาต่อในระดับอุดมศึกษาที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนทุกระดับสามารถเลือกคณะและมหาวิทยาลัยได้ตามความเหมาะสมของความสามารถของนักเรียนเอง

5. จากสมมติฐานข้อ4 ที่ว่า นักเรียนที่มีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ต่ำมีความวิตกกังวลในการสอบคัดเลือกบุคคลเข้าศึกษาต่อในระดับอุดมศึกษามากกว่านักเรียนที่มีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์สูง ผลจากการศึกษานั้นไม่พบความแตกต่างของความวิตกกังวลในการสอบคัดเลือกบุคคลเข้าศึกษาต่อในระดับอุดมศึกษาระหว่างนักเรียนที่มีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์สูงและนักเรียนที่มีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ต่ำ จึงไม่เป็นไปตามสมมติฐานข้อที่4

ข้อเสนอแนะ

ข้อเสนอแนะที่ได้จากการศึกษาค้นคว้า

จากผลการศึกษาในครั้งนี้ พบว่า นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 ที่เรียนในแผนการเรียนต่างกันมีความวิตกกังวลในการสอบคัดเลือกบุคคลเข้าศึกษาต่อในระดับอุดมศึกษาแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ผู้วิจัยจึงมีข้อเสนอแนะแก่ผู้ที่เกี่ยวข้องกับนักเรียน ดังนี้

1. อาจารย์ผู้สอน มีส่วนสำคัญในการช่วยเหลือให้นักเรียนที่ต้องทำการสอบคัดเลือกบุคคลเข้าศึกษาต่อในระดับอุดมศึกษาโดยให้นักเรียนมีความรู้ความเข้าใจในวิธีการสอบคัดเลือกบุคคลเข้าศึกษาต่อในระดับอุดมศึกษา และให้นักเรียนเข้าใจถึงการคำนวณค่าผลการเรียนเฉลี่ยสะสมหรือ GPA และค่าคงตำแหน่งลำดับที่ของแต่ละโรงเรียน (เปอร์เซ็นไทล์แรงก์)คือตัวเลขที่แสดงตำแหน่งของผลการเรียนเฉลี่ยของผู้เรียนแต่ละคนว่าอยู่เหนือค่าผลการเรียนของคนอื่นในโรงเรียนเดียวกันคิดเป็นร้อยละเท่าไรหรือ PR พียอร์ เพื่อให้นักเรียนมีความพร้อมในการสอบคัดเลือกตั้งแต่เริ่มเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4

2. อาจารย์ควรให้นักเรียนทำแบบวัดเรื่องความสนใจในอาชีพ เพื่อให้นักเรียนรู้จักตนเองมากยิ่งขึ้น เพื่อนักเรียนจะได้ทราบว่าตนเองสนใจที่จะศึกษาต่อในสาขาวิชาใด สาขาวิชาที่สนใจต้องทำการสอบวัดความถนัดเฉพาะทางหรือไม่ ซึ่งทำให้นักเรียนมีการเตรียมพร้อมในการสอบคัดเลือกบุคคลเข้าศึกษาต่อในระดับอุดมศึกษาได้ดียิ่งขึ้น

ข้อเสนอแนะที่จะศึกษาค้นคว้าในครั้งต่อไป

1. ควรศึกษาความวิตกกังวลในการสอบคัดเลือกบุคคลเข้าศึกษาต่อในระดับอุดมศึกษาที่จะมีการคัดเลือกในระบบใหม่คือ ใช้เกรดเฉลี่ย (GPA) จากโรงเรียน100% กับผลการทดสอบระดับชาติ(National Test – NT) มาใช้ในการสอบคัดเลือกเข้ามหาวิทยาลัย โดยจะยกเลิกระบบข้อสอบกลาง นั้นว่านักเรียนมีความวิตกกังวลในการเปลี่ยนแปลงระบบการรับนักศึกษาครั้งนี้หรือไม่

2. ในการทำการศึกษาในครั้งต่อไป กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาควรมีขนาดเท่ากัน
ในทุกตัวแปรเพราะหากขนาดของกลุ่มตัวอย่างแตกต่างกันมากอาจมีผลกับผลการวิจัย

บรรณานุกรม

บรรณานุกรม

- กุลสิริ ไคว์สุวรรณ. (2543). ความวิตกกังวลในการสอบคัดเลือกเข้าศึกษาต่อในมหาวิทยาลัย
ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนปิ่นสรวงแยลสวิทยาลัย จังหวัดเชียงใหม่.
ปริญญาานิพนธ์ สาขาจิตวิทยาการศึกษาและการแนะแนว. เชียงใหม่ : บัณฑิต
วิทยาลัย มหาวิทยาลัยเชียงใหม่. ถ่ายเอกสาร.
- ก่อ สวัสดิ์พาณิชย์. (2498). จิตวิทยากับการเรียนการสอน. พระนคร: ม.ป.พ.
- ก่อ สวัสดิ์พาณิชย์ และนางเจลิยว สุมาวงศ์. (2514). วิชาครูตอน3 จิตวิทยา. พิมพ์ครั้งที่ 4.
กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์องค์การค้ำคูณสภา ลาดพร้าว.
- กันยา สุวรรณแสง. (2538). จิตวิทยาทั่วไป. กรุงเทพฯ : บริษัทรวมสาส์น จำกัด .
- กานดา พุ่มพุ่ม และคณะ. (2546). การสำรวจเกี่ยวกับสุขภาพจิตของนักศึกษามหาวิทยาลัยคิล
ปากรวิทยาเขตพระราชวังสนามจันทร์ นครปฐม. (ออนไลน์). แหล่งที่มา:
http://www.surdi.su.ac.th/soc38_1.htm. วันที่สืบค้นวันที่ 15 กันยายน 2546
- คณิดา ต๊ะปิ่นตา นพวัน สุขสำราญ และสกันต์ วิแก้วมรกต. (2544). ศึกษาความวิตกกังวลใน
การสอบคัดเลือกบุคคลเข้าศึกษาต่อในระดับอุดมศึกษาของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปี
ที่ 6 โรงเรียนสตรีสมุทรปราการ.
- จินตนา จันทรศิริ. (2528). ผลของวิธีการทดสอบแบบย่อยและแบบรวมในวิชาคณิตศาสตร์ที่มี
ต่อความวิตกกังวลของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3. ปริญญาานิพนธ์ กศ.ม. สาขา
การวัดผลการศึกษา. กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
ประสานมิตร. ถ่ายเอกสาร.
- จินดา บุญยสาระนัย. (2539). การศึกษาความวิตกกังวลของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ใน
จังหวัดพิษณุโลก. วิทยานิพนธ์ สาขาจิตวิทยาการแนะแนว. พิษณุโลก : บัณฑิต
วิทยาลัย มหาวิทยาลัยนเรศวร. ถ่ายเอกสาร.
- เจริญ สมวงษ์ศิริ. (2523). การใช้ยารักษาความวิตกกังวล. กรุงเทพฯ: สาริกาการพิมพ์.

- จวีวรรณ ใหม่คามิ. (2541). ความวิตกกังวลในการสอบคัดเลือกเข้าสถาบันอุดมศึกษาของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนสังกัดกรมสามัญศึกษา เขตอำเภอเมือง จังหวัดมหาสารคาม. วิทยานิพนธ์ (กศ.ม.) สาขาจิตวิทยาการศึกษา. มหาสารคาม : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยมหาสารคาม. ถ่ายเอกสาร.
- ชูทิพย์ ปานปรีชา. (2544, เมษายน). "วิตกกังวล คิดกังวล จะทนไหวหรือ," วารสารชีวิต. ปีที่ 3 (ฉบับที่60) :32 – 34.
- ชูศรี วงศ์รัตนะ. (2541). เทคนิคการใช้สถิติเพื่อการวิจัย. กรุงเทพฯ: เทพนิมิตรการพิมพ์.
- ทศพร มณีศรีขำ และ นิรันดร์ จุลทรัพย์. (2542). การศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างบุคลิกภาพแสดงตัวความวิตกกังวล ความเชื่อมั่นในตนเอง และคุณธรรมแห่งพลเมืองดีของนิสิตมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒภาคใต้ และมหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์. ปรินิพนธ์. สงขลา : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยทักษิณ. ถ่ายเอกสาร.
- ทองหล่อ วิชาวิน. (2522). วิธีการวิจัยทางพฤติกรรมศาสตร์ และสังคมศาสตร์ เอกสารประกอบการสอนวิจัย 521. กรุงเทพฯ: สำนักทดสอบทางการศึกษาและจิตวิทยา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร.
- เทอดศักดิ์ เดชคง. (2544,มกราคม). "เมื่อการสอบทำให้เธอปากเบี้ยว," วารสารสานปฏิรูป. ปีที่ 3 (ฉบับที่ 34).
- ไทยรัฐ >> ผลวิจัยหนุน GPA เอ็นทรานซ์-ติงอย่าใช้ SAT ผูกขาด. (2545). (ออนไลน์). แหล่งที่มา: <http://www.moe.go.th/stm/dgeboard/00518.html>. วันที่สืบค้นวันที่ 29 กันยายน 2546.
- นวลฉวี ประเสริฐสุข. (2542). ปัจจัยที่ส่งผลต่อความสำเร็จในอาชีพของผู้บริหารสตรีในธนาคารพาณิชย์ไทย. ปรินิพนธ์ วท.ด. สาขาการวิจัยพฤติกรรมศาสตร์ประยุกต์. กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร. ถ่ายเอกสาร.
- นวลฉวี ประเสริฐสุข. (2525-2526). การสำรวจปัญหาการปรับตัวของนักศึกษามหาวิทยาลัยศิลปากร. (ออนไลน์). แหล่งที่มา: http://www.surdi.su.ac.th/soc19_t.htm. วันที่สืบค้นวันที่15 กันยายน 2546.
- นียดา พงษ์พำนาญเวช. (2535). ความวิตกกังวลในการศึกษาต่อและการเผชิญปัญหาของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 จังหวัดราชบุรี. ปรินิพนธ์ กศ.ม. สาขาจิตวิทยา

การแนะแนว. กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร. ถ่ายเอกสาร.

นันทา อ่วมกุล และต้องจิตต์ กาญจนมัย. (2546). การรวมกลุ่มช่วยเหลือกันของหญิงตั้งครรภ์ และมารดาติดเชื้อเอดส์. (ออนไลน์). แหล่งที่มา: <http://www.anamai.moph.go.th/factsheet/academic/212/21214.html>. วันที่สืบค้นวันที่ 2 ตุลาคม 2546.

บุญชม ศรีสะอาด. (2535). การวิจัยเบื้องต้น. พิมพ์ครั้งที่ 2. กรุงเทพฯ: สุวีริยาสาส์น.

ประสิทธิ์ บัวคลี. (2514). การศึกษาเปรียบเทียบความวิตกกังวล ความเกรงใจและความคิดสร้างสรรค์ของนักเรียนไทยในต่างจังหวัด นักเรียนไทยในกรุงเทพมหานคร และนักเรียนนานาชาติชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3. ปรินุญยานิพนธ์ กศ.ม. กรุงเทพฯ : วิทยาลัยวิชาการศึกษา ประสานมิตร. ถ่ายเอกสาร.

ประหยัด ทองมาก. (2519). ความวิตกกังวล นิสัยในการเรียนและแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ของนักเรียนที่มีผลสัมฤทธิ์สูงและต่ำกว่าระดับความสามารถ . วิทยานิพนธ์ สาขาจิตวิทยา. กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย. ถ่ายเอกสาร.

ปิติพงษ์ ประเสริฐผล. (2535). การศึกษาปฏิสัมพันธ์ระหว่างผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนและความคาดหวังในชีวิตกับความเครียดของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนปทุมคงคา กรุงเทพมหานคร. ปรินุญยานิพนธ์ กศ. ม. สาขาจิตวิทยาการศึกษา. กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร. ถ่ายเอกสาร.

ประสาธ อิศรปริดา. (2523). จิตวิทยาวัยรุ่น. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์ศึกษิตสยาม.

ประเวช ดันติพิพัฒน์สกุล. (2544). ภาวะสุขภาพจิตของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 ในบรรยากาศการสอบเข้ามหาวิทยาลัย. (ออนไลน์). แหล่งที่มา: <http://www.dmh.moph.go.th/Abstract/details.asp?id=1379>. วันที่สืบค้นวันที่ 2 ตุลาคม 2546.

ผกา บุญเรือง และวิณี ชิดเชิดวงศ์. (2535). รายงานการวิจัยเรื่องสุขภาพจิตของเด็กในแหล่งอุตสาหกรรมชายฝั่งทะเล ภาคตะวันออก. ชลบุรี: ภาควิชาการแนะแนวและจิตวิทยาการศึกษา มหาวิทยาลัยบูรพา.

ผกา สัตยธรรม. (2530). สุขภาพจิตเด็ก. กรุงเทพฯ: โครงการตำราและเอกสารทางวิชาการ คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

- เผื่อนพันธ์ โกกนท. (2515). *ความสัมพันธ์ระหว่างความกังวลใจกับแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษา*. วิทยานิพนธ์ สาขาจิตวิทยา. กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย. ถ่ายเอกสาร.
- พักตร์วิภา โพธิ์ศรี. (2543). *ผลกระทบของการสอบคัดเลือกเข้ามหาวิทยาลัยระบบใหม่ต่อการเตรียมตัวเพื่อสอบคัดเลือกของนักเรียน และการสอนของครูชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนสังกัดกรมสามัญศึกษา จังหวัดสกลนคร*. วิทยานิพนธ์ปริญญาศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต. ขอนแก่น: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยขอนแก่น. ถ่ายเอกสาร.
- เพ็ญสุดา จันทร. (2541). *ปฏิสัมพันธ์ระหว่างแบบการเรียนรู้และความวิตกกังวลในวิชาคณิตศาสตร์ที่มีต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนคณิตศาสตร์ ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3*. วิทยานิพนธ์ สาขาวิชาการศึกษาคณิตศาสตร์ภาควิชามัธยมศึกษา. กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย. ถ่ายเอกสาร.
- พรพรรณ อุทัยวิ และคณะ. (2547). *ศึกษาผลของตัวบ่งชี้ทางจิตสังคมและปริมาณการทำนายพฤติกรรมใฝ่รู้ของนักศึกษาครู*. (ออนไลน์). แหล่งที่มา: <http://secondary.kku.ac.th/research/ed-research2002/p-ponpan.html#top>. วันที่สืบค้นวันที่ 17 กุมภาพันธ์ 2547
- มนฤดี เพ็ญสุริยา. (2545). *การศึกษาความเครียด สาเหตุ และวิธีการจัดการกับความเครียดในการเตรียมตัวสอบเข้ามหาวิทยาลัยของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6*. สารนิพนธ์ กศ.ม. สาขาจิตวิทยาการแนะแนว. กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร. ถ่ายเอกสาร.
- มดิชนรายวัน. (2547). *มหาวิทยาลัยเกษตรเห็นด้วยใช้จีพีเอ100%เอ็นทรานซ์ปี49*. (ออนไลน์). แหล่งที่มา: <http://www.twp.co.th/news/index.asp?nid=949>. วันที่สืบค้นวันที่ 15 กุมภาพันธ์ 2547
- มาโนช หล่อตระกูล และปราโมทย์ สุคนิษฐ์. (2546). *การวินิจฉัยและรักษาผู้ป่วยวิตกกังวล*. (ออนไลน์). แหล่งที่มา: http://www.mahidol.ac.th/mahidol/ra/rapc/gp_anx.html. วันที่สืบค้นวันที่ 15 กันยายน 2546
- รัตติกาล จันตาดี. (2541). *ความสัมพันธ์ระหว่างความวิตกกังวลกับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนคณิตศาสตร์ของนักเรียนชั้นประถมศึกษา*. ปริญญานิพนธ์ กศ.ม. สาขาวิชาประถมศึกษา. เชียงใหม่: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยเชียงใหม่. ถ่ายเอกสาร.

- ล้วน สายยศ และอังคณา สายยศ. (2538). เทคนิคการวิจัยทางการศึกษา. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์สุวิทย์สาส์น.
- ลิขิต กาญจนารณ. (2530). จิตวิทยาพื้นฐานพฤติกรรมมนุษย์ เล่มที่1. นครปฐม: โรงพิมพ์มหาวิทยาลัยศิลปากร วิทยาเขตพระราชวังสนามจันทร์.
- วัลลภ กันทรัพย์. (2513). การศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างความตั้งใจเรียนระดับของความปรารถนาในการสอบและความวิตกกังวลในการเรียนกับความสำเร็จในการเรียน. ปรินญานิพนธ์ กศ.ม. กรุงเทพฯ : วิทยาลัยการศึกษาประสานมิตร. ถ่ายเอกสาร.
- วรรณิ์ รักธรรม. (2515). การศึกษาเปรียบเทียบความวิตกกังวลความต้องการผลสัมฤทธิ์และความรู้สึกผิดชอบของเด็กไทยเชื้อชาติไทย และเด็กไทยเชื้อชาติจีน. ปรินญานิพนธ์ กศ.ม. กรุงเทพฯ : วิทยาลัยการศึกษาประสานมิตร. ถ่ายเอกสาร.
- วิสุทธิ ราตรี. (2532). ปัจจัยด้านผู้บริหารโรงเรียนที่สัมพันธ์กับความสำเร็จของโรงเรียนในโครงการการศึกษาเพื่อพัฒนาหมู่บ้านในเขตชนบทยากจน .ปรินญานิพนธ์ กศ.ด. สาขาพัฒนศึกษาศาสตร์. กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร. ถ่ายเอกสาร.
- วิภา อร่ามรุ่งโรจน์ชัย. (2544). แรงจูงใจในการศึกษาต่อระดับปริญญาตรีของนักศึกษาสถาบันเทคโนโลยีราชมงคล วิทยาเขตบพิตรพิมุข มหาเมฆ. สารนิพนธ์ กศ.ม. สาขารัฐกิจศึกษา. กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร. ถ่ายเอกสาร.
- วิจิตร ศรีธำณ. (2518). หลักการอุดมศึกษา. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์วัฒนาพานิช.
- สมัญญา เสี่ยงใส. (2521). ความวิตกกังวลและวิธีลดความวิตกกังวลของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายสสสภัตต์ กรมสามัญศึกษา เขตกรุงเทพมหานคร. ปรินญานิพนธ์ กศ.ม. กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร. ถ่ายเอกสาร.
- สยามรัฐ. (2547). เอกชนเตรียมรับนักศึกษาแสนกว่าคน. (ออนไลน์). แหล่งที่มา: <http://www.twp.co.th/news/index.asp?nid=946>. วันที่สืบค้นวันที่ 15 กุมภาพันธ์ 2547.
- สารีย์ นุ่มนวล. (2543). ผลของการวางแผนใจในการสอบที่มีต่อความวิตกกังวล แรงจูงใจ และผลการสอบของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3. ปรินญานิพนธ์ กศ.ม. สาขาการวัดผล

- การศึกษา .กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร. ถ่ายเอกสาร.
- สุเทพ สันติวรานนท์. (2532). *ศึกษาสภาพความวิตกกังวลของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 เขตการศึกษา 2 ปัตตานี คณะศึกษาศาสตร์*. สงขลา : มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์.
- สุนีย์ ตันติพัฒนานนท์. (2521). *เอกสารประกอบการอบรมเชิงปฏิบัติการเรื่องการพยาบาลจิตเวช*. กรุงเทพฯ: กรมอนามัย กระทรวงสาธารณสุข.
- สมบัติ กาญจนกิจ และสมหญิง จันทุไทย. (2542). *จิตวิทยาการกีฬา แนวคิด ทฤษฎีสู่การปฏิบัติ*. กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- อัญชลี ทรัพย์ภากรณ์ และคณะ. (2544). *การศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างปัญหาการเรียนกับสุขภาพจิตของนิสิต ระดับชั้นปี 1 – 4 คณะวิทยาศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย*. (ออนไลน์). แหล่งที่มา: <http://www.geocities.com/narkorn2002/Phyco.htm>. วันที่สืบค้นวันที่ 30 กันยายน 2546.
- อรพินทร์ ชูชม และอัจฉรา สุชาธมณ. (2532). *องค์ประกอบที่สัมพันธ์กับการปรับตัวของนักเรียนวัยรุ่น*. กรุงเทพฯ: สถาบันวิจัยพฤติกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร.
- อรสา รัตนวงษ์. (2523). *จิตวิทยา*. กรุงเทพฯ: ม.ป.พ.
- อาการของโรควิตกกังวล. (2546). (ออนไลน์). แหล่งที่มา: <http://province.moph.go.th/kanchanaburi/mental/metal2.doc>. วันที่สืบค้นวันที่ 2 ตุลาคม 2546.
- Deffenbacher, Jeery L. and Richard M. Suinn. (1982). "The Self – Control of Anxiety," in *Self Management and Practice*. Newyork : Pergamon Press.
- Levitt.Equqene E. (1967). *The Psychology of Anxiety* . Newyork : Bobbs – Merrill.
- Shortridge , L.M. and J.E. Lee. (1980). *Introduction to Nursing Practice*. Newyork : McGrawHill Book Co.,
- Zung, W.W. and J.O. Cavenar. (1980). "Assessment Scales and Techniques," *Handboog on Stress and Anxiety*. San Francisco : Jossey Bass Publishers.

ภาคผนวก

ภาคผนวก ก
การหาคุณภาพเครื่องมือ

ตาราง 11 ค่าอำนาจจำแนกที่เป็นค่าที (t) ของแบบสอบถามความวิตกกังวลในการสอบคัดเลือกบุคคลเข้าศึกษาต่อในระดับอุดมศึกษา จำนวน 20 ข้อ

ข้อ	ค่าอำนาจจำแนก (t)	การพิจารณา
1	.002	คัดเลือก
2	.142	ไม่คัดเลือก
3	.019	คัดเลือก
4	.002	คัดเลือก
5	.057	ไม่คัดเลือก
6	.022	คัดเลือก
7	.392	ไม่คัดเลือก
8	.001	คัดเลือก
9	.001	คัดเลือก
10	.189	ไม่คัดเลือก
11	.000	คัดเลือก
12	.000	คัดเลือก
13	.004	คัดเลือก
14	.000	คัดเลือก
15	.000	คัดเลือก
16	.001	คัดเลือก
17	.060	ไม่คัดเลือก
18	.000	คัดเลือก
19	.001	คัดเลือก
20	.002	คัดเลือก

ได้ค่าความเชื่อมั่นทั้งฉบับเท่ากับ .8849

ตาราง 12 ค่าอำนาจจำแนกที่เป็นค่าที่ (t) ของแบบวัดแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์จำนวน 20 ข้อ

ข้อ	ค่าอำนาจจำแนก (t)	การพิจารณา
1	.016	คัดเลือก
2	.021	คัดเลือก
3	.001	คัดเลือก
4	.050	คัดเลือก
5	.001	คัดเลือก
6	.001	คัดเลือก
7	.078	ไม่คัดเลือก
8	.002	คัดเลือก
9	.189	ไม่คัดเลือก
10	.021	คัดเลือก
11	.005	คัดเลือก
12	.000	คัดเลือก
13	.548	ไม่คัดเลือก
14	.264	ไม่คัดเลือก
15	.603	ไม่คัดเลือก
16	.138	ไม่คัดเลือก
17	.489	ไม่คัดเลือก
18	.002	คัดเลือก
19	.003	คัดเลือก
20	.004	คัดเลือก

ได้ค่าความเชื่อมั่นทั้งฉบับเท่ากับ .8206

* เนื่องจากแบบวัดแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์นี้ผู้วิจัยได้ดัดแปลงมาจากแบบวัดแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ของ วิสุทธิ์ ภาตรี (2535:ภาคผนวก) ผู้วิจัยจึงไม่ตัดข้อที่ไม่มีอำนาจจำแนกออก และค่าความเชื่อมั่นที่หาได้นั้นเป็นค่าความเชื่อมั่นทั้ง 20 ข้อ

ภาคผนวก ข
ตัวอย่างแบบสอบถาม

แบบสอบถาม

ความวิตกกังวลในการสอบคัดเลือกบุคคลเข้าศึกษาต่อในระดับอุดมศึกษา ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนสังกัดกรมสามัญศึกษา อำเภอเมือง จังหวัดสมุทรปราการ

แบบสอบถามความวิตกกังวลในการสอบคัดเลือกบุคคลเข้าศึกษาต่อในระดับอุดมศึกษาสร้างขึ้นเพื่อให้ทราบถึงความวิตกกังวลของนักเรียนเกี่ยวกับการสอบคัดเลือกบุคคลเข้าศึกษาต่อในระดับอุดมศึกษา ซึ่งเป็นส่วนหนึ่งในการทำสารนิพนธ์ ในการเก็บข้อมูลครั้งนี้ ผู้จัดทำจะเก็บข้อมูลของท่านไว้เป็นความลับ จะไม่มีการเปิดเผย และข้อมูลที่ได้จากท่านจะเป็นประโยชน์อย่างยิ่งต่อการวิเคราะห์ผลการวิจัย เพื่อเป็นการรวบรวมความวิตกกังวลของนักเรียนที่มีต่อการสอบคัดเลือกบุคคลเข้าศึกษาต่อในระดับอุดมศึกษา

ดังนั้น จึงขอความกรุณาผู้ตอบแบบสอบถาม โปรดกรอกข้อมูลให้สมบูรณ์และตรงกับความจริงมากที่สุด เพื่อความถูกต้องและสมบูรณ์ของผลการวิจัย จึงขอขอบคุณมา ณ โอกาสนี้ด้วย

นางสาวคณิตา ต๊ะปิ่นตา

นักศึกษาปริญญาโท สาขาจิตวิทยาพัฒนาการ

คณะบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

แบบสอบถาม

ความวิตกกังวลในการสอบคัดเลือกบุคคลเข้าศึกษาต่อในระดับอุดมศึกษา ของนักเรียน
ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนสังกัดกรมสามัญศึกษา อำเภอเมือง จังหวัด
สมุทรปราการ

แบบสอบถามฉบับนี้ประกอบด้วย 3 ตอน ดังนี้

ตอนที่ 1 เป็นข้อมูลโดยทั่วไป ที่เกี่ยวกับผู้ตอบแบบสอบถาม

ตอนที่ 2 เป็นข้อคำถามเกี่ยวกับความวิตกกังวลในการสอบคัดเลือกบุคคลเข้าศึกษาต่อในระดับ
อุดมศึกษา

ตอนที่ 3 เป็นข้อคำถามเกี่ยวกับแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ของนักเรียน

ตอนที่ 1 เป็นข้อมูลโดยทั่วไป ที่เกี่ยวกับผู้ตอบแบบสอบถาม

คำชี้แจง โปรดทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่อง ☐ หน้าข้อความที่ตรงกับความเป็นจริงเกี่ยวกับ
รายละเอียดส่วนตัวของท่าน

1. เพศ

- ☐ ชาย
☐ หญิง

2. แผนการเรียน

- ☐ วิทยาศาสตร์ – คณิต
☐ ศิลป์ – คำนวณ
☐ ศิลป์ – ภาษา
☐ ศิลป์ – ทั่วไป

3. ระดับคะแนนเฉลี่ย

- ☐ 3.00 ขึ้นไป
☐ 2.00 – 2.99
☐ ต่ำกว่า 2.00

ตอนที่ 2 แบบสอบถามวัดความวิตกกังวลในการสอบคัดเลือกบุคคลเข้าศึกษาต่อในระดับอุดมศึกษา

คำชี้แจง โปรดทำเครื่องหมาย ☒ ลงในช่อง ☐ หน้าข้อความที่ตรงกับความวิตกกังวล ที่ตรงกับความวิตกกังวลในการสอบคัดเลือกบุคคลเข้าศึกษาต่อในระดับอุดมศึกษา โดยกำหนดค่าระดับความวิตกกังวล 5 ระดับ ดังนี้

	ท่านมีความวิตกกังวลในการสอบคัดเลือกเข้าศึกษาต่อในระดับอุดมศึกษาอยู่ในระดับใด	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
1	เมื่อนึกถึงการสอบคัดเลือกเข้าศึกษาต่อในระดับอุดมศึกษา ข้าพเจ้ารู้สึกเครียดกับสิ่งที่จะเกิดขึ้น					
2	เมื่อนึกถึงการสอบคัดเลือกเข้าศึกษาต่อในระดับอุดมศึกษา ข้าพเจ้ารู้สึกหวาดหวั่นว่าจะอายุเพื่อนเพราะสอบไม่ได้					
3	เมื่อนึกถึงการสอบคัดเลือกเข้าศึกษาต่อในระดับอุดมศึกษา ข้าพเจ้ารู้สึกท้อแท้ใจว่าจะสอบไม่ได้					
4	เมื่อนึกถึงการสอบคัดเลือกเข้าศึกษาต่อในระดับอุดมศึกษา ข้าพเจ้ารู้สึกหวาดหวั่นจะทำให้พ่อแม่เสียใจ					
5	เมื่อนึกถึงการสอบคัดเลือกเข้าศึกษาต่อในระดับอุดมศึกษา ข้าพเจ้ารู้สึกกลัวว่าจะทำข้อสอบไม่ได้					
6	เมื่อนึกถึงการสอบคัดเลือกเข้าศึกษาต่อในระดับอุดมศึกษา ข้าพเจ้ารู้สึกจิตใจวุ่นวายจนไม่มีสมาธิในการอ่านหนังสือ					
7	เมื่อนึกถึงการสอบคัดเลือกเข้าศึกษาต่อในระดับอุดมศึกษา ข้าพเจ้ารู้สึกว่าวุ่นใจไม่รู้ว่าจะเริ่มต้นในการเตรียมตัวสอบอย่างไร					
8	ข้าพเจ้ารู้สึกว่าตนเองหมกมุ่นกับเรื่องการสอบคัดเลือกบุคคลเข้าศึกษาต่อในระดับอุดมศึกษา มาก					
9	เมื่อใกล้วันสอบคัดเลือกบุคคลเข้าศึกษาต่อในระดับอุดมศึกษา ข้าพเจ้ารู้สึกหวาดกลัวกับสิ่งที่จะเกิดขึ้นในอนาคต					

ท่านมีความวิตกกังวลในการสอบคัดเลือกเข้า ศึกษาต่อในระดับอุดมศึกษาอยู่ในระดับใด		มาก ที่สุด	มาก	ปาน กลาง	น้อย	น้อย ที่สุด
10	เมื่อใกล้วันสอบคัดเลือกบุคคลเข้าศึกษาต่อใน ระดับอุดมศึกษา ข้าพเจ้ารู้สึกเครียดกับการอ่าน หนังสือ					
11	เมื่อใกล้วันสอบคัดเลือกบุคคลเข้าศึกษาต่อใน ระดับอุดมศึกษา ข้าพเจ้ารู้สึกหม่นหมองใจ ไม่ อยากทำอะไร					
12	เมื่อใกล้วันสอบคัดเลือกบุคคลเข้าศึกษาต่อใน ระดับอุดมศึกษา ข้าพเจ้ารู้สึกหวาดกลัวที่จะ ต้องแข่งขันกับผู้อื่น					
13	เมื่อใกล้วันสอบคัดเลือกบุคคลเข้าศึกษาต่อใน ระดับอุดมศึกษา ข้าพเจ้ารู้สึกกระสับกระส่าย ทั้งร่างกายและจิตใจ					
14	เมื่อใกล้วันสอบคัดเลือกบุคคลเข้าศึกษาต่อใน ระดับอุดมศึกษา ข้าพเจ้ารู้สึกหม่นหมองและ ขาดกำลังใจ					
15	เมื่อใกล้วันสอบคัดเลือกบุคคลเข้าศึกษาต่อใน ระดับอุดมศึกษา ข้าพเจ้ารู้สึกหงุดหงิดเมื่ออ่าน หนังสือไม่ได้ตามเป้าหมายที่ตั้งเอาไว้					

ตอนที่ 3 แบบสอบถามวัดแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6

คำชี้แจง โปรดทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่อง □ หน้าข้อความที่ตรงกับความคิดเห็นของนักเรียนโดยกำหนดค่าระดับแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ 6 ระดับ ดังนี้

	คำถาม	จริงที่สุด	จริง	ค่อนข้างจริง	ค่อนข้างไม่จริง	ไม่จริง	ไม่จริงที่สุด
1	ข้าพเจ้ามักไม่ชอบการทำงาน						
2	เพื่อนๆคิดว่าข้าพเจ้าเป็นคนขยัน						
3	เพื่อนๆมักพูดว่าข้าพเจ้าเป็นคนตั้งใจเรียนอย่างมาก						
4	ข้าพเจ้าคิดว่าการเตรียมตัวอ่านหนังสืออย่างเต็มที่เพื่อการสอบนั้นเป็นสิ่งจำเป็น						
5	เมื่อทำงานใดๆข้าพเจ้าจะทุ่มเทความพยายามให้กับงานนั้นๆ						
6	ข้าพเจ้านั้นตั้งใจเรียนอย่างมากในทุกๆวิชา						
7	ข้าพเจ้ามักจะอ่านหนังสือได้จำนวนมากกว่าที่ตั้งใจเอาไว้ว่าจะอ่านในตอนแรก						
8	เมื่อข้าพเจ้ายังไม่ประสบความสำเร็จในการทำงานใดๆข้าพเจ้าก็จะพยายามทำงานนั้นอีกจนกว่าจะสำเร็จ						
9	ในการเรียนหนังสือข้าพเจ้าคิดว่าความพยายามเป็นสิ่งสำคัญ						
10	ข้าพเจ้าให้ความสนใจกับการทำการบ้านมาก						
11	ในขณะที่ข้าพเจ้ากำลังทำงานอย่างใดอย่างหนึ่งอยู่นั้น ถ้าข้าพเจ้าถูกเรียกให้หันเหความสนใจไปหาสิ่งอื่นชั่วขณะหนึ่งแล้ว หลังจากนั้นข้าพเจ้าจะกลับไปทำงานที่ค้างอยู่ทันที						
12	ข้าพเจ้าชอบทำงานที่ต้องใช้ความรับผิดชอบสูง						
13	ข้าพเจ้าอยากมีชีวิตอยู่อย่างสบายๆ โดยไม่ต้องทำอะไรเลย						

คำถาม		จริงที่สุด	จริง	ค่อนข้างจริง	ค่อนข้างไม่จริง	ไม่จริง	ไม่จริงที่สุด
14	ในอนาคต ข้าพเจ้าคิดว่าการได้ทำงานในตำแหน่งสูงๆ หรือการได้รับการยอมรับในสังคมนั้นเป็นสิ่งสำคัญ						
15	เมื่อข้าพเจ้าพบว่า การบ้านที่กำลังทำอยู่นั้นยากมากข้าพเจ้ามักจะเลิกทำโดยเร็ว						
16	ข้าพเจ้าเป็นผู้เห็นความสำคัญของอนาคตหรือมุ่งมั่นเพื่ออนาคต						
17	ข้าพเจ้ายกย่องคนที่ได้เข้าไปสู่ตำแหน่งสูงในชีวิตได้						
18	ข้าพเจ้ามักใช้เวลาว่างในการอ่านหนังสืออยู่เสมอ						
19	ข้าพเจ้าสามารถทำงานอย่างใดอย่างหนึ่งติดต่อกันเป็น เวลานานโดยไม่เบื่อหน่าย						
20	เมื่อเริ่มต้นทำสิ่งใด ข้าพเจ้าจะพยายามทำจนกระทั่งสำเร็จ						

ภาคผนวก ค

เอกสารขอความอนุเคราะห์เพื่อการวิจัย

ที่ ศธ 0519.12/14/๑

บัณฑิตวิทยาลัย

มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

สุขุมวิท 23 กรุงเทพฯ 10110

๑๕ กุมภาพันธ์ 2547

เรื่อง ขอความอนุเคราะห์เพื่อการวิจัย

เรียน ผู้อำนวยการโรงเรียนสตรีสมุทรปราการ

สิ่งที่ส่งมาด้วย แบบสอบถาม

เนื่องด้วย นางสาวคณิดา ต๊ะปิ่นตา นิสิตระดับปริญญาโท สาขาวิชาจิตวิทยาพัฒนาการ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ได้รับอนุมัติให้ดำเนินการทำสารนิพนธ์ เรื่อง “ศึกษาความวิตกกังวลในการสอบคัดเลือกบุคคลเข้าศึกษาต่อในระดับอุดมศึกษาของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนมัธยมศึกษาในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาสมุทรปราการ เขต 1” โดยมี รองศาสตราจารย์นวลละออ สุภาพผล เป็นอาจารย์ที่ปรึกษาสารนิพนธ์ ในการนี้ นิสิตมีความจำเป็นต้องเก็บข้อมูลเพื่อการวิจัย โดยขอให้นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 จำนวน 132 คน ตอบแบบสอบถามความวิตกกังวลในการสอบคัดเลือกบุคคลเข้าศึกษาต่อในระดับอุดมศึกษาของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 ในระหว่างเดือนกุมภาพันธ์ - มีนาคม 2547

จึงเรียนมาเพื่อขอความอนุเคราะห์ ได้โปรดพิจารณาให้ นางสาวคณิดา ต๊ะปิ่นตา ได้เก็บข้อมูลในการทำสารนิพนธ์ และขอขอบพระคุณเป็นอย่างสูง ณ โอกาสนี้ด้วย

ขอแสดงความนับถือ

(รองศาสตราจารย์นวลละออ สุภาพผล)

รองอธิการบดีฝ่ายวิชาการ

รักษาราชการแทนคณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

สำนักงานคณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

โทร. 02-664-1000 ต่อ 5618, 5731

หมายเหตุ : ต้องการสอบถามข้อมูลเพิ่มเติม กรุณาติดต่อ นิสิต โทรศัพท์ 02-3852220 มือถือ 01-7546602

ที่ ศธ 0519.12/11.1c

บัณฑิตวิทยาลัย

มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

สุขุมวิท 23 กรุงเทพฯ 10110

๒๕ กุมภาพันธ์ 2547

เรื่อง ขอบความอนุเคราะห์เพื่อการวิจัย

เรียน ผู้อำนวยการโรงเรียนสมุทรปราการ

สิ่งที่ส่งมาด้วย แบบสอบถาม

เนื่องด้วย นางสาวคณิดา ต๊ะปิ่นดา นิสิตระดับปริญญาโท สาขาวิชาจิตวิทยาพัฒนาการ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ได้รับอนุมัติให้ดำเนินการทำสารนิพนธ์ เรื่อง “ศึกษาความวิตกกังวลในการสอบคัดเลือกบุคคลเข้าศึกษาต่อในระดับอุดมศึกษาของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนมัธยมศึกษาในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาสมุทรปราการ เขต 1” โดยมี รองศาสตราจารย์นวลละออ สุภาพผล เป็นอาจารย์ที่ปรึกษาสารนิพนธ์ ในการนี้ นิสิตมีความจำเป็นต้องเก็บข้อมูลเพื่อการวิจัย โดยขอให้นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 จำนวน 101 คน ตอบแบบสอบถามความวิตกกังวลในการสอบคัดเลือกบุคคลเข้าศึกษาต่อในระดับอุดมศึกษาของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 ในระหว่างเดือนกุมภาพันธ์ - มีนาคม 2547

จึงเรียนมาเพื่อขอความอนุเคราะห์ ได้โปรดพิจารณาให้ นางสาวคณิดา ต๊ะปิ่นดา ได้เก็บข้อมูลในการทำสารนิพนธ์ และขอขอบพระคุณเป็นอย่างสูง ณ โอกาสนี้ด้วย

ขอแสดงความนับถือ

(รองศาสตราจารย์นภาพร หะวานนท์)

รองอธิการบดีฝ่ายวิชาการ

รักษาราชการแทนคณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

สำนักงานคณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

โทร. 02-664-1000 ต่อ 5618, 5731

หมายเหตุ : ต้องการสอบถามข้อมูลเพิ่มเติม กรุณาติดต่อ นิสิต โทรศัพท์ 02-3852220 มือถือ 01-7546602

ที่ ศธ 0519.12/1๖๖1

บัณฑิตวิทยาลัย
มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
สุขุมวิท 23 กรุงเทพฯ 10110

1๖ กุมภาพันธ์ 2547

เรื่อง ขอกความอนุเคราะห์เพื่อการวิจัย

เรียน ผู้อำนวยการโรงเรียนนวมินทราชินูทิศ สวนกุหลาบวิทยาลัย

สิ่งที่ส่งมาด้วย แบบสอบถาม

เนื่องด้วย นางสาวคณิดา ต๊ะปิ่นตา นิสิตระดับปริญญาโท สาขาวิชาจิตวิทยาพัฒนาการ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ได้รับอนุมัติให้ดำเนินการทำสารนิพนธ์ เรื่อง “ศึกษาความวิตกกังวลในการสอบคัดเลือกบุคคลเข้าศึกษาต่อในระดับอุดมศึกษาของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนมัธยมศึกษาในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาสมุทรปราการ เขต 1” โดยมี รองศาสตราจารย์นวลละออ สุภาพล เป็นอาจารย์ที่ปรึกษาสารนิพนธ์ ในการนี้ นิสิตมีความจำเป็นต้องเก็บข้อมูลเพื่อการวิจัย โดยขอให้ให้นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 จำนวน 65 คน ตอบแบบสอบถามความวิตกกังวลในการสอบคัดเลือกบุคคลเข้าศึกษาต่อในระดับอุดมศึกษาของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 ในระหว่างเดือนกุมภาพันธ์ - มีนาคม 2547

จึงเรียนมาเพื่อขอกความอนุเคราะห์ ได้โปรดพิจารณาให้ นางสาวคณิดา ต๊ะปิ่นตา ได้เก็บข้อมูลในการทำสารนิพนธ์ และขอขอบพระคุณเป็นอย่างสูง ณ โอกาสนี้ด้วย

ขอแสดงความนับถือ

(รองศาสตราจารย์นภาพร หะวานนท์)

รองอธิการบดีฝ่ายวิชาการ

รักษาราชการแทนคณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

สำนักงานคณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

โทร. 02-664-1000 ต่อ 5618, 5731

หมายเหตุ : ต้องการสอบถามข้อมูลเพิ่มเติม กรุณาติดต่อ นิสิต โทรศัพท์ 02-3852220 มีดึก ๐๖.๐๐-๐๘.๐๐ น. ๐๒

ประวัติย่อผู้วิจัย

ประวัติย่อผู้วิจัย

ชื่อ - สกุล	นางสาวคณิตา ต๊ะปิ่นตา
วัน – เดือน – ปีเกิด	วันที่ 4 มกราคม พ.ศ. 2523
สถานที่เกิด	อำเภอเมือง จังหวัดราชบุรี
สถานที่อยู่ปัจจุบัน	596/33 หมู่บ้านสยามนิเวศน์ ตำบลเทพารักษ์ อำเภอเมือง จังหวัดสมุทรปราการ 10270
ประวัติการศึกษา	
พ.ศ.2539	โรงเรียนเตรียมอุดมศึกษาพัฒนาการ
พ.ศ.2543	วท.บ. (จิตวิทยา) มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์
พ.ศ.2547	กศ.ม. (จิตวิทยาพัฒนาการ) มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ